

Moudrost proti víře

1 Děkuji ti, bratře Neville. Pán ti požehnej. Dobré ráno. Bratře...

2 Dobré ráno přátelé. Jsem šťasten, že jsem zpátky v domě Páně.

3 Před malou chvilkou jsem tam telefonoval, abych se modlil za jednoho starého kazatele. Ztratil vědomí. Nic špatného ale u něj nenašli. On je opravdovým svatým Páně. Cestou sem se mě satan také pokoušel potrápít; zvracel jsem a řekl jsem: „Musíme se jeden za druhého modlit.“ Nuže, to byl bratr Coggins, kterého tady v modlitebně velmi dobře známe. On pochází tam seshora, z Karolíny. A byl velice, velice nemocen, sotva se udržel na nohou a ztratil vědomí. Ale nevypadá to, že by to s ním bylo až tak zlé, alespoň ne tělesně; takže je to jenom ďábel, který se ho snaží deptat. On je velký pokušitel a vyzná se v tom.

4 Slyšeli jste ten příběh o jedné staré sestře, která chodila do shromáždění, aniž by někdy něco špatného o někom řekla? Zeptali se ji: „Co si myslíte o ďáblu?“ Řekla: „Nu, on je dobrý protivník!“ Takže, to je přesně to, co on je.

5 Jsme dnes ráno velice šťastni, že můžeme být tento týden znovu v domě Páně a očekávat příchod Pána Ježíše.

6 Tedy, dnes ráno jsem měl v úmyslu kázat na téma „Skrytý pod krví“ a vypadá to, že Duch svatý ohledně toho tak nějak trochu pozměnil můj záměr. A teď mám jiné téma k výuce, protože... minulý večer jsem řekl: „Proč by měnil můj záměr při takovém typu tématu“ — „Skrytý pod krví?“ Chápete, na co se ten text měl vztahovat: „Izrael pod krví pochoduje do zaslíbení.“ Rozumíte? Mohu o tom mluvit jindy.

7 A tak jsem si vzpomněl, co jsem viděl ve snu, který jsem tady před nedávným měl. A podle toho snu jsem měl shromažďovat pokrm v této modlitebně, víte, tady v tom snu. Kolik z vás si to pamatuje, že před několika týdny jsem měl tento sen? Nemohl jsem vám k tomu dát výklad, a pokud mi to nezabere moc času, tak vám to řeknu, pokud máte o to zájem.

8 Velice zřídka se mi zdá něco, co by mělo nějaký smysl. Stane se to obvykle tehdy, když jdu pozdě do postele a pak se probudím a jsem nervózní nebo unavený; tak se vám něco zdá, když usínáte, začne se vám něco zdát, a pak se probudíte. Víte, jak to je u nervózní osoby, jakou jsem já.

⁹ Tedy, byl jsem s bratrem Woodsem a s bratrem Sothmannem pryč a Pán právě dával lidem... kteří přicházeli nahoru... dolů... A to bylo v Tucsonu v Arizoně. A Pán právě podával výklady snů, dokonalé v jednom každém případě.

¹⁰ Nuže, jak vidíte, když někdo přináší nebo vypráví sen, jediný způsob, jak to mohu vyložit, je ten, když ho mohu uvidět sám. A mnozí z vás ví, že mi někteří z vás neřeknou všechno, co v tom snu bylo; ale když tím snem znovu procházím, tak přijdu na to, o čem jste mi neřekli. Rozumíte? A tak to musíte vidět celé znovu a potom On vám to vyloží.

Nuže, někdy to tne do živého; někdy je to pro tu danou osobu tvrdé a nepříjemné; ale vy musíte být pravdomluvní, protože je to Slovo od Pána. Rozumíte? Protože On to tak očekává od vás. A to nikdy... Pán byl ke mně pokaždé milostivý a vždycky to bylo správné.

¹¹ A té noci jsem šel spát a začalo se mi zdát o mně. A myslel jsem... že jsem byl s jedním kumpánem, se kterým jsem před mnoha lety boxoval. Většina z vás, ze staré gardy...

¹² Přemýšlel jsem právě o bratrovi Roy Slaughterovi, který stojí tam u dveří. Byl s námi a tuším, že on je jeden z nejstarších členů tohoto sboru. Bratr Slaughter, domnívám se, že je jedním z nejstarších členů. A já jenom...

¹³ Zatímco o něm mluvím, tak musím říci, že o bratru Slaughterovi je mnoho dobrých zpráv, které lidé neznají. To je pravda. Je to můj bratr a já mu dám raději malou kytici teď nebo i poupě, než velký věnec potom až odejde. Je to tak. Bylo by mnoho dobrého k vyprávění. Bratr Roy mi byl opravdovým bratrem. On a jeho rodina žijí na venkově, kde pro svoji malou rodinu velice tvrdě pracoval a vychoval hromádku skvělých dětí. Znal jsem všechna jeho děvčata a chlapce, a kázal jsem na pohřbu jeho malého chlapce, když zemřel.

¹⁴ Vzpomínám si, že jistého času jsme měli jednoho chlapíka, který pracoval na modlitebně. A ten — a on měl pracovat jako tesař. Neměli jsme moc peněz a on tady měl udělat tento interiér. A někdo přišel, že s ním bude pracovat, ale on nic nedělal a jen tak přešlapoval. Tvrdil, že pracoval půl hodiny a že si poranil nohu. To stačí k tomu, aby proti sboru mohl podat žalobu. A pak nás zažaloval o náhradu deseti tisíc dolarů. Dobrá, ale my jsme neměli nic. Okolnosti jsme neznali až do okamžiku, kdy nás zavolali k soudu. Rozumíte? On nás zažaloval. Ten člověk neměl pojištění, takže vina padla na nás. My jsme to nebyli

schopni zaplatit.

15 A nikdy nezapomenu na ten večer, když jsme tam tak všichni společně seděli a Roy sáhl do kapsy po staré — (promiň, bratře Royi) — staré, rozedrané peněžence a vytáhl z ní pomačkané, ušmudlané šeky, a řekl: „Dobrá, bratře Bille, já to dávám na to.“

16 Jeho stará sestra, malá Evelína, která tady teď pravděpodobně někde sedí, řekla: „Bratře Branhame, můj malý, starý dům má cenu jenom tři sta dolarů, ale my to na to dáváme.“ Vidíte? Tomu se říká opravdový, ušlechtilý materiál, když se mnou takto mluvíte. Mám to v knize, je to pravda.

17 Pamatuji si, že zanedlouho potom jsem byl někde mimo na mém prvním shromáždění. Byl jsem v St. Louis na jednom z mých prvních velkých shromáždění. A přišel telegram: „Moje malé děvčátko leží na pokraji smrti. Okamžitě přijed', bratr Slaughter.“ Tak jsem okamžitě odešel a začal jsem balit oblečení a všechno ostatní do kufru. Nemohl jsem ho zklamat. A tak jsme tam přijeli. Vešli jsme do domu a pak do té místnosti; sestřičky z katolické nemocnice, která je v New Albany, to již s tím děvčátkem vzdaly. Ale zrovna, když jsme do té místnosti vešli, Pán Ježíš ji uzdravil. A stalo se. Rozumíte?

18 Je to jako chléb puštěný po vodě, někdy se to k vám vrátí. Vzdálil jsem se od mého tématu, ale vracím se na začátek.

19 Kdysi jsem boxoval. A v tom městě byl jeden známý chlapík. Ten ubohý hoch upadl do zlého pití, jeden z jeho chlapců je na policii. Jmenuje se Smith, George Smith; zvaný „šestisekundový“ Smith. On mě přišel trénovat v boxu, když jsme měli... před začátkem zápasu o „Zlatou rukavici“. Byli jsme ve správním úřadu. A co se týče toho, no, on byl tou nejsurovější osobou, jakou jsem kdy viděl. On mi dal takovou ránu, že jsem udělal kotrmelec ve vzduchu. Když jsem se probral, řekl jsem mu: „Nemusíš být při tom tak surový.“ Rozumíte? Řekl jsem: „Vyzábls mi dech.“

20 On řekl: „Billy, něco ti řeknu,“ řekl, „nezáleží na tom, jak dobře jsi trénovaný, nakolik jsi zkušený v taktice a jakou sílu máš na svou postavu, a tak dále, úder, když je takto veden, zastaví krev.“ (Bratr Branham demonstruje úder - překl.) Dále řekl: „Můžeš mě teď nenávidět, ale jakmile se jednou sám dostaneš nahoru do ringu, tak si toho budeš cenit.“ Řekl: „Tvoje tělo se tím připravuje na to, aby ses znovu rychle sebral. Ale když dostaneš úder a ty se složíš a zůstaneš tam ležet, pak tě odpočítají. Ale pokud je tvé tělo natolik silné a snese

tyto údery, potom schytáš tvrdý úder, ale ty se rychle postavíš znovu na nohy. Když dostaneš knokaut, tak že vyletíš ven z ringu, skočíš rychle zpátky.“ (A on mi to také předvedl a poslal mě ven z ringu až dolů.) A pak řekl: „Přesně to musíš udělat ty.“ Rozumíte? Málem mne zabil. On byl o nějakých patnáct až dvacet kilogramů těžší než já. A on by mohl — on byl bojovník a já jsem byl jenom žák, takže mě téměř zabil. Ale on řekl: „Ale oceníš to, až se dostaneš do ringu.“ A zjistil jsem, že to byla pravda.

²¹ A slyšel jsem o seržantech v armádě, jak drsně cvičí chlapce. Oni pak toho seržanta nenávidí; a když dojde k potyčce, tak jej za ten drsný výcvik milují.

²² A tímto způsobem jsem se pokoušel trénovat křesťany: „Nestříhejte si vlasy. Neličte se. Nedělejte to.“ Dostávají to tvrdě. Vy mě za to jednou oceníte, až přijdu na konec cesty. Rozumíte? Výcvik, rozumíte, získat správný trénink. Mohli byste... držme — držme se přesně Slova. Může to být tak drsné, že to rozbije denominační rozpory v učení na kusy, ale až přijdete dolů na konec cesty, pak to oceníte. Rozumíte? Stáli jste pevně na té Knize. Nuže, vzal jsem manželku za ruku a vešli jsme nahoru.

²³ A George Smith, nuže, domnívám se, že je to dnes šedovlasý muž, že je o sedm, osm nebo deset let starší než já a on byl zpátky v ringu a bojoval. A všichni ti mladí chlapíci se širokými rameny, kteří přišli nahoru, se mu nemohli vůbec rovnat. Oni jednoduše... On je v minutě všechny vyřídil. A nějaký mladý chlapík řekl: „Já tohoto starého muže porazím, vím, že to zvládnou.“ Tak tento veliký, vysoký, atletické postavy chlap tam skočil do ringu. Ale nevydržel tam ani půl minuty. Vyšel ven a řekl: „Nevím, kde se to v něm bere, ale, panečku, určitě to je kus chlapa.“

²⁴ A hned potom v tom snu jsem se podíval na svou manželku a řekl jsem: „Ženo, víš, že to je ten, kdo mi dal první trénink.“

²⁵ A tak, víte, sny jsou zvláštní. Přišel jsem k nějakému velikému moři a voda byla skutečně velice neklidná. A lodník... Nuže, tehdy tam moje manželka Meda se mnou nebyla. A dále v tom snu, ten převozník ke mně přišel a dal mi malou kánoi, asi tak jeden a půl až dva metry dlouhou. Byla čistě bílá, jenomže z umělé hmoty a bílá. Řekl: „Zde je tvá loď.“

„Oh,“ řekl jsem, „s tím bych se nemohl přeplavit na druhou stranu.“

²⁶ On ale řekl: „Podívej, tato loď pluje sedmdesát za hodinu

nahoru a dolů tímto směrem.“

27 Řekl jsem: „Ona určitě může takto plout nahoru a dolů kolem břehů, ale ne na druhou stranu.“ Rozumíte?

28 On ale řekl: „Dobře, přeplav se s nimi.“ Tak jsem se podíval a tam seděl bratr Woods a bratr Fred Sothmann; tito dva bratři byli se mnou toho večera, když jsem měl tento sen. A oni seděli v zelené kánoji s velkou lodní výstrojí, kempinkovou výbavou, stany, a tak dále. A oni tam seděli. A on řekl: „Pluj s nimi.“

29 Řekl jsem: „Oni dokonce nejsou ani převozníci.“ Dále jsem řekl: „Já to vím... Jsem převozník, znám kánoji a jak s ní zacházet. Ale,“ řekl jsem, „oni nemají žádné zkušenosti. Oni by to nezvládli. A rozhodně bych se takto neplavil.“

30 „Dobře,“ řekl, „ale oni tě milují. Proč se tedy nevrátíš sem a neshromažďuješ zásoby?“

31 Tak jsem se vrátil do malého města, z kterého jsme vyšli; malé město, kterému říkají Klondike, asi tak šedesát kilometrů od civilizace do malého obchodu se zemědělskými potřebami. Vypadalo to, jako by to bylo v Klondike, ale pak se ukázalo, že to byla tato modlitebna. A já jsem stál rovnou tady. Odečítal jsem ze seznamu veliké sudy těch nejlepších potravin, jaké jsem kdy viděl. Ředkvičky, které byly metr a půl dlouhé; tuřiny a zelenina, brambory, zkrátka všechno.

32 On řekl: „Uskladni toto vše v hojnosti.“ Vidíte? Stál jsem tam a jen uskladňoval — a probudil jsem se.

33 Nemohl jsem tomu porozumět. Myslel jsem si, že to byl jenom sen a šel jsem dál. Znepokojovalo to ale bratra Woodse a mnoho ostatních, a tak zde je k tomu výklad. Musel jsem čekat, tak jak jsem vám o tom mnohokrát mluvil. Musí se stát nejdříve některé věci, pak můžete porozumět souvislostem. Zde je výklad. Oni...

34 Připravovali jsme se na cestu do zámoří. Bratr Minor Arganbright, můj důvěrný přítel, byl rozhodnut zaplatit mé manželce i mně výdaje na cestu do Palestiny. A my jsme v červnu chtěli jet do Švýcarska a pak dolů do Afriky na kampaň. A moje žena a Rebeka byly samo sebou velice nadšeny, že mohou navštívit Německo, Anglii, Francii a Palestinu. Ony tam pak měly zůstat až do té doby, než ukončím Africkou kampaň, a že si je pak na zpáteční cestě vyzvednu. A byly ve velkém očekávání. Vždycky jste mne slyšeli říkat: „Je-li to vůle Páně. Bude-li to vůle Páně, já tuto zámořskou kampaň podniknu.“

Ale ještě přesně nevím.“ Takže jsem byl sám v očekávání.

³⁵ Ale hle, oč se jednalo. Tento pan Smith, George Smith, jež byl můj první trenér, jemuž se nikdo z těchto mladých lidí v této zemi nemohl v soubojích rovnat, to byl můj první trénink v modlitební řadě. Vidíte?

³⁶ Mnohokrát přivedu lidi dopředu a dostanu vidění. Počkejte. Ano. Toto vidění; tamhle to vidění. Nikdy to ale nefungovalo dost dobře. Nuže, když jsem prvně takto vystoupil, nikdy jsem nenechal žádnou osobu... Jedině, že jsem v řadě našel něco, co nebylo zcela správné a On mě zastavil, On, rozumíte, a řekl mi o tom, a pak jsem mohl pokračovat dál a modlit se za lidi. A moje výsledky byly stonásobné, protože jsem... Jednoho večera jsem se modlil za čtyři sta nebo pět set lidí. A tímto způsobem jsem obdržel možná pětadvacet nebo třicet nebo možná ani ne tolik, možná deset nebo patnáct vidění, takže jste mě téměř museli vynést ven.

³⁷ Vracím se znovu k této věci, vidíte, zpátky k mému prvnímu tréninku. Koneckonců, na poli není nic, co by se Tomu mohlo rovnat, vidíte, protože je to Slovo. Žádná organizace, denominace; je to Slovo. Rozumíte?

³⁸ A dále si všimněte, v té další části, která po tom následovala, kdy Meda v tom snu již nebyla. Když se dostávám k tomu moři, totiž, abych jel do zámoří.

³⁹ Nuže, bratr Arganbright mi minulou noc volal, celý rozrušený, a řekl: „Bratře Branhame, to bude jedna velká dovolená. Bratr Shakarian měl infarkt, takže zámořská shromáždění jsou zrušena.“ A on... On sám mne chtěl do Švýcarska na jedno večerní shromáždění. Pouze na jedno večerní shromáždění a zbytek z toho bude jen dovolená a příležitostně cestování po této zemi. Což je velmi hezké. Bratr Arganbright je skutečně veliký křesťan, můj blízký přítel i celé mé rodiny.

⁴⁰ Ale jak vidíte, ta malá, bílá, umělohmotná kánoe, ve které on mě chtěl nechat přeplout, bylo Slovo Boží. Ale tam nebyl dostatečný zájem o kázání, aby mne zvali za oceán. Řekl jsem: „Ne, ne, tak to není. Jenom kvůli tomu? Ne, ne.“

On řekl: „Tak tedy jed' s nimi tak jako oni.“

⁴¹ Řekl jsem: „Oni nejsou žádní převozníci, kazatelé. Já jsem kazatel! Pokud by oni pluli, byla by to dovolená se vším všudy a se vším

tou kempinkovou výstrojí.“ Ale to já nemohu dělat. Tak jsem to odmítl. To je tedy výklad toho snu. Rozumíte?

42 A pak mi před několika dny zavolal pan Arganbright a řekl, že ta... Ovšem, slyšeli jsme, že ta zámořská shromáždění jsou zrušena kvůli bratru Shakarianovi. A že tam není... Kromě toho jednoho ve Švýcarsku a jenom na jeden večer.

43 Ze všeho nejdřív mi Meda musela říct, že ona tam nechce jet. Takže jsem jí druhý večer z Floridy zavolal nebo z Georgie. Řekl jsem jí: „Bratr Arganbright mi volal a řekl, že musíme odjet 20. května.“

44 Řekla: „To není možné. To není možné.“ Rozumíte? „Děti mají zrovna zkoušky. Nemohu jet.“ Rozumíte, ona sama to musela odmítnout, protože v tom byla zahrnuta. Měla to být její dovolená. A tak to nakonec dopadlo.

45 Dokonce i sny a všechno to ostatní v tom má nějaký význam. Na všechno se někde dostane, takže sny mají své výklady.

46 Nuže, vrátíme se nyní... abyste pochopili, že jsem se vrátil proto, abych nahrával pásky. Na cestě zpět domů...

47 A krátce předtím než jsem tam šel; kolik z vás si pamatuje, co jsem zde opakoval, že ke mně přišel Hlas, jednou ráno v místnosti po vidění a mluvil o hadovi, že byl svázán a že se není čeho bát? On řekl: „Neboj se, copak jsem nedokázal, že jsem s tebou, kamkoliv jdeš?“ Řekl: „Neprokázal jsem, že jsem s tebou na tvých loveckých výpravách?“ Pamatujete si, když jsem vám vyprávěl, co ulovím, ještě předtím než jsem odjel a všechno kolem toho? „Neprokázal jsem se ti, že jsem s tebou?“ Potom přišel skutečně milý Hlas a řekl: „Ta nikdy neselhávající přítomnost Ježíše Krista je pokaždé s tebou, kamkoliv půjdeš.“ A díky tomu vím, že se někam ubíráme. Nevím, co to je. Nemohu to říci.

48 A jednou večer cestou domů, nebo jednoho dne, právě než jsem se dostal domů, upadl jsem do vidění. A viděl jsem nějaké drobné, vyzábělé hochy, nebo něco takového, měli na hlavách čepice. My jsme stáli při lovu. A já jsem pak zastřelil obrovského, hnědého medvěda. A oni se pak ke mně obrátili a řekli: „Ale je tam nějaký zmatek ohledně toho shromáždění.“

49 A já jsem řekl: „Nezáleží na tom, jestli jsou zmatky nebo ne, pokud tam mám jít, kamkoliv by to bylo, rozhodně půjdu!“ Vidíte? A to vidění skončilo. Nevím, kde to je, ale je to na pásce. Stane se to.

Rozumíte? Jen si pamatujte: Stane se to, protože je to vidění.

⁵⁰ Takže, nyní, bude-li vůle Páně, příští neděli budu v Tennessee, ó, příští sobotu večer a v neděli s bratrem M. E. Littlefieldem v ústředí Církve Boží nahoře v Clevelandu, v Tennessee. U bratra M. E. Littlefielda v jeho modlitebně, kterou jsem pro něj zasvětil před dvěma či třemi lety v Clevelandu, v Tennessee, příští sobotu večer a v neděli ráno. Bude tam jenom jedna ranní nedělní bohoslužba — pouze v neděli. A dopřejte mi trochu času, protože moje rodina pojedje se mnou a zase se budeme vracet. Slíbil jsem mu, že tam přijedu nahoru a budu v jeho sboru znovu kázat. To je příští neděli.

⁵¹ Dále pak následující neděli tu bude bratr Arganbright s bratrem Rowe, diplomatem z Washingtonu, který pracoval pod třemi nebo čtyřmi prezidenty. Mají tu být v neděli s tím novým filmem. Chci tady, pokud to jen bude možné, být a snažte se, abyste také tady i vy všichni v tuto dobu byli.

⁵² Následující neděli jsou Velikonoce. Očekáváme zde velká velikonoční shromáždění. Bude-li vůle Páně, chtěl bych zde být na Velikonoční neděli, pro... A máme jako obvykle bohoslužbu při východu slunce. Křest; všichni zájemci o křest ve jménu Pána Ježíše Krista, budte tady tuto neděli. A je očekáváno a už se o tom mluvilo, že zde nebudeme mít dost míst k sezení. Můžeme použít Chlapecký klub (je to nový klub s místy pro sedm set až osm set sedadel, právě nedaleko za rohem), pak se vrátíme sem dolů na službu křtu. A pak se tam znovu vrátíme, takže každý bude mít pohodlné místo. Tento týden se vynasnažíme zjistit, co se dá ohledně toho udělat.

⁵³ Potom ta následující služba začíná... Odjedu odsud dvacátého — dvacátého pátého nebo dvacátého šestého tohoto měsíce. A potom sedmého, šestého, sedmého a osmého a devátého a desátého budu zpátky tam na ostrově Victoria, zpátky mezi indiány; k nim se dostanete jenom lodí.

⁵⁴ Jeden můj malý bratr a velký přítel, misionář... s nímž jsem tam byl naposledy na lovecké výpravě; on i jeho manželka pocházejí z roztomilého domova. A jeho ruce, samá nezahojená rána, na různých místech. To byl důkaz, jak to tam vypadalo. Je to od blech, od štěnic, vši havěti, protože oni žijí přímo tam venku, kde musí žít mezi indiány. Jejich náčelník s sebou přivezl některé z nich do shromáždění. Oni jsou prakticky všichni katolíky. A Duch svatý sestoupil a procházel se mezi nimi, vybral si náčelníka a všechny, kteří s ním byli a uzdravil každého z nich přímo ve shromáždění. Oni jednoduše ve svých lodích, kterými

vyploovali ven, roznítili ohně na všechny strany. Jsou to rybáři z povolání, kteří pendlují nahoru a dolů kolem pobřeží. A zve mne také bratr Eddie a něco mne táhne, abych šel, víte, abych tam šel.

⁵⁵ A jakmile to místo opustíme, máme jeden den na cestování a dva nebo tři večery ve Fort St. John. To je daleko na severu, po Aljašské dálnici. A dva večery budeme tam.

⁵⁶ Pak se vrátíme domů a já si myslím, že je to sedmého, osmého, devátého a desátého června. Nuže, je jedno místo, kam byste všichni mohli přijít, tato shromáždění se budou konat v Southern Pines. Znáte toho bratra, který o tom napsal takový krásný novinový článek. Mimochodem mi poslal několik časopisů. Mohl jsem vám je přinést ukázat. Budu je tu mít příští neděli, bude-li to vůle Páně. Takže, je to v Southern Pines, kolem šesti nebo osmi hodin cesty autem odtud, Southern Pines, Severní Karolína. Nebo je to Jižní Karolína? Severní Karolína. Ach, ano. Tak je to správně. Pak, ihned potom, desátého, odjedeme.

⁵⁷ A jedenáctého a dvanáctého s bratrem Bigbym v Kolumbii, v Jižní Karolíně. A to je ten muž, presbyterián, co napsal ten článek. Co se týče mne, tak mě to vystihlo lépe, než cokoliv, co kdo jiný o mně napsal. On byl presbyterián, doktor teologie. A on přijel do Chicaga a napsal ten článek. Zapomněl jsem název. Bylo to velice hezké. Někde to mám a je to i v časopise. Něco o presbyteriánovi a shromáždění u letničních nebo něco takového jako „Letniční prorok k presbyteriánům“. My se tam s ním setkáme.

⁵⁸ Pak, minulý večer jsme volali bratru Royi Bordersovi, který je právě na Západním pobřeží. A jsou tam nějací lidé, kteří získali jisté církve, třicet pět až čtyřicet církví pro spolupráci na těchto shromážděních s námi; do Sedalia, Kalifornie a přes Grass City a odtamtud; přesněji řečeno v Grass Walley. A odtud do Oregonu a nahoru do Washingtonu.

⁵⁹ A potom, až přijede bratr Arganbright, plánujeme, že pojedeme poslední týden v červnu do Anchorage na Aljašce, abychom tam založili buňku pro Křesťanské obchodníky, a pak bude následovat šesti až osmidenní evangelizace, která proběhne, jak doufám, na této nevlídné a drsné Aljašce. Vy víte, jak to tam chodí, zlatokopové a horníci. A talíř se šunkou a vajíčky tam stojí tři a půl dolaru. Je to skutečně velice drsné místo, ale oni potřebují evangelium.

⁶⁰ Nuže, mým záměrem je, aby tyto věci, které zde vyučuji, abych

takto uskladnil pokrm a rozdával ho. Nyní chci ale odjet. Nejsm vysloveně veden na konkrétní místo, někam poslán, ale jdu rozsévat semeno, chci začít.

⁶¹ Moje žena, ona je někde tady, dostala jednoho dne dopis od nějaké ženy z Illinois. To rozsvítilo mou duši až k srdci. Tato žena napsala: „Sestro Branhamová,“ napsala, „nepochybuji o tom, že častokrát od doby, kdy ses vdala, jsi musela hodně trpět, když bratr Branham odjížděl a ty ses starala o děti.“ Dále řekla: „Samozřejmě, že děti pláčou po tatínkovi, a tak dále.“ Pokračovala: „Já vím, co to pro tebe znamená, protože mám také hodného manžela.“ A řekla: „Ale řeknu ti, jaká je moje situace.“

⁶² Řekla: „Za poslední čtyři roky jsem měla čtyři těžké operace.“ Pokračovala: „Beru si nějakých patnáct až šestnáct uklidňujících prášků denně.“ A řekla: „Dostávám tři dávky Lexronu týdně ve formě injekcí. A jako poslední si dávám hromadu prášků na spaní, kvůli uklidnění nervů. A tyto injekce, dostávám je dvě a beru až dvě dávky prášků na spaní v noci, a přesto nemohu spát.“ A řekla: „Doktor mi řekl, abych šla do ústavu pro choromyslné, než bude pozdě. Tam existuje ještě nějaká naděje, že mi zachrání zdravou mysl. Dále mi řekl, že nikde na lékařských klinikách není nic, co by mi mohlo pomoci.“

⁶³ A dále řekla: „Připravovala jsem se na sebevraždu, plánovala jsem odejít od mého milovaného manžela a mého malého děvčátka.“ Dále řekla: „My bydlíme v Kansasu. Mám to místo velice ráda, protože tam vidím, jak uzrává obilí a myslím na sklizeň.“

⁶⁴ Myslím, že byla metodistkou. Dále řekla, že v Metodistické vysoké škole v Bloomingtonu v Illinois se jim dostal do ruky leták, že bych tam měl sloužit; bylo to před jedenácti měsíci. Mnozí z vás si na ta shromáždění v Bloomingtonu pamatují. Někteří jste tam byli.

⁶⁵ A řekla: „Můj manžel mne vzal a ještě několik přátel a vyrazili jsme.“ Dále řekla: „Pán věděl, že já to už ani o jeden den déle nezvládnou.“ Bylo to už v tak pokročilém stavu. Dále řekla: „Byla jsem tou první osobou. Tvůj syn Billy Paul mi dal modlitební lístek. A toho večera, když váš manžel vyvolával čísla, byla jsem první v řadě, aby se za mě modlil.“ A řekla: „Jakmile jsem se dostala na pódium, tak mi řekl vše o mém životě, co jsem udělala a vše, co s tím bylo spojeno a řekl: , TAK PRAVÍ PÁN, je to pryč.“ Dále řekla: „Od této chvíle mě už nikdy nic nebolelo.“ Řekla: „Vážila jsem asi 35 kilogramů. A teď vážím zhruba 80.“ Dále řekla: „Sestro Branhamová, když jsi osamocená, já dobře vím, jak se cítíš, když se děláš o svého manžela se světem

a záležitostmi, jako je tato.“ Ale řekla: „Jenom si připomeň, že jistá malá kansaská žena v domácnosti je dnes svobodná, protože on byl ochoten poslechnout Pána.“

66 Ukázal jsem to Billymu. A řekl jsem: „Billy chci, abys to poslal na tu Metodistickou fakultu.“

On natáhl ruku a dal přede mne celou hromadu dopisů a řekl: „Přečti si něco z toho.“

67 Řekl jsem mu: „Já vím, vím, že jsou úžasné, ale ten stačí za všechny. Tomuto je správné dát místo.“

68 Slyšeli jste to? „Nečistý! Nečistý!“ Ti nečistí duchové ho dovedli až k samotnému šílenství. Vidíte? Vyšel z hrobu, když přišel Ježíš, osvobodil zajatce; a Ježíš je to Slovo. Tedy, vezměte to Slovo a ono osvobodí ty zajatce.

69 A zde já mluvím, využívám svůj čas, беру váš čas, ale je toho hodně co říci. Skloňme naše hlavy.

70 Pane, jako smrtelníci víme, že již nezbývá příliš času na mluvení. Když se podívám na tuto malou skupinu poutníků, kteří touží srdcem a přišli z pole, ze svých farem, někteří přišli ze staveb, z práce; a někteří jeli přes hory, pouště a lány i močály, aby se tady shromáždili, potom se za to musím veřejně postavit. Ale oni jsou poutníci. Nepatří do tohoto světa; jsou zde pouze na svědectví jako světla na hoře, jenž svítí společnosti, ve které žijí. A pak, když se sejdou dohromady, aby se znovu posvětili a nechali se nabít Slovem, oni zde stojí s křečemi ve svých lýtkách, stejně tak staří jako mladí.

71 Oni Tě milují, Pane. Proto jsou zde. Každý velice dobře ví, že by žádná osoba necestovala mnoho kilometrů a nestála opřená o zeď s křečemi v nohách jen proto, aby byla viděna. A spolu s touto skupinou, Pane, my jsme chudí lidé. Nepřišli jsme v elegantním obleku. Přišli jsme, abychom Tě uctívali. Máme jen jeden záměr, jeden cíl i motiv, a to jsi Ty, Pane.

72 Prosím, Bože, abys jim to bohatě vynahradil. Ať zde není ani jeden, který by dnes prošel těmito dveřmi, který by neobdržel věčný život. Potom se všechna námaha z cesty bude zdát nicotná, když se dostaneme na konec cesty. Pokud jsou nemocní, uzdrav je, Pane.

73 Právě jsme hovořili o dalších shromážděních, aniž bychom měli definitivní jistotu; bude-li to však Tvá vůle, půjdu rozsévat semeno. Jestliže to padne na správnou půdu, pak oni přijdou. Prosím, Pane,

abys směřoval tato semena, aby padla na správnou půdu.

74 Zde na pódiu, nebo přesněji řečeno na kazatelně, leží dnes ráno kapesníčky a malé obálky; to znamená, že jsou zde lidé nemocní a v nouzi. Ó, Bože na nebi, jenž jsi vzkřísil z mrtvých Krista a představil jsi Ho nám v tomto posledním dnu ve formě Ducha svatého, ať On, který je všudypřítomný, shlédne dolů; Ten, který je vševědoucí — který zná všechny věci; všemocný — který má veškerou moc, pohledí na tyto malé obálky, aby Duch svatý při doteku s nemocnými a postiženými obživil tuto modlitbu v uších Božích a oni byli okamžitě uzdraveni.

75 Pane, myslím na tu bídnu, malou ženu; opakoval jsem její svědectví; dnes je v Kansasu, šťastná, bez bolestí. Žádný lékař u ní nemůže najít nemoc. Už více žádné bolesti, žádné uklidňující prostředky, žádné prášky na spaní; spí dobře a zdravě. Všechno je v pořádku. Ó, Pane, opravdu, když Ty přijdeš, potom je všechno v pořádku. My Ti za to děkujeme.

76 Nyní, Otče, zatímco se obracíme ke Tvému Slovu, požehnej své Slovo. Ať se k Tobě nevrátí prázdné, ale ať vykoná to, k čemu je posláno a zasvěceno. Prosíme o to v Ježíšově jménu. Amen.

77 Nyní, slyšíte všichni dobře? Vzadu, tam vzadu; je to dobré? Co je lepší, když mluvím takto nebo takto? Tady na této straně je to lepší? A je to lepší pro vás všechny tam vzadu? V pořádku, já to zde přitáhnu trošku blíž k sobě.

78 Minulou neděli, je tomu týden, jsem se trochu opozdil, měl jsem dosti dlouhou bohoslužbu. Nerad to takto dělám. Tak tedy, jednou za čas mi to nevádí, pokud jen někdo ze sedících bere zřetel na ty stojící a je ochoten si na chvíli s nimi zaměnit své místo, aby si odpočinuli, mě to nebude ani trochu vadit. Byl by to velice pěkný projev křesťanství. A nyní — snad se nám do těchto Velikonoc podaří najít další místo, kde by se mohly konat další hlavní bohoslužby.

79 Nuže, chtěli bychom dnes ráno otevřít... Vy všichni vojáci uchopte nyní svůj meč a vyhlásíme nepříteli válku. Měl jsem ve zvyku zpívat, jak víte, krátkou, známou písničku.

*Boj probíhá, ó křesťanský vojáku,
tváří v tvář v pevném šiku.
Slyšeli jste tu píseň.
Třpytící se výzbroj, proud barev,*

*pravda a faleš se střetává ještě dnes.
 (Rozumíte? To je pravda).
 Boj probíhá, ale nebudte unavení.
 Buďte silní a v Jeho moci pevně stůjte.
 Jestliže Bůh je s námi, Jeho korouhev nad námi,
 my budeme zpívat na konci vítěznou píseň.*

⁸⁰ To souhlasí! Nyní bychom se chtěli nejdříve obrátit ke čtení Písma, které nalezneme v desáté kapitole Jana, prvních pět veršů:

Amen, amen říkám vám: Kdo nevchází do ovčince dveřmi, ale vstupuje jinudy, ten je zloděj a lupič, ale kdo vchází dveřmi, je pastýř ovcí.

Tomu vrátný otvírá a ovce slyší jeho hlas; on pak své ovce volá jménem a vyvádí je.

A když své ovce vypustí, jde před nimi a ovce jdou za ním; neboť znají jeho hlas.

Cizího však nikdy následovat nebudou, ale utečou od něho, neboť neznají hlas cizích.

⁸¹ Nuže, pro dnešní ráno jsem zvolil k vyučování krátké téma: Moudrost proti víře. Moudrost proti víře.

⁸² Nuže, zde jsou pouze dva zdroje — dva zdroje, ze kterých musíme žít. Věděli jste to? Teď, my...

⁸³ Mám zde poznamenáno mnoho míst z Písma. A chci, abyste... Budeme se na ně možná odvolávat v průběhu *shromáždění*. A já se pokusím být co nejstručnější. Nebudu se pokoušet... jen to vyložím, abyste to mohli odtud vzít. Rozumíte?

⁸⁴ Ale jsou jen dva prameny, ze kterých můžeme čerpat pro náš život. A jeden z nich je moudrost a ten druhý je víra. A také když uvážíme, co přináší a zrodí moudrost, a co plodí víra... Dnes ráno, s pomocí Pána, si osvětlíme pro nedělní školní lekci tyto dva zdroje a vyložíme je z Bible; a ukážeme odkud jsou a čeho jsou schopny.

⁸⁵ Nuže, víra a moudrost. Zpočátku bychom si chtěli všimnout, co je v 1. Mojžíšova v 1. kapitole, kde shledáváme, že víra byla zavedena i moudrost byla zavedena. A dnes jsou tyto dva zdroje stále předkládány lidské rase. A shledáváme, že Bůh byl Původcem víry k věření — aby lidé věřili a důvěřovali Jeho Slovu; a satan je původcem

moudrosti, který usiluje přimět lidi, aby přijali jeho moudrost a odvádí je od víry, která je zakotvena v Božím slově. Tyto dva zdroje.

⁸⁶ Připadá nám to poněkud zvláštní, že kniha 1. Mojžíšova, tato kapitola semene, začíná tímto způsobem. A vidíme, že všechny věci, se kterými se dnes setkáváme, mají svůj původ a počátek v 1. Mojžíšova, protože to slovo 1. Mojžíšova znamená počátek. A když vidíme věci, ve kterých se dnes nacházíme a jakým způsobem se dnes dějí, ony musely mít někde počátek. A tak musíte všechno propátrat až k počátku.

⁸⁷ A zde je pro vás něco malého k zamyšlení. Vše, co mělo začátek, má rovněž i svůj konec. Ale ty věci, které neměly žádný začátek, nikdy nekončí, pouze tyto věci jsou věčné.

⁸⁸ Proto bych zde velice rád položil otázku. Jak můžeme najít smysl ve slovu „věčné synovství Boží“? Jestliže On byl synem, pak měl začátek. Jestliže byl „věčným Synem“, jak by mohl být synem a být věčný? Protože syn je produktem něčeho. Ale jestliže On byl... On byl — nemohl být věčným Synem, neexistuje něco takového jako „věčný Syn Boží“. Protože, když On neměl počátek, pak nemůže být ničím jiným, než věčným. Ale jestliže On byl Synem, pak musel mít počátek, a tak nemohl být „věčným Synem“.

⁸⁹ Byl to věčný Bůh zjevený v Synu. Ó-ó, vidíte? Věčný Bůh, protože Bůh je tou jedinou věcí, která je věčná.

⁹⁰ A jediný způsob, jak my vůbec můžeme žít, je, že máme věčný život. Toto tělo umírá, všechny naše části umírají. Ale ta část, která je věčná, je Bůh, a nemůže zemřít. Nuže, nyní to Slovo — ta Bible je věčná, protože je to Bůh ve formě Slova. A vše, co bylo v Bohu, je v Jeho myšlenkách; ještě předtím, než bylo nějaké Slovo vyslovené, to byl Bůh. Vidíte to? (Shromáždění říká: „Amen“ - překl.) Byl to Bůh. A proto my, jakožto předurčení, jimiž vskutku jsme, říkáme „my“. S důvěrou, že jsem byl předurčen spolu s vámi — to je ta věc, co byla s Bohem ve věčnosti.

⁹¹ A pak, jestliže jsi znovuzrozeným dítětem Božím, kterým jsi, a máš Ducha svatého v sobě — ty jsi byl projevem mluveného Božího slova, již předtím než ono bylo Slovem. Nežli se něco stane Slovem, musí zde být ze všeho nejdříve myšlenka. „Slovo“ je „vyřčená myšlenka“. A ty myšlenky byly v Bohu, a tak tedy my jsme byli v Bohu ve věčnosti. A tím Slovem jsme byli vyřčeni do existence. Ó, jakým... jakým Slovem? Tímto Slovem, Božím slovem.

⁹² Nuže, Bůh je Původcem víry. Satan je původcem moudrosti.

Neboť Bůh dal svým prvním dětem své Slovo a řekl jim, že Tomu musí věřit; a předložil smrt, oddělení a trest, pokud Tomu opomenou věřit.

⁹³ A satan chodí kolem a zkouší nabídnout Evě moudrost: „Budete moudří, budete vědět, co je dobré a co špatné; budete jako Bůh.“ Nuže, vidíte, úvodem, můžete se okamžitě přesvědčit, že moudrost pochází z ďábla. Je to podivné, že? Ale je to pravda. Moudrost pochází z ďábla. On je původcem moudrosti.

⁹⁴ Nuže, samozřejmě, všechno, co ďábel má, je překroucení originálu. Hřích je zvrhlá, překroucená spravedlnost. Cizoložství je zvrácené provedení legálního aktu. Lež je překroucení pravdy.

⁹⁵ A tak vám chci na rovinu říct, co je moudrost, dříve než začneme. Existuje moudrost Boží; a moudrost Boží je zůstávat v Jeho Slovu. Ale satan ve své moudrosti usiloval o překroucení Slova, a to je ta moudrost, o které hovořím.

⁹⁶ Existuje jistá míra víry, která je spojena se satanem. Abyste vy mohli souhlasit se satanem, musíte mu uvěřit. Takže existuje převrácená víra v překroucené věci. A cokoliv se pokouší překroutit Slovo Boží, zneužít ho k tomu, aby mluvilo něco, co neříká, je falešným duchem, rozumíte; on nabízí moudrost v rozporu s moudrostí Boží. Takže my se na to budeme odvolávat jako na moudrost a ne jako na satanovu víru.

⁹⁷ Mnozí z těchto lidí, kteří tomu věří, jsou upřímní a věří, prostě se vší vírou, kterou mají, že jsou v pořádku. Rozumíte? Ale buďte ostražití! Příkrývka se roztahuje na dvě strany. Ale on — oni jsou... Jediný způsob, jak nabýt jistotu, je vrátit se přímo do originálního Slova. V Něm je všechno zakotveno, ve Slově.

⁹⁸ Nuže, shledáváme, že tyto dvě frakce, neboli prameny jsou: jedna z nich je moudrost; a ta druhá víra. A ony jsou protichůdné, jedna vůči druhé, od samotného stvoření v Edenské zahradě. Nuže, na obou stranách jsou děti.

⁹⁹ Nuže, co je tou moudrostí, o které mluvíme? Něco, co nesouhlasí s tím, že celé Slovo Boží je pravda. Je to něco, co odejme něco z té Pravdy a vyjádří se jako vyšší forma poznání s větší moudrostí. A jestliže moudrost tohoto druhu pochází od satana, pak tedy jeho děti z této moudrosti žijí.

¹⁰⁰ A jestliže víra Boží přišla od Boha a Bůh je Slovem, Boží děti žijí z této víry. Říká snad Bible: „Spravedlivý živ bude z moudrosti?“

(Shromáždění říká: „Ne, z víry!“ - překl.) „Spravedlivý z víry živ bude.“ Ne tím, co se může naučit, ale čemu on může věřit. Tak je to.

101 Nuže, co teď zjišťujeme. Vezměme nejprve moudrost. Moudrost má schopnost usuzování. Víra nemá žádnou schopnost uvažování, ale moudrost má schopnost usuzování. Obratme se ke Slovu a pojďme přímo do 1. Mojžíšova, 3. kapitoly v 1. Mojžíšova a prostě to vyučujme.

102 Nuže, co děláme nebo co se snažíme dnes ráno dělat? Následujeme to, co řekl Pán: „Shromážděte pokrm.“ Jednoho dne ho budete potřebovat: „Shromažďujte pokrm.“

103 Nuže, 1. Mojžíšova 3:1, přečtěme si to teď a uvidíme, jak moudrost má schopnost usuzování.

Had pak byl nejchytřejší ze všech živočichů polních, kteréž byl učinil Hospodin Bůh. A ten řekl ženě: Takliž jest, že vám Bůh řekl, [věřit, mluvit Slovo], nebudete jísti z každého stromu rajského?

A řekla žena k hadu: Ovoce stromů rajských jíme;

Ale o ovoci stromu, kterýž jest u prostřed ráje, řekl Bůh: Nebudete ho jísti, [citovala Slovo] aniž se ho dotknete, abyste nezemřeli.

104 Nuže, víra se toho drží. Rozumíte? Nyní ale sledujte!

I řekl had ženě: Nikoli nezemřete smrtí!

105 Úvaha, rozumování: „Bůh je příliš dobrý; Bůh je příliš milosrdný; On vás příliš miluje.“ Dneska zrovna tak slyšíte toho stejného starého dábla: „Bůh je příliš dobrý, než aby to udělal. Bůh to neudělá. Bůh netrestá.“ On ale udělá přesně to, co říká Jeho Slovo. Vidíte?

106 „Nikoli nezemřete.“ Rozumíte? Co se snaží dělat? Přimět ji, aby s ním uvažovala. V té stejné minutě, kdy začnete o Slovu Božím uvažovat, ztrácíte víru. Vidíte? Nemějte žádné „ano“, ne „snad“. Stůjte přímo na Tom! Rozumíte? Eva měla správný přístup, ale ona naslouchala úvahám.

107 Právě dnes máme tolik lidí, kteří mají správné poznání a kteří dobře vědí, že toto Slovo by mělo být Božím slovem, a že to je Boží slovo, ale oni klidně dovolí, aby nějaký student semináře jim to rozumově vyvrátil v rozporu s Duchem svatým, daleko od Božích věcí. My musíme uvažování odmítnout.

108 Nuže, 4. verš, protože se vám chystám říct, proč to satan tak řekl. Nejdříve budu číst 4. verš a potom 5.

I řekl had ženě: Nikoli nezemřete smrtí!

Ale ví Bůh, že v kterýkoli den z něho jísti budete, otevrou se oči vaše; a budete jako bohové, vědouce dobré i zlé.

109 Vidíte. On jí to zdůvodňuje: „Chtěla bys být rovnocenná Bohu?“ „Vezmi...“ Jinak řečeno: „Chceš být opravdu v pořádku s Bohem? Přijmi mou radu. Poslechni mě. Bůh to takto nemyslí. On prostě ne...“

110 Jakmile něco takového uslyšíte, utečte od toho. Je to tak. Je to syčení hada. Zní to i rozumně. Ale v žádném případě neuvažujte; věřte jenom tomu, co řekl Bůh. Nuže, když tedy...

Viduci tedy žena, že dobrý jest strom k jídlu...

111 Vidíte, co to bylo? Jeho rozumování ji přimělo k domněnce, že to bylo v pořádku, že to byla pravda.

... i příjemný očima, a strom žádostivý k nabytí...

112 K nabytí víry? (Shromáždění říká: „Ne.“ - překl.) K nabytí moudrosti...

... k nabytí rozumnosti...

113 Vidíte, co to bylo? Satan jí představil své poznání, svou znalost, která byla ale protichůdná ke Slovu: „Udělat někoho moudrým.“

... vzala z ovoce jeho... a jedla; dala také i muži svému s sebou, a on jedl.

Tedy otevřiny jsou oči obou dvou, a poznali, že jsou nazí; i navázali listí fíkového a nadělali sobě věníků.

114 Nuže, v čem to mělo počátek? V rozumovém uvažování. Vidíte? Víra nemá rozumové úvahy. Vy nemáte žádné úvahy. Vy tomu věříte. Když se za vás někdo modlí a vy přijímáte Slovo Boží k uzdravení, neuvažujte o svých pocitech. Neuvažujte o ničem jiném. Zde není o čem uvažovat. Bůh to tak řekl a tím to končí.

115 Ó, jak velice rád bych se zde na několik minut zastavil, opřel se o to a vzal z toho téma. Ale nemohu to udělat a kázat na těch asi čtyřicet, padesát textů, které mám zde poznamenaný. Ale uvažování...

116 Když Pán dává vidění... Proto vám to řeknu svým vlastním, dětským způsobem. Když mi Pán dá vidění o něčem, co se má stát, jakže, nestarám se o to, jak je to protichůdné.

117 Ale zapamatujte si toto: Všechno, co může být předloženo opačně, satan se o to postará. On se bude pokoušet rozumovat: „To není možné.“

118 Například to, co jsem citoval před několika okamžiky, o chození... Nuže, to bylo tak trochu mimo vyšlapanou cestu, krátce předtím než moje matka odešla. A Pán věděl, že já nebudu schopen dodržet tyto dohodnuté termíny s těmi bratry ohledně lovu. A On mi dal vidění a poslal mě daleko až do Britské Kolumbie.

119 A když jsme se tam dostali, průvodce nám řekl: „Žiju zde od narození, ale medvěda grizzly jsem tu nikdy neviděl. A mimochodem máme namířeno koňmo na území muflonů. Tady nejsou žádné grizzlyové. Tady nejsou... Ty ho tam nedostaneš!“ Vidíte? Rozumíte? Pokoušel se, rozumíte, pokoušel se mne od toho odvést — uvažování.

120 Satan mi řekl: „To bude... ty jsi to vidění špatně pochopil.“

121 „Ale ne já! To bude, TAK PRAVÍ PÁN!“ A když se ukázal ten karibu, my jsme dostali přesně to, co bylo ve vidění; všichni to dobře víte.

122 Potom on řekl — průvodce řekl, velice skvělý bratr, budu s ním teď několik týdnů — mladý křesťan. Řekl: „Bratře Branhame, můj bratr měl padoucnici. A ty jsi jel toho dne na koni a řekls mi, ať udělám určitou věc a že ta bratrova padoucnice skončí.“ Řekl: „Když jsem udělal přesně to, co ti Duch svatý řekl, on od té doby neměl už ani jeden záchvat.“

123 Řekl: „Tady jsme na vrcholu hory a pět kilometrů směrem dolů není ani keř, který by byl vyšší než deset centimetrů. Nic, než mech, na kterém se pase karibu, několik keřů borůvčí, a to všechno do výšky pěti až deseti centimetrů.“ Řekl: „Mech karibu a borůvčí, rovnou až po hranici lesa, a naše koně jsou uvázaní na kraji lesa. A nyní podle toho, co jsi mi řekl, než jsme přijeli sem nahoru, že někde tady mezi námi a tam, kde stojí ten chlapec v té kostkované košili, ty zastřešíš tři metry velkého medvěda grizzly se stříbrnou hřívou.“ Řekl jsem: „To je TAK PRAVÍ PÁN!“ Rozumíte? Co to bylo? Satan se mi to snažil vyvrátit.

124 Začali jsme sestupovat z hory. Čím dál tím více jsme se přibližovali, on stále trval na svém: „Bratře Branhame, jsme teď jenom

patnáct set metrů od toho místa.“

Řekl jsem: „Ty pochybuješ, Bude?“

„Ne, kdeže.“

125 Přiblížili jsme se asi tak na osm set metrů od toho *místa*. Řekl: „My jsme teď jenom osm set metrů od toho místa.“

126 Řekl jsem: „To je pravda.“ Řekl: „Pomyslete, osm set metrů...“ Vyvrácení každého uvažování.

127 On řekl: „Pohledte, můžeme vidět jako na dlani všechno, co je před námi. Není tam nic.“

128 Ale já jsem řekl: „Bůh, který mi dal to Slovo, ho tam může stvořit. Nerozumuj, jen tomu věř! Nedávej úvahám žádný prostor. To s tím nemá nic společného. Jenom věř tomu co On řekl, toť vše.“

129 A stál jsem tam a díval se nahoru všude po horách a viděl jsem jenom žlutý lišejník; slunce se chýlilo k západu; překrásné hory; bylo možno uvidět všude i každou malou tečku na vzdálenost dvou kilometrů směrem nahoru po svahu hory, rovnou nade mnou. A když jsem se otočil, abych se podíval, tři kilometry přede mnou, nebo dva, nebo tři, stál tam třímetrový grizzly se stříbrnou hřívou. Jak se tam dostal, to já nevím, ale byl tam. Vidíte?

130 Neuvažujte; věřte. Bez ohledu na okolnosti, neberte na ně zřetel. Věřte!

Bůh řekl: Nebo v který bys koli den z něho jedl, smrti umřeš.

131 Satan řekl: „Dovolte mi, abych vám něco řekl, víte? Ó... já!“ Říkáme: „Bůh je pravda, jistě, to je pravda. My věříme tomu Slovu.“

„Ó,“ řekl satan, „já tomu také věřím, jistě, opravdu. Ale slyšte; dovolte, abych vám řekl, on to tak doslova nemyslel.“

Ale on to tak doslova myslel. On měl na mysli to, co právě řekl.

132 Satan řekl: „Nuže, podívejte se, já vám řeknu, proč to tak řekl. On skutečně... Vidíte, vy jste; vy nejste přece moudří. Vám ještě chybí moudrost. Rozumíte? Jste na tom právě tak jako ovce, které se musí vodit. Nepatříte sami sobě, toto je cesta, na které vás chce Bůh mít! Vy jste nikdy... Nemáte ještě žádný diplom PhDr. Nemáte dostatečné vzdělání.“ Vidíte? „Ale já jsem moudrý, já vám to dokážu. Nuže, podívejte, vy nevíte, co je dobré a co je zlé. Vy víte, že taková věc

existuje, ale nevíte, co to je. Dovolte, abych vám ukázal, jak je to uděláno.“ To je vše, co on chtěl té ženě říci. To je vše, co chtěl udělat: „Dovolte, abych vám ukázal, jak je to uděláno.“

Ona odpověděla: „Ale my umřeme.“

133 On řekl: „To Bůh určitě neudělá. Ale On ví, že vy budete rovněž moudří.“ Rozumíte?

134 Staví svoji moudrost proti Božímú slovu. To je ta moudrost, o které mluvím. Vidíte? Moudrost proti víře — proti víře. Zde se odehrála první bitva. A Boží slovo obstálo jako nezlomné a pravdivé. Když vzali z toho zakázaného, zemřeli. A tak je tomu počínaje touto dobou, napořád. Vidíte? Tam je to, kde... rovnou tam to bylo prokázáno bez sebemenšího stínu pochybnosti.

135 Nuže, teď tím budeme na chvíli procházet. Nyní jsem měl 1. Mojžíšova 3:1-17, spíše 1- 7, nuže, kde moudrost uvažuje. Kolik z vás tomu teď věří? Řekněte: „Amen.“ (Shromáždění říká: „Amen“ - překl.) Vidíte? Vy teď říkáte...

136 Lékař říká: „Dobře, já vám řeknu...“ Nuže, pohledte, vezměme tuto prostou ženu, o které jsem jen vydal svědectví. Lékař řekl, že není schopen nic udělat: „Jsi v koncích; žádná naděje pro tebe již neexistuje. Jdi do ústavu pro choromyslné; vezměte ji tam.“

137 Ona odpověděla: „Dříve než bych šla do jedné z těch cel, vezmu si život.“

138 A co bylo pak? Bůh vystoupil na scénu. A v oznámení v nějakých novinách, kdesi daleko v Kansasu z Bloomingtonu v Illinois, ona uslyšela: „Víra přichází slyšením.“ Rozumíte? Dobrá, její manžel ji tam vzal s sebou. Měli se skutečně rádi, milovali jeden druhého.

139 Pomyslete. Čtyři roky a čtyři velké operace; patnáct, šestnáct uklidňujících prášků. To stačí na usmrcení jednoho smrtelníka. Vidíte? A všechny ty injekce, dva až třikrát týdně. Víím, že jedna z nich se nazývala Lextron, zapomněl jsem název té druhé. To bylo něco pro psychické stavy. Ona brala tyto injekce, dále ještě prášky na spaní a uklidnění a stejně nespala. Neštěstí s utrpením, nemocná dnem i nocí, rok po roce, nebyla žádná pomoc. Ale víra přichází slyšením. Vidíte?

140 Nuže, když se tam dostala, Bůh ji jako první postavil na pódium. Rozumíte? Jakže, proč? Když jsem k ní přistoupil a řekl jsem: „Dobrý den, sestro. Jak se máš?“ Ona o takovéto věci nikdy neslyšela. Ona

o tom nic nevěděla. Ale když jsem řekl: „Ty jsi paní ta a ta. Přicházíš z Kansasu.“

141 Nuže, to ji v okamžiku přivedlo k přemýšlení: „Počkejte, moment. Právě jsem ho slyšela říkat, že Kristus je tentýž včera, dnes i navěky. A zde v Bibli jsme dnes večer dokázali, že Kristus zaslíbil, že se zjeví v těchto posledních dnech ve své Církvi a a zmínil se o věcech, které oni dělali tam dole v Sodomě, a tak dále, jak o tom kázal.“ Což je moje úvodní kázání. „Protože nyní vidím, jak to zde právě probíhá.“ Rozumíte? „Tedy, ano.“

142 „Nuže, navštívila jsi několik doktorů. Podrobila ses čtyřem operacím.“

143 „Odkud on dostává tuto informaci? Odkud to přichází? Ten malý, plešatý muž to neví. Odkud to přichází?“

„A na tvé cestě sem se staly takové a takové věci...“

144 Vidíte? „To je přesně to, o čem kázal. Je to Slovo.“

145 Ale víte, satan řekl: „Víš co, ty to přijímáš a tvůj pastor...“ To s tím nemá nic společného. Vidíte? Odhod' pryč úvahy. Rozumíte? „Ale tvůj lékař řekl, že musíš jít do ústavu pro choromyslné.“ Odhod' pryč úvahy.

146 „Já čekám na vidění, co Bůh k tomu řekne.“ Vidíte? Potom Bůh... Já jsem nevěděl, co mám říci. Potom se toho chopil Duch a řekl to nahlas.

147 Uvěřila tomu. Nemudrovala o tom: „Rok po roce nervové zhroucení, rozum byl pryč, operace a vše další, všechny tyto věci; jakže, je to absurdní, abych si myslela, že zde budu v sekundě uzdravena.“ Ale ona o tom neuvažovala; pouze věřila. To způsobila víra; a byla okamžitě uzdravena.

148 Pokud byste jí rádi napsali, nu, Billy vám může dát její adresu. V pořádku. Nuže...

149 Moudrost tedy bude rozumovat. Ale víra nemá žádné rozumování. Ona nedělá nic, pouze se přidržuje Slova. Drží se zaslíbení.

150 Teď si něco málo přečteme. Otevřeme si k Římanům 4. kapitolu a něco málo si přečteme. Tak dlouho, dokud nás nebude tlačit čas, budeme číst Písmo. K Římanům 4. kapitola, protože já opravdu rád čtu Slovo. To nám dělá dobře, když to čteme. K Římanům 4. kapitola

a začneme 17. veršem.

151 Když Pavel psal komentář Abrahamova života, jak víte, tam není ani zmínka o tom, jak Abraham utíkal dolů do Gerar, nic takového v tom komentáři není, znáte to, je tam jen: „Abraham uvěřil Bohu.“ Pavel, ten velký apoštol, píše komentář o Abrahamovi.

152 V 17. verši:

„Jak je psáno... [Mám to rád, Pavel se přidržuje Slova]... Jak je psáno: „Ustanovil jsem tě otcem mnoha národů...“

153 „Ustanovil jsem.“ Abrahamovi bylo sedmdesát pět let. Žil se svou manželkou od času, co byla... oba dva byli mladí. Byla jeho nevlastní sestrou. Neměli děti; on byl neplodný a ona byla také neplodná. Ale Bůh se s ním setkal a řekl: „Já jsem (minulý čas — před ustanovením světa, samozřejmě), tě ustanovil otcem mnohých národů.“ Ne otcem mnohých dětí, ale mnohých národů. Jen na to pomyslete.

... před obličejem Boha, jemuž uvěřil, kterýž obživuje mrtvé a povolává ty věci, jichž není, jako by byly.

154 Vůbec neuvažujte! Poslouchejte.

... povolává ty věci, jichž není, jako by byly. Kterýž proti naději...

155 Aj! „Dokonce žádná naděje.“ Co kdyby on nad tím začal spekulovat? „Dokonce žádná naděje.“

... Který uvěřil v naději proti vší naději, takže se stal otcem mnohých národů; podle toho výroků: „Tolik bude tvého semene.“

156 Nezáleželo na tom, jaký názor je ještě vysloven. „Bůh řekl, a to je postačující.“ Ó, kdyby u toho jenom Eva zůstala! Vidíte? Ale ona se pozastavila, aby pouvažovala, aby získala trochu moudrosti. Abraham nechtěl žádnou moudrost, on chtěl pouze Slovo. Bůh to řekl a tím to bylo jednou provždy vyřešeno.

157 Vy víte, že jsem častokrát už na toto téma kázal: šel a nakoupil všechny potřebné plenky a spony, a udělal přípravy pro miminko a Sára upletla bačkůrky; a míjel rok za rokem, sláva Bohu: „My to dítě tak jak tak budeme mít.“ To je pravda.

158 „Cože?“ Řekl by lékař, „ona je nemůže mít. Vy jej nemůžete mít.“

„S tímto na mě nechodte. My ho v každém případě budeme mít.“ To je ono.

159 Ačkoli to bylo proti naději, v naději uvěřil. Přestože všechny naděje pominuly, on v ně věřil. Když naděje pro něho byla umrtvená. Naděje byla mrtvá pro každé vědecké bádání, pro každý zdroj moudrosti. Naděje byla totálně pryč, a přesto on tomu věřil. Co to bylo? Víra v to, víra v naději, když ta naděje tam nebyla. Hmm! U toho se chci trochu pozdrzet. Víra v naději, když už tam žádná naděje nebyla, přesto on věřil v tu naději. Vidíte? Protože On řekl: „On mi řekl: ‚Takové bude tvé semeno‘.“

160 Nuže, 19. verš:

A neochaboval v moudrosti? Poznání? Ve svůj vědecký diplom? Ne, ne, ne!

**... neochaboval ve víře... [Aha, zde to máte!]...
nehleděl na své již umrtvené tělo...**

161 Naděje byla pryč, jeho tělo bylo mrtvé. Poslouchejte dál.

**... ačkoli byl téměř ve stu letech, ani na mrtvost
Sářina lůna;**

162 Naděje byla mrtvá, jeho tělo bylo umrtvené, lůno Sary bylo umrtvené. Co udělal? Další verš:

**„On nepochyboval... [Ó, aj!]... nepochyboval tedy
v nevěře [v moudrosti] o Božím zaslíbení, ale byl
posílen vírou, když dal slávu Bohu;“**

163 Ó, aj! Cože?

**V plné jistotě, že co Bůh zaslíbil, je schopen
i vykonat.**

164 Hmmm! Na tom nezáleží, k tomu nepřísluší žádná rozumová úvaha; on jednoduše bere Slovo a přidržuje se ho. Nuže, jestli to je Slovo Boží, věříte mu, pak proč pochybovat o nějakém Slovu z něho, nebo o jakémkoli zaslíbení? Jak můžete říkat, že tato část a toto není dobré a toto je tak; vybíráte si z něho, co se vám líbí? Tak to nemůžete dělat. Budto je všechno dobré, nebo z něho není nic dobré. Tak to je! Takže jakmile vidíte, že je to pravda, tak se ho uchopte. Nenechte si to

vzít nehledě na okolnosti, jak se jiní pokoušejí argumentovat způsobem: „Cože, to nemůžeš...“ Ne, vůbec to nedělejte. Stůjte přímo na něm; Bůh to zaslíbil.

165 Jestliže se teď chystám postavit po Kristově straně a On mi dává Ducha svatého, Jeho Duch dosvědčuje o Jeho životě ve mně. Potom, když se přiblížím k smrti, satan se pokusí říci: „Nuže, vidíš, ty jsi nepatřil k žádné organizaci.“ Zůstaň přímo s tím Slovem! „Ty jsi toto neudělal; ty jsi tamto neučinil.“ Nezáleží na tom, či onom... Satan do toho nemá co mluvit; je to Boží slovo. Zůstaň s tím Slovem. Rozumíte? Ono porazí veškeré argumenty. Vidíte? Nemáte žádné argumenty; jednoduše se držte Slova. Rozumíte?

166 Nuže, víra jednoduše důvěřuje Jeho Slovu. Vidíte? To je to, co On po nich chtěl. To... takže jste nyní dostali základ. To je přesně to, co Bůh chtěl, aby lidská rasa dělala; důvěřovala každému Slovu, které On řekl.

167 A Eva důvěřovala většině Toho, ale jednu malou věc přijala: „Dobrá, jestli budu plná moudrosti, možná je to tato cesta, možná to tak má být.“ Vidíte? Tehdy přesně rovnou na tom místě ztratila pevnou půdu pod nohama. Rovnou tam začala tonout. To je, kde celá lidská rasa, právě z toho místa, sestoupila rovnou do hrobu, protože ona zpochybnila jedno jediné Slovo.

168 Někteří z nich říkají: „Jistě, věřím tomu, že je to pravda. Věřím, že tamto je pravda. Věřím, že Bůh může zachránit, ale nevěřím tomu, že může uzdravit. Já věřím v Ducha svatého, zajisté, On sestoupil o Letnicích, ale není žádné místo, kde se mluví o tom, že Duch svatý sestoupil někdy po Letnicích.“

169 Ó, bratře! Tímto způsobem to říkají a nazývají se církve Kristovy. Vidíte? „Majíce způsob pobožnosti, ale to Slovo zapírají.“ Ó! Tak to je. Vidíte?

170 Musíte věřit, ne uvažovat... Věřte. Nepokoušejte se získat moudrost, věřte pouze a výhradně Slovu.

171 Moudrost se snaží uvažovat rozumem a představovat to jako lepší cestu. Nuže, to je přesně tak, jak to satan vyprávěl Evě: „Nuže, jistěže nezemřete. Jak byste mohli, vždyť Bůh je dobrým Bohem.“

172 On je dobrým Bohem a je jenom jedna cesta, jak Mu mohu důvěřovat, že je dobrým Bohem, že On se drží svého vlastního Slova.

173 Jak ode mne můžete očekávat, že budu pravdomluvný, když

bych teď pravdomluvný nebyl? Jestliže vám řeknu nějakou věc a udělám něco jiného, tím oslabuji důvěryhodnost mého vlastního slova. Rozumíte?

¹⁷⁴ To, co Ježíš dělá dobrým Bohem, je, že On Slovo vyslovil a my tím Slovem máme žít. „Ne samým chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z úst Božích.“ Potom Bůh musí stát na svém Slově; to je to, co Ježíš dělá dobrým Bohem.

¹⁷⁵ Dobrá, jestliže by On řekl: „Nuže, já jim to nechám projít bez povšimnutí. Dovolím jim to dělat. Dobře, to je v pořádku. Oh, já se odsunu sem.“ Potom je tedy nicotným Bohem. Vidíte? On pak není Bohem, ale je jenom obyčejným člověkem. Vidíte? Ale aby mohl být dobrým Bohem, musí se držet svého Slova. To staví každé dítě... Pokud On nechá tady toho spáchat cizoložství a někdo další si dá malý přípitek a ten další by mohl malinko zalhat a ten další si trošku nakrade a ten další může dělat — dělat toto; a pak po mně chtít, abych sekal dobrotu?

¹⁷⁶ On má jednu cestu, a všichni, kteří se tam dostanou, procházejí touto branou. „Těsná je brána, a úzká je ta cesta. Nic neposkvrněného tam nevejde.“ Ve Zjevení On řekl: „Vně pak budou čarodějníci, smilníci, a psi, a tak dále. Blahoslavení, kteříž zachovávají přikázání Jeho, aby měli právo ke Stromu života.“ Tak je to správné. Je jenom jediná cesta, a tou je ta Boží cesta.

¹⁷⁷ My si nemůžeme nic vymýšlet, žádnou jinou cestu. Dobrá, Římská církev říká: „My jsme církví. Bible ani nestojí za to, aby... Jakže, cože? To ty nemůžeš...“ Biskup Sheen řekl: „Pokoušet se žít podle Bible, by bylo jako brodit se kalnými vodami.“ Vidíte? Rozumíte? Jak je to možné? Vidíte? Pokud on v tom má pravdu, pak se Bible mýlí. Ale Bible má pravdu a on se mýlí. Nuže, co na to řeknete? Jestliže Boží slovo má pravdu, pak platí buď biskup Sheen nebo Bible. Ale nejenom biskup Sheen, ale ten a ten kazatel, ten a ten doktor. Neměl bych zveřejňovat jméno nějakého člověka, pokud by to neřekl v rozhlase. On to řekl v rozhlase, tak předpokládám, že mohu uvést jeho jméno. Ten-a-ten doktor a ten-a-ten řekl to-a-to a to-a-to. Nuže, komu chcete věřit, Bohu nebo jim?

¹⁷⁸ „Dobrá,“ říkají, „snad to opravdu neznamena, pouze *tuto* cestu.“ To znamená jenom tu cestu, o které je psáno.

¹⁷⁹ Dobrá, to je první dáblova lež. On řekl Evě: „To tak doslova není míněno. Zajisté, Bůh je příliš dobrý na to, aby to udělal. Vy

nezemřete.“ Ale oni zemřeli! A oni budou pokaždé umírat. Slovo se na nich musí vyplnit!

180 Moudrost se snaží vybrat si lepší cestu; cestu modernější, cestu popularity, snadnější cestu, obcházet věci.

181 Nuže, vezměte si zde nějakého člověka, se kterým se možná Bůh chystá jednat. On si teď myslí, že musí něčeho dosáhnout, že musí svou manželku přivést do pořádku; on se pak musí vzdát svých společenských, karetních večírků; musí přestat chodit na taneční večírky; jeho manželka si musí nechat narůst vlasy; musí se přestat líčit; on musí přestat kouřit a pít; musí opustit nobl společnost, v níž se pohybuje. Musí se pokorit u oltáře. Strpět, že bude nazýván fanatikem, svatouškem, Belzebubem, a vším, čím bude nazván. „Ó, já budu nábožný, budu chodit tam dolů, připojím se tam k té církvi. Vy jste tady příliš úzkoprsí.“ Zde to máte. Vidíte? Zde jsou ty důvody.

182 Nuže, nyní se v několika minutách dostaneme ohledně toho k důležité věci. Rozumíte? Jak potom rozeznat, co je správné a co nesprávné? Rozumíte?

183 Tak tedy, moudrost usiluje o to, aby Slovo mluvilo něco jiného. Znalosti — moudrost, se snaží rozumovat. Moudrost nachází lepší cestu. Není zde žádná jiná cesta než cesta Boží! Moudrost se na to snaží poukázat a říci: „Och, dobrá, nuže, víte, v naší době to nemusíme takto dělat.“ My to každopádně udělat musíme! Rozumíte? Pokouší se nalézt snadnější cestu. Pokouší se ohnout Bibli tak, že říká to, co ona neříká. Nuže, vy řeknete: „Och, bratře Branhame, ty jsi...“

184 Počkejte na okamžik. Vrátime se znovu k semenu. Co to bylo, co se dábel snažil docílit pomocí moudrosti? Ohnout Boží slovo tak, aby říkalo něco, co ve skutečnosti neříká. To je pravda. On se pokoušel zneužitím Slova Božího říci něco, co ono vůbec neřeklo. A to je přesně způsob, jakým to dnes přichází, když se oni pokoušejí ohnout Slovo Boží, aby říkalo něco, co ve skutečnosti neříká.

185 Říkají: „Dobrá, říkám ti, bratře Branhame, ty nemáš správný výklad.“

186 Bible říká: „Žádné proroctví Písma nepodléhá nějakému soukromému výkladu.“ Proč? Proč nepodléhá soukromému výkladu? Proč? Protože Slovo Páně přicházelo k prorokům, tudíž ono je vykládáno prorokem. Nemůže to být soukromý výklad. Proroci už vám to vyložili. Zde to máte. Je to napsáno rovnou zde. To je ten pravý a jediný způsob, tak to má být.

187 Bůh musí mít něco fundamentálního, podle čeho všichni lidé musí být souzeni.

188 Kdyby to mělo být podle nějaké církve, pak která je ta správná? Je jich kolem devíti set, devět set různých organizací. Která z nich je ta pravá? Jak můžete vědět, že se tam dostanete? Co potom, když jsi metodistou a baptista je ten správný? Pokud jsou presbyteriáni správní a vy jste letničtí? A co když jsou správní luteráni a vy jste katolíci? A co jestliže jste luteráni a katolíci jsou správní? Vidíte?

189 Někde musí být nějaký základ. Tedy jestliže Slovo...

190 Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. Vidíte? Slovo bylo u Boha. To byl Bůh. To byly Jeho myšlenky, které Jej vždy provázely. Vždycky v tom... Boží myšlenky jsou zrovna tak věčné, jako je Bůh věčný. Amen! To není sbírání odstředěného mléka, bratře. Rozumíte? Zde to přichází! Boží myšlenky byly Jeho Slovo. Na počátku, to znamená ve věčnosti, nuže, když na počátku začal čas. Na počátku bylo Slovo, Boží myšlenky... a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. Vidíte? Jeho myšlenky jsou tím, co byl On.

191 A to platí i pro vás. Jaké jsou vaše myšlenky, takoví jste i vy. Nezávisle na tom, jak se snažíte žít, něco předstírat, vaše myšlenky jsou tím, čím jste. Můžete si vést dobře, jevit se jako slušný člověk, ale ve svém srdci jste cizoložníci anebo nevím co; jste tím čím jste, vašimi myšlenkami.

192 A Boží myšlenky byly Jeho Slovem, které byly s Ním a v NĚm, a to byl Bůh. Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh, a to Slovo bylo učiněno tělem. Boží myšlenky byly vyjádřeny v lidském těle, učiněny tělem, které přebývalo mezi námi. Zde to máte.

193 Nuže, jestliže dnes máte věčný život, tudíž jste v Bohu. Tím, že Boží jsoucnost přebývá ve vás, jste vyjádřenou Boží myšlenkou. Ó, aj! Potom neposlouchejte žádné rozumování, aby vám vaše koruna nebyla vzata a dána někomu jinému.

Nepřijímejte vůbec žádné rozumování. Věřte jenom tomu, co řekl Bůh, že je pravda a držte se toho.

194 Rozumové úvahy prostřednictvím moudrosti se snaží nahnout Slovo k tomu, aby říkalo něco, co ve skutečnosti neřeklo.

Nuže, vy řeknete: „Je to pravda, bratře Branham?“

195 Dobrá, vraťme se zpět do 1. Mojžíšova a přesvědčíme se o tom.

Pojďme do 1. Mojžíšova, do 3. kapitoly, 1. Mojžíšovy a budeme číst 4. verš a uvidíme, jestli se moudrost snaží nahnout Slovo říci něco, co v něm není. 1. Mojžíšova 3. kapitola, 4. verš.

I řekl had ženě: Nikoli nezemřete smrtí!

¹⁹⁶ Vidíte, co on nabízí? Co to je? Snaha nahnout Slovo říci něco, co ono neříká. Vidíte?

Bůh ale řekl: „Vy zemřete.“

¹⁹⁷ Moudrost, jak jí byla předložena satanem, řekla: „Jistě nezemřete smrtí!“ Vidíte? Pokouší se překroutit to Slovo, aby řeklo něco na způsob: „To tak není.“

¹⁹⁸ To je to, čím je moudrost dneška! Ó, bratře, jak bychom se u toho mohli zdržet. Semináře, teologické školy, vlastně to je jejich skutečné hnízdečko; to jsou jejich prostí lidé, kteří se pokoušejí nahnout Slovo Boží, aby řeklo něco, co ve skutečnosti neříká.

¹⁹⁹ Vyzývám kohokoli, aby mi ukázal v Bibli „Apoštolské vyznání víry“. Vyzývám kohokoliv, aby mi ukázal „obcování svatých“ v Bibli. Jak protestanti, tak katolíci tomu věří. Vyzývám vás, abyste mi ukázali kteroukoli z těchto věcí v Bibli. Rozumíte? To je řadové členstvo moudrosti, které se pokouší rozumovat.

²⁰⁰ „Naše rytěřování není tělesné, ale mocné, vyhánějící všechna rozumování, vidíte, strhávající pevnosti satana.“ Toto veliké, vzkvétající, nádherné stvoření. Ne nějaký mazaný vrtichvost, ach ne, tím je uvnitř. Ale navenek je hřích dvakrát tak hezčí. Víte, že hřích je půvabný?

²⁰¹ Kolik je zde mužů a žen starších padesáti let, zvedněte ruce. Neměl jsem... Neměl bych se ptát žen, ale já — my všichni přiznáváme pravdu. Položím vám jednu otázku. Můžete vidět, že dnes jsou ženy téměř dvakrát tak hezčí jako v minulosti, mám na mysli v průměru na celé zemi? Jestli to tak je, zvedněte ruce. Jistě. Ony jsou dvakrát krásnější, než byly kdy v minulosti.

²⁰² Vezměte si nějaké staré fotografie. Podívejte se na vaši babičku; s jejími dlouhými sukněmi a s copem visícím dolů na jejich zádech. Ona nebyla tak přitažlivá na pohled.

²⁰³ Podívejte na tu dnešní, moderní; těsně přiléhavé oblečení, aby každý její tvar... nemůže se pohnout, aby přitom nehřešila; jde dolů ulicí na jehlových podpatcích s celým tím make-upem a kosmetikou od

Max Faktora, co se na ni jen vejde; s upravenými vlasy, jako nějaká mladice; oblečená do kratičkových šatů, které jí sahají vysoko nad kolena, pokud ještě vůbec nějaké má. Ale když na ní pohlédnete, ona je hezká. Satan ví, jak to udělat. On je přece původcem krásy tohoto druhu půvabu, který vyúsťuje v hříchu.

²⁰⁴ Samotná země je lůnem. Kam Bůh zasel své semeno? Kde je zaseto símě? Do lůna. Bůh ukládá semena. A co dělá člověk? Pokud může, zmrzačí dítě již v lůně. Jako ďáblové mrzačí dítě v lůně; to je to, co na zemi ďáblové udělali — křížením udělali taková stvoření, jaká původně neexistovala. Raději toho nechám; jinak se nedostanu k tomu zbytku poznámek, které zde mám. Víte, co tím myslím. To je důvod, proč je zde zmrzačené stvoření, blízké vyvržení. Bůh s tím skoncoval. Celý svět je zaneřáděn, všechno je nemravné. Bystřiny jsou plné špíny. Vzduch je zamořený — špína, puch!

²⁰⁵ Nedávno jeden starý Indián řekl: „Bílý muži, nechci už déle žít. Skončil jsem s veškerým bojováním.“ Řekl: „Kde jsou moje děti? Nejsou vyhladovělé k smrti? Kde je moje manželka?“ Řekl: „Předtím, než jste sem přišli s vašimi ženami a whisky a vším tím hříchem, tak jsme zde žili v pokoji. To je naše území; Bůh nám ho dal, ale vy nám ho zabíráte. Jednoho dne za to zaplatíte.“

²⁰⁶ Podívejte se, jak to vypadá dnes. Ty velké, ty krásné pustiny a hory jsou vystlány smradem, hříchem, láhvemi od whisky, plechovkami od piva. Každé místo je plné hospod a nesmyslů. Reno, Nevada, ta slavná poušť, tam není nic jiného než samá prostituce. Ta velká města jsou v takovém stavu, že dokonce vzduch a atmosféra jsou zkažené. Tam, kde se jednou pyšnily krásné hory, jsou dnes prořaty všemožnými věcmi. Tam, kde kdysi rostly stromy, jsou teď vykácená místa. Tam, kde v pustině volně proudily bystřiny, jsou znečištěné stoky. Celý svět spěje k zavržení. Tato zem se chystá zrodit své dítě ze semene. Ona byla převrácená ďábly, kteří ji trhají na kusy, přivádějí ji k šílenství. Zajisté je to tak. Je to převrácené stvoření. Bůh ji jednou zavrhne a začne znovu. To je pravda.

²⁰⁷ Odkud to pochází? Jedna osoba uvěřila jednomu malému — zpochybnila jednu malou část Božího slova.

²⁰⁸ Celá země sténá. Bible říká, že dokonce i stvoření spolu nařiká a žádostivě očekává ten den úlevy skrze zjevení synů Božích. Stromy zápasí o přežití, ale bezvýsledně; květiny se snaží zkrášlit nám cestu, ale nařikají a pláčou, protože vědí, že něco je zlé, zkažené! Toto lůno nemůže zrodit nic dokonalého, protože je zkažené. Země zapáchá. Je

prosáklá nevinnou krví. Ona má... Ona je jako...

209 Mohl bych něco říci, ale mohlo by to být příliš moc otevřené. Je to — je to, zapáchá to. Bůh řekl, že to před Ním zapáchá — je to špína. Když vejdete do různých pohostinství na toalety, je to jen smrad, nečistota. To je přesně, jak zapáchá tento svět, je to tak, jak to Bůh pociťuje čichem! Špína, celá věc je špinavá.

210 Bůh to všechno rozerve na kusy. Řekl: „Já učiním nové nebe a novou zem.“ Ano, pánové.

211 Co je to? Její lůno nezrodilo tisícileté království. Ona zrodila zvrhlou věc. Proč? Pokoušela se o to moudrostí.

212 Nemám nic proti Floridě. Není to namířeno proti vám, lidé z Floridy. Ale když jsem tam poprvé projížděl a vrátil se zpátky na hranici Georgie, tak jsem zastavil a řekl: „Jakožto americký občan vracím svůj díl zpět Seminolům; který jim patří.“ Cože, oni se lépe starají o své dvorky než já o své vlasy. Všechna prkna na péro a drážku; osvícené palmy všude kolem dokola; velké luxusní jachty a věci; pokoušejí se přinést tisícileté království, aniž činili pokání. Pro mne je to všechno nepotřebná snůška nicotnosti.

213 Milionkrát raději vystoupím v Britské Kolumbii na vrchol hory a podívám se na hory, které stvořil Bůh, a lidská ruka se jich nikdy nedotkla. Opravdu.

214 Oni jdou do těch velkých měst a do těch okázalých sídel, které — jenž mne nelákají. Já takovou veteš nemám rád. Rozumíte?

215 Ale já vím, že jednoho dne, jednoho dne to bude proměněno; ona zavrhne to postižené dítě. Jednoho dne bude země proměněna. V pořádku.

216 Víra věří tomu, co je napsáno a říká: „Slovo nemá žádný kaz.“

217 Slyšeli jste někdy říkat kazatele: „Nuže, já vám říkám, ta verze Krále Jakuba, nebo ta revidovaná verze, nebo toto zde, to se trochu liší. To je prostě poněkud jinak. Opravdu, ona to ve skutečnosti tak nemíní.“ Slyšeli jste to už tak mluvit? (Shromáždění říká: „Ano.“ — překl.) Ó, aj! Tento svět je tím zamořen. Vidíte? Ale víra takto nevěří.

218 Víra věří, že Bůh, který mě mohl stvořit, může uchovat tuto Knihu v pořádku pro mne, abych podle ní mohl žít. Jestliže Bůh, který mě stvořil, mne bude také soudit, a přitom nemůže uchovat tuto Knihu v pořádku, potom je takový Bůh nemohoucí. Zde to máte. Já věřím, že

každé Slovo v Bibli je pravda. Ano, pánové! Co to způsobuje, abychom takto věřili? Dává to víře dokonalé místo odpočinutí v Něm. Rozumíte? Nemůžete připustit, že v tom Slově je zmatek. Musíte mu věřit, takovému jaké je.

219 Jestliže se budete snažit používat moudrost, říkat: „Nuže, podívejte se sem. To není rozumné, jak Bůh mohl říci, že by to zapříčinilo takovou věc jako je tato.“ Ale Bůh to přesto tak učinil. Vidíte? To souhlasí. Nuže, když řeknete: „Dobrá, jestli Bůh toto učinil. Jestli On usmrtil muže, protože on nebyl levita a svojí rukou přidržel Truhlu smlouvy, aby nespada...“ Ale nezáleží čím on byl, zaplatil za to životem.

220 Bůh řekl: „Jenom Levité a pouze oni se toho mohou dotknout.“ On ho usmrtil. To je to, co Davida vyburcovalo, jak víte. Rozumíte? Levita, nikdo jiný kromě levity neměl právo dotýkat se Truhly smlouvy. A tam se ta Truhla vracela zpět k probuzení a jeden nepovolaný se pokoušel manipulovat se Slovem.

221 To nám ukazuje to, že jenom pomazání od Boha se mohou Slova dotýkat. Tato vyznání víry a denominace nemají žádné právo je falšovat. Jenom Duch svatý má právo na to Slovo; a je to smrt pro každého jiného, kdo se ho dotkne, nebo něco z něj zpochybní a bude tak vyučovat. On, jeho část bude odejmuta z Knihy života. Vidíte? Nesahejte na ně; držte se od Něho zdaleka. Poslouchejte, věřte jenom tomu, co Ono říká. Od nikoho jiného žádné slovo neberte; vezměte jen to, co Ono říká. Držte se toho Slova. Je to smrt dělat s Ním cokoliv jiného. Nuže, kvůli tomu...

222 Co činí víra? Věří tomu přesně tak, jak to v Něm je. Tímto způsobem ho Bůh uchoval napříč věky a zde ho máme! Je to Slovo Boží pro mne. A Bůh to ctí. Dává to dokonalou víru v celou Jeho pravdivost.

223 Jak byste se mohli zasnoubit s ženou, pokud by jako mladá dívka běhala a dělala všechno možné, žila prostitutí a všechno ostatní — a přesto byste šli do nevěstince a tam si ji vzali. Vyšli byste ven a ona by... ona by řekla: „Dobrá, já se budu snažit polepšit.“ Vy této ženě nemůžete vůbec důvěřovat. Rozumíte? To není možné. Jak může mít žena důvěru k nějakému muži, který páchal tytéž věci? Vy nemůžete postavit svoji víru na něčem takovém, tam není základ, na kterém by šlo stavět. Vidíte? To není možné.

224 Jak byste mohli přijít sem a říci: „Tady je loď, ve které je plno děr, ale já do ní dám několik pytlíků s trávou. Snad, možná, že ucpe

ten průnik vody, takže můžeme přeplovat na druhou stranu?“ Nechtěl bych podstupovat toto riziko, když by zde ještě byla jiná loďka, která je postavená důkladně. Jistě.

225 Proč bychom měli přijímat nějakou lidského původu teologii, která má plno děr? To dokazuje, že ona je špatná. Vidíte? Když zde je jedna, která je opravdovým Slovem Božím, která zastaví každý příliv hnaný bouřemi a vichřicí. A ona obstála tak statečně, jak jen mohla. A pokaždé taková bude. To souhlasí.

226 „Nebe a země pominou,“ řekl Ježíš, „ale má Slova nikdy nepominou.“ Proč? Protože jsou věčná. Ona byla na počátku. On prostě přišel proto, aby vyjádřil Boží slovo. On byl Božím vyjádřením. Bůh vyjadřoval sebe skrze svého Syna.

227 Všechny tyto věci začaly v 1. Mojžíšova, kapitolou semene; tak to od té doby zůstalo... tak to probíhalo a bude probíhat. Je to stále tatáž věc: boj mezi moudrostí a vírou, pokaždé bojují proti sobě. Takže moudrost je z ďábla a je pro jeho děti.

228 Všimli jste si toho někdy? Všichni jste viděli ovce. A všichni jste viděli kozy. Ale jestlipak víte, že jejich bečení je velice podobné, a jenom opravdový pastýř ten rozdíl rozezná? Můžete dát ven starou kozu, nechte ji mečet — mečet, a potom dáte stranou ovci a necháte ji bečet. Poslouchejte je. Zní to téměř stejně. Ale skutečný pastýř může jejich hlasy rozlišit.

229 Ježíš řekl: „Moje ovce slyší můj hlas.“ Rozumíte? Oni jsou schopni rozpoznat, jestli je to kozel. Nuže, On sám je tím Beránkem... On... „Moje ovce znají můj hlas. Cizího následovat nebudou.“ Čím je Jeho hlas? Zde to je, Slovem. „Moje ovce slyší můj hlas.“ Vidíte?

230 Oni nedovolí, aby jim někdo říkal: „Dobrá, já tady teď také mluvím Božím hlasem. Tento hlas říká ve skutečnosti toto.“ Ale, jak víte, je to satan. Za chvíli se do toho dostaneme, abyste z toho trochu vstřízlivěli. Vidíte?

231 Nuže, nyní vidíte, že z tohoto důvodu símě Slova nemůže v atmosféře poznání růst. Je to pravda? (Shromáždění říká: „Amen.“ — překl.) Rozumíte? Jakmile se poznání smíchá s vírou, *víra* přímo tam zemře.

232 Eva přišla a řekla: „Pán Bůh řekl: ‚V ten den, kdy budeme jíst, zemřeme.‘“ Potom se zastavila, aby se přesvědčila, co na to řekne on.

233 On řekl: „Ale, poslouchej, miláčku, ty hezké, malé stvoření.“

Vidíte? „Bůh tě zajisté stvořil pro jistý účel.“ Víte, že je to pravda. Rozumíte? „Ty jsi žena a ty jsi byla k tomuto účelu stvořená. To je přece to, oč tu jde. Ty to ještě teď nevíš, ale ty jsi k tomuto účelu byla stvořená. Ty jsi velice roztomilý, malý mazlíček, drahoušku. Podívej se na ty jemné, malé ručky.“ Vidíte? „Cože, zcela určitě. Zajisté.“

Ale *Bůh* řekl: „Pokud my — pokud bychom to udělali, pak zemřeme.“

²³⁴ On řekl: „Ale myslíš si snad, že by Bůh, dobrý, milující Otec, že by udělal něco takového?“ Co ona pak udělala? Uplatnila svou moudrost a řekla: „Vidím, že je to strom užitečný, a je velice žádostivý.“ A nechala se na to nachytat. Přesně tak to je. A když to udělala, co se stalo? Zrovna jako u každé ženy. Jakmile tomu propadnete, tak jste rovnou dohrály. A to je konec.

²³⁵ Nuže, vidíte, semeno, které ona vlastnila a které by později způsobilo, že by se stala, z Boží vůle, matkou skrze mluvené Slovo. Ona by se nakonec stala matkou. Ale ona nemohla vyčkat a pustila se do toho.

²³⁶ Nuže, vidíte, že jakmile toto udělala, přijala moudrost spolu se Slovem. A ta moudrost byla v protikladu k tomu Slovu. Pokud tomu rozumíte, řekněte: „Amen.“ (Shromáždění říká: „Amen.“ — překl.) Vidíte? Pokud je moudrost v souladu se Slovem a prokáže, že je se Slovem v souladu, a to Slovo zplodí samo sebe skrze tutéž věc, pak je to skutečně Slovo. Ale jestliže moudrost je v protikladu ke Slovu, a nikoliv v souladu se Slovem, ale pokouší se jen něco přidat, anebo z toho něco ubrat, pak je to vždy z ďábla!

²³⁷ A biblické semeno Ducha svatého nemůže růst v takovéto atmosféře moudrosti. To usmrcuje každý seminář v této zemi. To proráží díry skrze ně, propíchne do nich otvory a soud proudí dovnitř. To je pravda. Jistě se to stane, protože Slovo nemůže růst spolu s moudrostí, se světskou moudrostí. Nemůže.

²³⁸ Eva měla věřit Slovu tak, jak jí bylo podáno. Je to tak? (Shromáždění říká: „Amen.“ — překl.) Ona neměla poslouchat nikoho jiného, co on na to případně řekne; ale pouze poslouchat takovým způsobem, jak jí to bylo podáno, takovým způsobem měla věřit. Smrt by nikdy nepřišla, kdyby tomu věřila. To je pravda.

²³⁹ A muž nebo žena, která bude přijímat Boží slovo pouze takovým způsobem, jak nám bylo podáno a bude se držet toho, jak to Bůh řekl — to je život. Ale když se to smíchá s moudrostí nějaké organizace, zemřete na místě právě tak, jak se to stalo na počátku. To je Semeno.

A takovým způsobem, takto to působilo na počátku, a takovým způsobem, to bude působit pokaždé. Vždycky to tak je. Bude-li vůle Páně, zdůvodníme to dnes ráno na základě Bible. A je jenom jedna cesta, jak to může růst, a to oddělit se od veškerého uvažování a všeho jiného, a jednoduše věřit Slovu. Eva to měla přijmout pouze tak, jak nám to bylo Bohem dáno.

²⁴⁰ A jak jsem se již vyjádřil a řekl vám, já věřím, že nám Bůh uchoval a ochránil tuto Bibli, a takovýmto způsobem mi to Bůh zde podal. Já nechci žádnou jinou moudrost. Chci to mít takovým způsobem, jak On to zde řekl.

²⁴¹ Nuže, doufám, že vás neraním. Ale jestliže Bible mluvila, že musím činit pokání, tak tím míní pokání; nikoli odpykat trest za pokání, ale činit pokání!

²⁴² Když mi Bible říká, abych se nechal pokřtít ve jménu Ježíše Krista, tím nebylo míněno něco jiného. Neznamená to „Otec, Syn, Duch svatý“. Je to řečeno takto.

²⁴³ „Dobrá,“ říkáte, „Matouš 28:19 říká: ‚Křtíte je ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého.‘“ Přesně o to se jedná.

²⁴⁴ Nuže, pokud to tak nebylo správné a jestli neměli tu správnou věc, potom ta víra, kterou měl Petr i ti ostatní v Bibli, tím, že křtil ve jménu Ježíše Krista, potom by tedy měli falešné zjevení, kterému Bůh požehnal. Pak by se musel vrátit na začátek; v tom případě by měl na počátku rovněž požehnat Evě.

²⁴⁵ To jméno „Otce, Syna, Ducha svatého“, to jsou tři tituly. Je jenom jedno jméno. Nemůžete být pokřtění ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého, pokud nejste pokřtění ve jménu Ježíše Krista, protože právě to je jméno Otce, Syna i Ducha svatého. A celá Bible je takto napsaná. Každá osoba, která kdykoliv byla pokřtěná v Bibli, byla pokřtěna ve jménu Ježíše Krista. Nikdo v celém Písmu nebyl nikdy pokřtěn v tituly „Otce, Syna a Ducha svatého“. A každý, kdo byl pokřtěn ve jménu „Pána Ježíše Krista“, byl pokřtěn ve jméno „Otce, Syna a Ducha svatého“.

²⁴⁶ Každý, kdo byl pokřtěn v tituly „Otce, Syna, Ducha svatého“, není pokřtěn vůbec v žádném jménu! Existují tituly jako kazatel, velebný, doktor, a tak dále; otec, syn, a lidská bytost, manželka — tituly!

Říkáte: „Na tom nezáleží.“

247 Tak potom napište na svůj šek váš titul místo vašeho jména a uvidíte, kde to skončí. Řekněte: „Já podepišu tento šek ve jménu ženy v domácnosti.“ Tedy, to znamená asi tolik, jako kdybyste zpochybňovali Boží slovo, přestože to zjevení leží přímo před vámi. Ovšemže. Vidíte? Jistě. V pořádku.

248 Musí se Mu věřit tak, jak to Bůh řekl. Ono si nikdy neprotiřečí. Pokud si Ono protiřečí, pak přijďte a ukažte mi to. Ne! Ne! Vůbec si neprotiřečí. Ne! Satan to před vámi může popírat, ale není schopen to udělat se Slovem; takže to před Slovem neobstojí. Ne, pánové. To je letitá věc, o které bylo uvažováno, ale nikdy nebyla dokázána.

249 Pojdme a budeme sledovat tyto dva zdroje, které můžete také nazvat „atmosféry“, a uvidíme, co produkují. Budeme to několik minut sledovat. Atmosféry; oba z těchto zdrojů tvoří nějakou atmosféru.

250 Rád bych vám položil otázku. Přišli jste někdy do nějakého kostela... Říkám to teď s uctivostí, a to jen proto, abych mohl na něco poukázat. Chraň Bůh! Nestalo se vám, že jste někdy přišli do církve, kde byl pastor opravdu naškrobený? Sledujte. Shromáždění je na tom stejně tak. To je fakt. Vidíte? V čem to vězí? Je to atmosféra, která to s sebou přináší. Jděte na místo, kde pastor říká: „Nuže, moment — neexistuje takový nesmysl. Já nevěřím v něco takového, jako je Božské uzdravování a křest Duchem svatým.“ Jak víte, uvidíte tak jednoho každého v těchto shromážděních. Pokud tam nejsou...

251 Pokud se tam však najde někde nějaký orel, uprostřed toho hejna slepic, on to hejno opustí. Je to tak. Ó, ano! Zcela jistě. Je to naprostá pravda — on je opustí. Ano, ano! Zcela jistě. On to nevydrží. Je orlem. Je ptákem stvořeným k létání na obloze, ne pro běhání po dvorku. Ano, prosím. Nuže, zde to máte.

252 A nyní shledáváme, že v těchto atmosférách... A jestliže se dostanete kamkoliv, kde tyto věci... kde je v církvi vyučována víra, naleznete i církev v této atmosféře.

253 Ó, Bože! Dovol, dovol mi, abych to do vás nasoukal, abyste to mohli uvidět. Rozumíte? Jděte... Z toho důvodu lidé přicházejí mezi svaté, kteří se modlí a věří. Pavel řekl, že nenašel ve městě žádného, jenom Timotea, který měl stejně tak vzácnou víru, jakou měl on. Ostatní byli všichni denominační lidé. Vidíte? Ale když se dostal do takové atmosféry, vidíte; shledáte, že tam se něco děje, něco, co tato atmosféra vytváří. Naleznete lidi, kteří žijí z víry; pokud se dostanete na místo, kde se říká: „Aj, jakže, vždyť Bible je pravdivá. Bůh

uzdravuje.“ A když projdeš jejich shromážděním, zjistíš: „Cože, umíral jsem na rakovinu a byl jsem uzdraven. Byl jsem dřív slepý a teď vidím. Vidíte?“

254 A příchozí řeknou: „Ó, jakže! Cože! Co tím myslíš... co se s tebou stalo?“

255 „Mohu ti to ukázat na mém posudku. Pojď se mnou domů. Pojď k nám na večeři. Já ti něco mohu ukázat. Mám tam o tom záznam. Moji sousedé ví, že jsem byl v takovém stavu. Byl jsem ochrnut mnoho let; bylo za mně modleno.“ Vidíte? Co je to? Slovo v církvi a skupina věřících vytvořila tuto atmosféru.

256 Nuže, jak by vůbec mohlo to Slovo ve své jednoduchosti, a přece ve své úplnosti ,vyrůstát v takovém místě, kde je zastíněno moudrostí, která říká: „To není možné“? Rozumíte? To nejde. Kde je kázáno poznání ze seminářů, tam děti umírají.

257 Kde je kázána víra ze Slova, tam děti žijí. Amen! V tom je ten rozdíl, prostě život a smrt.

258 Totéž se stalo v zahradě Eden. To je přesně to, co se s nimi stalo v těch dvou atmosférách. Když se Eva obrátila od té pravé k té špatné, zemřela. Rozumíte? Pokaždé k tomu takto dojde.

259 Takže tam nemohli obstát. Jestli vaše církev má takový druh atmosféry; ó, dítě, jestli chceš žít, tak věř Slovu.

260 Nuže, teď vás to může trochu píchnout. Nemyslím, že jsem hrubý. Já jenom... Toto je učení. Vy musíte... Když narazíte na taková místa, musíte bodnout, a tak trochu vzplanout, rozumíte.

261 Nuže, počkejte teď. Je to jako se značkováním dobytka. Tuto práci jsem nenáviděl, značkovat telata, ta malá, ubohá stvoření. Chodívali jsme... Nevím, jestli jste někdy svazovali telata nebo ne; svázat je. Bylo jim třeba svázat všechny čtyři nohy. Rozumíte? Ó, to malé, bídné stvoření! Přiběhnete tam, vezmete to žhavé vypalovací žehličky a přiložíte ho na něj. Ach, bratře, to vypadá hrozně. A když vstane, začne bezhlavě pobíhat. Začne běhat, kopat, bučet, vyskakovat, a tak dále. Ale říkám vám, od této chvíle ono ví, komu patří. To je pravda. Ono ví, ke kterým pastvinám patří. Není to jen tak pro legraci. A tak budme ocejchováni. Rozumíte? Dejme se ocejchovat. Ano.

262 Když oni říkají, víte... Kolik z vás četlo nebo zpívalo to kovbojské rozjímání, vidíte? A ten zbloudilý jednorůčák, když se

k němu dostanete, jako k tomu poslednímu při shromažďování dobytka, ten zbloudilý jednoročák, oni z něj jednoduše uvařili polévku, protože on nebyl vůbec ocejchován. Zatímco ostatní klidně pokračovali na své vlastní pastvině; ale šéf při tom shánění dobytka pozná svůj dobytek. A tak jestliže vás ten cejch raní...

263 Ted' dávejte pozor! Satan mohl vědecky dokázat něco pomocí své moudrosti. Ted' si zahrají na několik minut na doktora. Satan mohl vědecky dokázat svou moudrostí, že půda, kterou chce dát lidské rase k jejich zdravému vzrůstu, obsahuje potřebné vitamíny. Jistěže mohl. Mohl to vědecky prokázat. Oni mohou vědecky dokázat téměř cokoli, co se jim zamane. Rozumíte? Jistěže.

264 Ona obsahovala vitamín P, „potěšení, popularita“. Ten je tam obsažen, ten je obsažen v jeho půdě moudrosti. Jistě, ovšemže! Všechno světské potěšení, všechna filmová představení, všechny taneční zábavy, všechno, cokoliv. „Jen klidně dál, to je v pořádku, to ti neublíží, jistě.“ Vidíte? Popularita. „Dobrá, vždyť jste tou největší církví v tomto městě.“ V pořádku.

265 Také ona v sobě má vitamín Z, jež označil jako „zdravý rozum“. „To přece dává smysl.“ Vidíte?

266 Měla v sobě vitamín R, což znamená „rozumové úvahy“. Ano, on může uvažovat. Vidíte, ale to nebude fungovat.

267 Měla vitamín K, což znamená „krása“. Satan je krásný. Hřích je krásný. A čím je ho více, tím je krásnější.

268 O co velkolepější domy máme dnes, v porovnání s dřevěnicí? O co jsou krásnější? O co půvabnější jsou naše dnešní ženy než ty dřívější? O kolik okázalejší a krásnější je dnešní Florida, vidíte, než taková, jakou jí Bůh původně stvořil? Vidíte?

269 Obsahuje půvab. Kolik z vás ví, že satan je krásný? A on toužil po okázalosti a pokoušel se ji vytvořit, mít nejkrásnější království, a tak dále. Zajisté. Dobře to víme. Satan je v kráse. Dejte pozor! On měl vitamín R, což je „rozumování“. Vitamín K, což je „krása“.

270 Vitamín M, což je „modernost“. „Ó, chceme být moderní.“ Jen použij něco z jeho poznání a ihned se přesvědčíš, jestli nevěříš takovým nesmyslům. Vzroste to přímo v tobě. Ten vitamín se projeví rovnou tam, kde se nacházíš.

271 Nějaký chlapík se postaví a předá vám část svých znalostí: „Nuže, koukejte, přátelé, jak by to vypadalo, kdybychom obsadili tuto

zdejší velikou a okázalou katedrálu a nadělali tam spoustu povyku, pláče a mluvení v jazycích a pobíhání sem a tam po podlaze s pěnou u úst jako nějací psi? A co si myslíte, že by na to řekl starosta města nebo výbor Diakonů, kdybychom dovolili, aby se sem dostaly takové pošetilosti?“ Ó, jistě, to je moderní.

272 „Myslíte si, že by naši lidé stáli tam dole na ulici s tamburínou v ruce? A co by to vyvolalo, kdyby naše sestry přišly s dlouhými, krásně rozpuštěnými vlasy? A ostatní ženy ze sboru procházející městem by říkaly: ‚Koukej sem, koukej tam!‘ Jakže, předseda této církve nebo kýmkoli on je: ‚Dobrá, podívejte se, pohledte tamhle. Vypadá jako nějaký starý model, že? A ta její rezerva na hlavě má defekt.‘“ Vidíte? A tak podobně, znáte to.

273 „Chceme být moderní.“ Vidíte? To je ďáblova moudrost, to je to, co tu vyrůstá. To je ten vitamín, který je v té půdě a vyvíjí se v tento produkt, ze kterého to vychází. Jen pokračujte, vy moderní Jezabely. V pořádku. Jsou moderní, jako ženy dneška, jistě. Och, moderní! „Dobrá, určitě přijdou do sboru ti nejpokrokovější lidé z tohoto města.“ Zajisté. To obsahuje... Proč? Oni rostou na tom moderním vitamínu.

274 Vitamínu rozumování. V pořádku, rostou na něm. Vidíte? Zde to je, uvažování. Ale jakmile na tom začnete růst, jste mrtví vůči Slovu. Nejdříve ale musíte Slovo popřít, než můžete takovými být. Je to tak?

275 Jediná cesta, jak se vůbec můžete stát hříšníkem, je, když popřete Boží slovo. Čím je hřích? Nevírou. Nevírou v co? V Boží slovo. Rozumíte? Nejdříve musíte zapřít Slovo. Nuže, mám zde poznamenaných možná dalších deset vitamínů.

276 Ale zde je jeden vitamín, o kterém jim zatajil něco říci. On tam měl vitamín S. A to je ten největší z těchto vitamínů, on zapříčiňuje „smrt“. Vidíte?

277 To je ta skupina nejelegantněji ustrojených lidí, nejmoderněji, jak jen to je možné; okázalý chrám, největší organizace, znáte to, nejmodernější, jaká kdy byla, nejvelkolepější, jaká kdy byla, kde se zvěstují ty nejrozumnější věci. „Proč by...“

278 „Jestliže nás Bůh učinil svým stvořením, proč by odsuzoval naše ženy v jejich oslňujícím vzhledu s krátkými vlasy? Proč by odsuzoval jemné nalíčení?“

279 Dobrá, On měl jednu takovou ženu v Bibli, která to dělala; a On s ní nakrmil psy. Tedy, můžete se nad tím zamyslet. Rozumíte? Přesně

tak.

280 „Proč by, proč by Bůh... Jistě, drazí, On nemohl od nás očekávat, abychom žili podle Bible.“ Samozřejmě, že očekává, ovšemženo. On řekl Evě, že musí žít... a řekl...

281 Ježíš řekl: „Člověk žije každým Slovem vycházejícím z úst Božích.“ Kdo to tak řekl? Ježíš. Je to pravda? On také řekl: „Jestli kterýkoliv člověk řekne něco jiného, ať je lhář; jeho Slovo zůstává pravdou. Nebe a země pomínou, ale slova má nikdy nepomínou.“ Zde to máte.

A tak vitamín M je obsažen v jeho moderním vzorci. Tak je to.

282 Nuže, ale to zrníčko Slova Bible nemůže růst v takovéto půdě. Jak by teď taková osoba mohla přijít do jedné z těchto moderních církví, Duch Boží by na ni sestoupil a ona by chtěla zvolat: „Sláva Bohu! Haleluja!“

283 Víte co, jakže, tím byste způsobili, že by kazatel spolkl zbytek svého kázání. Jakže, něco vám řeknu. Vidím, jak prostě říká: „Uhm.“

284 A všechny hlavy a krky se otáčejí dozadu, víte, aby se podívali: „Kdo to řekl?“

285 Potom by kazatel po několika minutách řekl: „Ježíš Kristus, Syn Boží.“

„Sláva Bohu! To je pravda!“

286 „Uhm,“ Diakoni. Ha! A jste během několika minut za dveřmi, oni vás jednoduše vyhodí. Vidíte?

287 Slovo tam nemůže růst; prostě to není možné, ne, ono nemůže růst, prostě nemůže. Rozumíte?

288 A on potom přichází a začne stříkat svým jedem na povrch toho, aby se ve vás pokusil usmrtit ten zárodek života: „No ovšem, v této zemi je skupina lidí, která věří, že Bůh uzdravuje. Samozřejmě, my to víme, zdravý rozum nám však říká, že Bůh nám dal doktory, aby uzdravovali!“

289 Nuže, zeptejte se nějakého dobrého, rozumného doktora, jestli je „uzdravitel“. On vám odpoví: „Ne, pánové. Já vám mohu vytrhnout zub, ale tu díru po něm uzdravit nemohu.“ To je pravda. „Já mohu ustavit na místo ramenní kloub, ale uzdravit ho nemohu.“ Samozřejmě, je to tak. „Jenom Bůh je Uzdravitel.“ Rozumíte?

290 Nuže, jak se vůbec může něco vyvíjet v takové atmosféře, jako je tato? Jak může vůbec semeno Slova růst na něčem takovém? Nemůže! Nemůže růst v takovéto atmosféře. Určitě neporoste!

291 Ale víra roste jenom na jednom vitamínu; má jenom jeden vitamín. Nemusí mít žádnou směsici. Víra roste na jediném vitamínu; to je to Slovo! To je jediné, na čem může růst, na Slovu. A jediný způsob, jak může růst, je, že věří Slovu. A bere každé Slovo a věří, že je pravdou. A vitamín víry je hláskován pěti malými hláskami: Ž-i-v-o-t. Obsahuje vitamín Ž, život. Víra je vitamínem Ž.

292 Moudrost má vitamín P; vitamín R, „potěšení“ a vitamín „rozum“; vitamín, všechny další vitamíny. Ony... re... Poznání to všechno obsahuje. Vidíte? V moudrosti je to všechno obsaženo, ona to dokáže promyslet.

293 Ale víra má jen jednu věc — Život! To je vše, co zůstane. Tvé Slovo je Život. Tvé Slovo je Pravda. On je to Slovo, Cesta, Pravda, Život. Víra se může chopit jedině toho; toť vše. Nic neubírá: Život svatého Ducha, věčný život, to je to, v čem víra roste. Slovo Zoe znamená Boží vlastní život. To je jediné místo, kde víra může působit, když víra slyší Slovo a věří, že to je Boží slovo. Pak v tom Zoe vyrůstá a zplodí to, co Slovo řeklo.

294 Bůh, jak On stvořil svět? Věříte, že svět byl v Božích myšlenkách? Zaručeně byl; musel být. Jak to udělal? On to jednoduše vyřkl.

295 „Kde na to vezme všechny potřebné věci?“ Jak si dovolujete přít se s Bohem? Říci: „Bože, odkud bys vzal na to suroviny, abys z nich udělal skály? Kde bys Ty...“ Pocházejí z plynů. „Kde získáš ten plyn, Pane?“ Vidíte? „Jak jsi tehdy udělal vodu? Jaký je její vzorec?“ H₂O. „Odkud dostaneš vodík a kyslík?“ Vidíte? To je to. Rozumíte? To přece nedává žádný smysl.

296 Co Bůh řekl? To, co bylo v Jeho myšlenkách. A Jeho myšlenky jsou Jeho Slovem, ještě předtím než byly vyjádřeny. Pak, když Jeho myšlenky vyřkly: „Ať se stane.“ Stalo se. To je to. To je místo, kde spočívá víra.

297 Židům 11 říká: „...vírou byl svět učiněn.“ Svět byl utvořen vírou. Bůh učinil tento svět z ničeho. Vírou rozumíme, že Bůh vyřkl tento svět do existence, protože to bylo — to bylo předem uvážené Slovo. Ale jakmile On to vyřkl, tak se to stalo životem.

298 Nuže, můžete říci: „Já tomu věřím, bratře Branhame.“ Ve vašem srdci tomu můžete věřit. Potom to vyjádřit: „Já tomu věřím.“ A už vůbec nikdy to nezaměňte. Zůstaňte na tom. Pozorujte, co z toho vyroste. To zplodí Slovo, protože to je víra. Rozumíte? Moudrost vás od toho odvádí. Víra vás přivádí rovnou do toho.

299 Vidíte to? To vyřadí každou pověru lidského původu, to vyřadí každé vyznání lidského původu, každou školní výuku vyplývající z lidského původu teologie, to prostě *všechno* toto zmrazí. Zde jsou ti profesori, D.D., PhDr., L.L., Q.U.D. a všichni tito chlapíci, co musí jít do školy a učit se psychologii a všem těm ostatním věcem. Ale je jedna věc, kterou oni opomíjejí. Oni se umí předvádět s psychologií a způsobem oblékání a jak se má vyslovovat „amen“ — co za nesmysl! Dovolte...

300 Budte vedeni Duchem svatým. Synové Boží jsou vedeni Duchem Božím, ne moudrostí ze seminářů, ale Duch Boží sám vede syny a dcery Boží! Jistě. To souhlasí. Amen!

301 Nuže, opusťte každé věrovyznání, každou školu nauky, každou teologii lidského původu. Není divu, že nemohou věřit! Není tam nic, na čem by to mohlo růst. Rozumíte? Mají vitamín U — uvažování, které musíme odhodit! Vitamín „popularita“, vitamín „příjemnosti“. Jenom si užít trošku legrace. „Jaký druh legrace?“

„Oj, vyjít si někam ven a trochu si občas vypít, víte. Užít si trochu veselí a legrace, na tom přece nezáleží.“

302 Víte, že takové malichernosti jako jsou tyto, jsou právě tím, z čeho se skládá celý ten vitamín. Vidíte? A jak tento druh vitamínu může vypěstovat Slovo, které popírá tamten druh vitamínů? Jak to můžete dělat? Vidíte? Slovo tyto věci odmítá. „Jestliže milujete svět, i věci tohoto světa, pak ve vás láska Boží nepřebývá,“ říká Bible. Vidíte? Tedy, jak to poroste... Jak Boží slovo poroste pod vlivem takovýchto vitamínů?

303 V půdě musí být určitý druh živin, aby mohla zrodit zrno. Musí na to být správný druh půdy. My se do toho trochu zahlubáme, vidíte. Ono musí mít ten správný druh půdy, jinak v tom zrno nevyrostete. Pokud si vezmete určitý druh půdy, tak v tom neporoste toto, ale něco jiného. Píscitá půda má odlišné živiny, a tak dále, které podporují růst něčeho jiného. Pokud ne, nu, pak to nedocílíte, to tam prostě nevyrostete. Toť vše.

304 Nuže, plevel roste bujně kdekoliv, v jakékoliv půdě. Není to

tak? (Shromáždění říká: „Amen.“ — překl.) Staré denominační plevele porostou bujně kdekoliv.

³⁰⁵ Ale já ti říkám, bratře, pokud chceš plodit ovoce života, ono musí přijít ze Slova. To je pravda. Tak to je, jistěže. V pořádku.

³⁰⁶ Doufám, že vás zde dnes ráno nezdržuji příliš dlouho. (Shromáždění říká: „Ne.“ — překl.) Nyní... Vidíte? Dobrá.

³⁰⁷ Není divu, že nemohou věřit; oni nemají z čeho žít. Ježíš o nich mluvil v Matouši ve 13. kapitole v 1. verši. Otevřme si to tady a přesvědčíme se, co Ježíš o tom řekl, o věcech, o kterých mluvíme. Matouš 13. kapitola počínaje 1. veršem.

Ten den Ježíš vyšel z domu a posadil se u moře.

Tehdy se k němu sešly tak veliké zástupy, že nastoupil na loď a posadil se; a celý ten zástup stál na břehu.

A mluvil k nim v podobenstvích o mnoha věcech. Řekl: „Hle, vyšel rozséváč, aby rozsíval.

A jak rozsíval, některá semena padla podél cesty a přiletěli ptáci a sezobali je.

Jiná padla na skalnatá místa, kde neměla mnoho země; a ihned vzešla, protože neměla hloubku země.

Když pak vyšlo slunce, byla spálená, a protože neměla kořen, uschla.

Jiná zase padla do trní, a když trní vyrostlo, udusilo je.

Jiná však padla do dobré země a vydala úrodu, některé stonásobnou, jiné šedesátinásobnou, jiné třicetinásobnou.

Kdo má uši k slyšení, ať slyší.“

³⁰⁸ Nikoliv moudrostí. „Uši,“ vidíte, v pořádku, „slyšení“.

³⁰⁹ Dobrá, všimněte si. On řekl, některá vzešla, poté co símě bylo rozseto, kázáno Slovo.

³¹⁰ Některé padlo podél cesty; zrovna tak, jako steče voda po zádech kachny.

³¹¹ Některé padlo na skalnatá místa, skály, kde mělo trochu přívátého prachu. Ihned vzešlo, ale nemělo kořen, žádné místo, kde by mohlo zakořenit. Nuže, dávám tady tyto příklady a doufám, že tím nezraním vaše city. Rozumíte?

³¹² To byla Katolická církev. Oni říkají, že byli postaveni na skále. Já s nimi musím souhlasit. Jistěže s nimi budu souhlasit. To je pravda. To souhlasí. Nebyla pod tím žádná půda, vůbec žádná zemina, aby to mohlo růst. Cože? Proto se tam nemohlo nic urodit. Nemohli vypěstovat biblický vitamín, protože v něj dokonce ani nevěří. Jejich učení jsou dogmata, je to tak, římská dogmata, není v nich vůbec žádné Slovo. Vidíte? Padlo na skálu: supermoudrost. Och, bratře, já vám říkám, že oni to udělali super způsobem. Oni to předkládají cestou psychologie a v úchvatných, obrovských stavbách a v nádherných rouchách; vypadají jako svatí bohové, tito kněží a ostatní.

³¹³ Kolik z vás slyšelo to svědectví té chuděrky jeptišky, která se právě odtamtud dostala? Máte to tady? Chci vám to někdy ve středu večer zde v tomto shromáždění přehrát, každá zdejší osoba by toto svědectví měla mít. Jedno z nich mě provázelo dlouhou dobu. Jak oni...

³¹⁴ Šel jsem dolů do Mexika a viděl jsem tam ty jámy s vápnem, kam jeptišky musely házet svá nemluvnata, která měly s knězi a ona byla pálena v těch vápenných šachtách, a tím podobné věci. Kvůli tomu v Mexiku vznikl komunismus, oni rozbili ten neřád, kvůli tomu tam vznikl komunismus.

³¹⁵ Nikdy se nebojte komunismu. Bůh komunismus používá. Já *komunismu* nevěřím. Je to z ďábla. Bůh vezme ďábla a otočí to kolem dokola jako v případě krále Nabuchodonozora; on přitáhl a zmocnil se Izraele. Rozumíte? Pozorujte to a uvidíte, jestli to Bible tak nezduodňuje. Jednoho dne se k tomu dostaneme. Bůh ho vzbudil, aby pomstil Boží děti, na té staré děvce. To je přesně to, co Bible řekla. Ano. Říká: „Bude spálena ohněm a jejím koncem bude zkáza.“ To je přesně to, co se s ní také stane. Zde ji máte.

³¹⁶ Zde jsou ta, která padla na skálu, bylo tam jen trošku půdy, takže nemohla růst. A zemřela. Tedy, to je ta super moudrost!

³¹⁷ Jiná pak padla na protestantskou půdu, ale za chvíli ji ta velká moudrost velkých denominací udusila, zardousila Ducha: „Ty dny zázraků jsou fuč. Doktor ,ten a ten‘ řekl ,to a to‘.“ Vidíte? Říká: „Nic takového neexistuje.“ Prostě to dokonale všechno udusila. Co všechno uškrtila? Udusila Ducha kvůli moudrosti. Vidíte?

318 Svatý Duch padl ve dnech Martina Luthera. Duch svatý sestoupil v době Johna Wesleye. Duch svatý padl ve dnech rané letniční církve. Ale co udělaly denominace? Zadusily to svou moudrostí. Co zadusily? To Semeno. Jaké Semeno? Slovo. „To neznamena to; tohle znamená toto.“ Vidíte? Oni to...

319 Tak tedy, setkal jsem se s mnoha dobrosrdečnými muži, z těch kazatelů, posadil se a promluvil, dokonce na téma křtu a jiných věcí. Prosil jsem všechny, aby přišli a prodiskutovali to. Oni odpověděli: „Bratře Branhame, pokud to uděláme, naše církve nás vyloučí.“

320 Zeptal jsem se: „Co je pro vás dražší, Slovo Boží nebo vaše církve?“ Vy se nikdy nedostanete dál, pokud se nacházíte v prachu denominace! Rozumíte? Vidíte? V pořádku. Jestliže to popírá Slovo, je to špatné. Rozumíte? To jen ukazuje, že je to moudrost lidského původu.

321 Nuže, protestanti to zadusili. To v nich zadusilo Ducha, hned, když začali přijímat moudrost místo víry v Slovo — organizační moudrost místo víry v Slovo. Všichni, kdo tomu rozumíte, řekněte: „Amen.“ (Shromáždění říká: „Amen.“ — překl.) Vidíte? Víra v tu kterou — v tu kterou skupinu lidí, v metodisty, baptisty, presbyteriány, letniční, evangelíky a všechny vzaty dohromady. A brzy vytvoří světovou radu církví, která bude tím obrazem šelmy. A ona bude mít tutéž moc v tomto národě, Zjevení 13:11, kterou měla tehdy; a způsobí pronásledování svatých, zrovna tak jak to dělala na počátku Římská církev. Vidíte? To je přesně směr, kam se to ubírá.

322 A proto se toto Slovo teď všude rozsévá. Držte se od toho zdaleka! Vyjděte z toho ven! Rozumíte?

323 Nuže, moudrost to udusila. Jejich vlastní moudrost v nich udusila Ducha svatého a způsobila, že On se od nich vzdálil. Dovolte, abych vám to dokázal Biblií ve Zjevení 3. kapitole, kde jsme právě procházeli církevními věky. Ježíš byl ze své církve vystrnaděn a ocitl se venku; pokouší se tlouci na dveře, aby se dostal zpět. Hm, hm. Toto je přesně to, co bylo řečeno. „Hle, stojím u dveří a tluču. Kdo by žíznil a nechal mne vstoupit, vejdu k němu.“ Ale nikdo neotevřel dveře. Vidíte? Oni ho vystrčili ven. Co to bylo? Oni měli... To símě na ně spadlo. Vidíte? Rozumíte?

324 Ale některá padla do údolí pronásledování; některá zrníčka zalétla až do údolí pronásledování. Nuže, údolí je místem, kde najdete vodu a tu nejlepší půdu. Když vezmete někoho, kdo byl umlčen natolik,

že veškerá teologie z něj byla vytlučena, zakusil všechen posměch, kdy si z něj dělali žerty, kde prošel mlýny vymílajícími z něho vše ven, dokud kov není připraven k opracování, shledáte, že tam se nachází nějaká vláha. To je pravda. Tam v tomto údolí, kde byl ten muž vystrnaděn, vykopnut ze své organizace, on se cítí „pod psa“, jak se tomu obecně říká. Rozumíte? Nikoli smetiště, ale údolí, jak nám bylo řečeno — hluboko v údolí, víte. Tam kde rovněž rostou lilie, jak víte, v údolí. Přesně tak. Některá padla do údolí pronásledování, těžkých zkoušek. Některá z nich padla tam do údolí pronásledování, těžkých zkoušek a nejhrubších nadávek, tak jako Lilie byla označena za Belzebuba a byla učiněna terčem posměchu.

³²⁵ Ale v tomto údolí jsou vodní toky. 1. Žalm říká: „Blahoslavený je muž...“ Dovolte, abych to přečetl. Dovolte, abych vám ukázal, co je v tomto údolí. Nuže, Žalm... Myslel jsem, že na to nebudu mít čas, ale my si na to čas uděláme, vidíte, abychom si to přečetli, rozumíte, abychom to zde vložili. Chystáme se to teď přečíst a uvidíme, čím ten muž tam dole je a kde je zasazen. Je-li zasazen nahoře — na skále v prachu pouště, kde není vůbec žádná zemina, anebo jestli je zasazen v údolí? V pořádku.

Blahoslavený ten muž, kterýž nechodí po radě bezbožných... [moudrost... Amen, amen, amen, amen!] nechodí po radě bezbožných... a na cestě hříšníků nestojí, a na stolicí posměvačů nesedá.

Ale v zákoně Hospodinově jest libost jeho, [ve Slově] a v zákoně [Slovo]... přemýšlí dnem i nocí.

Nebo bude jako strom štípený při tekutých vodách...

³²⁶ „Řeky“ — co to znamená? Těch devět duchovních darů. Potoky tekutých „Vod“, jeden Duch. Jedna Voda, která vyvěrá z devíti různých zdrojů. Potoky Vod. Vidíte?

... tekutých vodách, kterýž ovoce své vydává — [ovoce Ducha] — časem svým; jehožto list neuvadne, a cožkoli činiti bude, šťastně se mu povede.

³²⁷ Vidíte? Některá padla do údolí, kde jsou mnohé vody a přinesla... A všimli jste si... Chci se dostat ještě k něčemu jinému. Co se s nimi stalo? Ona padla dolů k těm vodám...

³²⁸ Ona se nezasadila sama. „Neboť bude jako strom vštípený,

přenesený z tohoto do něčeho jiného?“ On byl „zasazen“. Jak? Předurčením. Myšlenka Boží jej tam před ustanovením světa umístila. Rozumíte? Ne přilepením, ne nějak náhodně, ale byl tam „zasazen“ předurčením! Kam? K tekoucím Vodám. Ó!

³²⁹ „Jehož kořen neusýchá.“ Ó, haleluja. „I kdyby zemřel, Já ho vzbudím v posledním dni.“ To je pravda.

³³⁰ On je předurčený, aby tam byl, nikoli jen tak nahodile. On byl předurčen k tomu, aby se chytil toho Slova, když bylo rozséváno. To znamená, on tam bude; a jakmile se uchytil, tak tam je. On je zasazen, ne jen tak zastrčený; on je opravdově zasazený. To je pravda. Je zásadní rozdíl, když je tyč zabodnuta do země, nebo když je něco zasazeno. V tom je veliký rozdíl! Semeno bylo zaseto. Jeho kořeny si našly vlastní jímky. Když na to přichází voda, vyrašil z toho Jeho Život — Duch. Ono začalo mluvit.

Můžete říci: „Je zde devět duchovních darů.“

Ono odpoví: „Amen!“

„Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“

„Amen!“

„On stále uzdravuje, tak jako vždy.“

„Amen, amen, amen!“ Vidíte?

³³¹ On je zasazený u vod, vod přitékajících ze všech stran, tekoucích Vod. Není tedy divu, že nemůže uschnout. Vždyť on je zasazen. Některá semena tam padla. Ona nemohou zemřít. Ona se nacházejí u pramene Života a přinášejí ovoce. To souhlasí. Ona čerpají život z těch řek, „řek“ — Nový zákon, Starý zákon. Amen! Dostává se jim po celou dobu výživa. Ó, bratře.

Budeš Jej milovat? Amen!

Chystáš se Jej chválit? Amen!

Budeš Jej uctívat? Amen, amen, amen!

³³² Ano, prosím. Ano, prosím. Ó! Já to miluji, vy také? (Shromáždění říká: „Amen.“) ... nese své... přináší své ovoce časem svým... (1. Mojžíšova 1:11)

³³³ „Přináší ovoce své.“ Jaké ovoce? Ovoce z čeho? Jeho ovoce. Jaké ovoce? Jeho vlastní ovoce. Co je to za ovoce? Bible. Vidíte? To všechno

se nachází zde. Ovoce láska se nachází zde v Bibli. Radost je zde v Bibli. Moc, Duch svatý; všechno toto je zde; Božské uzdravování; zaslíbení Boží. To je to ovoce. Je to zde, a jestliže On to zasadil do toho, pak je to zasazeno do správného druhu půdy ve víře. A co víra činí? Víra způsobí, že to začne růst. Amen! Způsobí, že to povyroste. Rozumíte? Tak je to. Začne se to zvedat vzhůru. Jistě! „Bude jako strom štípený při tekutých vodách, který ovoce své vydává časem svým.“

334 Nuže, jaký druh ovoce zrodí? Jan 14:11, Jan 14:11, On řekl, Ježíš řekl: On... tuším, že to je 14:12. Ježíš řekl: „Kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat i on.“ Proč? Totéž Slovo je v něm. On byl Slovem. Je to pravda? „A jestli zůstanete ve mně a moje Slova ve vás, prostě, o co chcete.“

335 Nedávno jsem hovořil s bratrem Evansem, sedí tam vzadu. On sem přišel; on přijíždí z daleka a přišel o své auto. Zaparkoval ho před Millerovými a nechal v něm klíče. Někdo šel kolem a ukradl ho. Zůstalo v něm všechno, co měl. On pak přišel sem, on a bratr Fred a bratr Tom a někteří z nich, přišli až sem do domu a řekl... Nuže, vypadal, jako když malému dítěti vezmete bonbón; jako někdo, kdo dostal zrovna výprask, víte. A řekl: „Já nevím, co si teď počnu.“

Řekl jsem: „Dobrá...“

336 Nuže, co to je? Inu, oni přišli. A co dál? Do Slova; poproste Otce. „Zůstanete-li ve Mně, a Mé Slovo ve vás, prostě, o co chcete.“ Co? Zůstávejte ve Slově; jen se prostě držte Slova.

337 Řekl jsem: „Pomodleme se.“ Klekli jsme na podlahu a začali se modlit a zatímco jsme se modlili...

338 Pak jsem řekl: „Otče, já k tobě přicházím ve jménu Pána Ježíše. Tady je bratr, který vynaložil — pracuje několik dnů v týdnu, jeho ruce jsou rozedrané od opravování starých, nabouraných automobilů a podobně, aby měl dost peněz, jež by mu umožnily cestovat kolem dvou tisíc kilometrů každou neděli do shromáždění. Má na starosti hromádku dětí, pro něž musí zaopatřit živobytí. Utratí kolem padesáti či sedmdesáti pěti dolarů týdně, aby mohl tuto cestu podniknout, jen aby přišel do shromáždění. Vidíte? Přesně! On sem jezdí a snaží se slyšet Slovo, o které se snažíme bojovat.“ A dále jsem řekl: „Nuže, nějaký zlý člověk mu ho ukradl.“ Co to bylo? A pak jsem řekl: „Teď Pane, prosím Tě, vrať mu to auto, ve jménu Ježíše Krista.“

339 Co jsem tím udělal? Položil jsem Slovo, to zaslíbení, před Boha

a zapečetil to Ježíšovým jménem, a vyslal Slovo. Ono vyšlo přímou cestou odtamtud ven, tam našlo to místo, kde to začalo, jako když se chrt dostane na stopu zajíce. Vidíte? Zde on jede. Řítí se zoufale cestou, dostává se pouze asi tak do poloviny cesty k Bowling Greenu v Kentucky. K čemu došlo? Slovo jej našlo.

³⁴⁰ Potom vidění letí zpět: viděl jsem za volantem muže ve žluté košili, mladíka, který byl kdysi křesťanem. To Slovo jej zasáhlo: „Ty jednáš špatně!“ Slovo jej uchopilo. On vyslal své Slovo. Vidíte? Rozumíte? A ono ho dopadlo: „Ty budeš jednou zadržen a zákon tě odsoudí za to, co děláš. Otoč se a vrať to zpět!“ Slovo jej zasáhlo. Byl kdysi křesťanem. Vidím, jak se s tím autem vrací zpět a jak ho zaparkoval na kraji vozovky.

³⁴¹ Řekl jsem: „Nuže, bratři, můžete vyrazit ven, jít určitým směrem, a to auto najdete. Ale počkejte ještě chvíli, než ho vrátí. Nuže, měl jsi plnou nádrž benzínu?“

„Ano,“ odpověděl.

³⁴² Řekl jsem: „Nezjistíš žádnou jinou škodu, až na to, že bude chybět polovina benzínu, protože ta polovina byla spotřebovaná na cestě, on byl v polovině cesty do Bowling Greenu a spotřeboval asi tak na 160 kilometrů paliva.“

³⁴³ Když ho našel, všechno bylo přesně tak. Co to bylo? Slovo vyšlo a dopadlo jej.

³⁴⁴ Potom se vrátil a řekl, že zanedlouho potom si nějaký člověk od něho koupil auto; někam se vypařil a nezapltil. Vidíte? Řekl mi: „Bratře Branhame, já...“

³⁴⁵ Pomyslel jsem si: „Chudák.“ Dlužil mu 400 dolarů. Řekl jsem: „Budu se modlit.“ Vyslal jsem Slovo. Slovo vyšlo, dopadlo ho na stopě a našlo jej.

³⁴⁶ A když jsme jeli tam dolů, abychom toho člověka našli, zjistili jsme, že nikdy nebyl křesťanem. Rozumíte? On se — On se jim vysmál... Jednou byl požádán, aby přišel do shromáždění, a on řekl: „Dobrá, zatímco kazatel bude kázat, já budu koukat na hezké blondýnky.“ Vidíte? Tak nemůžete nalézt... Ó, aj, to je — to je ten ďábel. Vidíte? A tak Slovo se jej nemohlo přidržet.

³⁴⁷ Ale co Slovo učinilo? Ono z něj nespustilo oči. Vidíte? Jenom ne... Bratr Welch na tom stále trval a říkal: „Všechno bude v pořádku; vše bude v pořádku.“ To Slovo ho dopadlo. Vidíte? „Zůstanete-li ve

mně a mé Slovo ve vás, prostě, o cokoliv chcete.“ Vidíte? Slovo se pustilo za ním.

348 A první věc, která se stala, jeden z jeho chlapců, když jel dolů ulicí, jej zahlédl. Zahlédl tohoto člověka v autě a zapsal si jeho poznávací značku. Vrátil se zpět a předal to bratrovi Woodovi. Zavolali na to číslo, aby zjistili, kde to bylo. Byl v Bowling Greenu.

349 Bůh na nebi ví, že jsem o tom nic neslyšel, ani slovo, vůbec nic jsem o tom nevěděl.

350 Minulou neděli odpoledne, bylo to před týdnem, v té době, když jsme měli zde shromáždění, jsem vešel nahoru, abych se převlékl a připravil se na cestu na Floridu... a zastavil se dole u bratra Welcha, kde mělo následující večer proběhnout shromáždění. A když jsem nasedal do auta, tak jsem toho člověka uviděl. A tak jsem řekl: „Bratře Welchu...“ Nuže, nemohl jsem mu to říci. On sám musí udělat ten tah, víte. Zrovna tak jako se Meda musela tehdy rozhodnout. Vidíte? Řekl jsem: „Budeme projíždět Bowling Greenem.“

Řekl: „To je oklika zhruba padesát kilometrů.“

351 Pokračovali jsme cestou dál a pomyslel jsem si: „Ó, on bude... on to pochopí. Rozumíte? On to pochopí, on to prostě musí pochopit.“

352 Jeli jsme dolů, sestra Evansová a já, a po chvíli řekl: „Víš, bratře Branhame,“ řekl, „já jsem byl tehdy ale hlupák.“ Dále řekl: „Řekl jsi před chvílkou Bowling Green?“

„Ano.“

353 On řekl: „Znáš toho člověka, který sebral mé peníze a utekl s nimi?“

„Ano.“

354 Dále řekl: „On je z Bowling Greenu a já jsem jen přemýšlel o tom... Napadlo mě to tady, otočím a zjistím, kde je, a pustím se do toho...“ A řekl...

355 Zeptal jsem se: „Co budeš dělat? Pojedeš tam a vyzvedneš si své peníze?“

356 Nuže, pochopte, pokud bych mu to sám řekl, pak on... Rozumíte? On musel sám něco podniknout. Vidíte? On musel sám něco udělat. Já jsem mu to nemohl říci. Kdybych to udělal, tak bych rovnou na místě narušil to vidění. Rozumíte? Takže jsem to musel takto

nechat... Vidíte? Zrovna tak jako...

357 Proč tam Ježíš stál a řekl Marii a Martě: „Odvalte ten kámen?“ Proč? On byl Bůh, On mohl říci: „Balvane zmiz,“ a už by ho tam více nebylo. Ale ony musely něco udělat.

358 Proč tam stál a díval se na žně? Věříte tomu, že On byl Pán žně? On řekl svým učedníkům: „Proto prostě Pána žně, ať vypudí dělníky na žeň svou.“ Jinými slovy: „Proste Mne o to, co mám udělat.“ Vidíte?

359 My jsme kamarádi; my jsme... To je církev. Musíme sami něco udělat. Vy musíte sami něco dělat. Zde je evangelium. Já to vím, ale pokud byste tady jen tak seděli a nekázali jej, tak k čemu bude dobré? Vy sami pro to musíte něco udělat; vy sami musíte vyvinout nějakou aktivitu. Dostali jste... Říkáte: „Dobrá, já věřím, že Bůh může uzdravit, ale já prostě nevím...“ Postavte se a dovolte Slovu, aby se stalo vaším Slovem. Věřte Mu, nerozumujte, ale pouze Mu věřte.

360 Dále jsem řekl: „Dobrá...“ Věděl jsem, že když nepůjde, tak o ty peníze přijde. Tak jsem řekl: „Kdyby bylo na mně, kdybych byl já na tvém místě, tak bych si šel své peníze vyzvednout okamžitě.“ A on to udělal. Když toho muže probudil a vytáhl jej z postele, zjistil, že nějaké peníze má. Ten muž pak zavolal sousedovi a obdržel zbytek, kterým to doplatil.

361 Co to je? To je to Slovo. Vidíte, jestliže Ono může nalézt místo, ono pak může navrátit. Nuže, totéž je s Božím uzdravováním.

362 Nuže, co kdyby bratr Welch řekl: „Dobrá, neuvažuji o tom, že bych tam jel, myslím, že pojedu jinou cestou.“ Co potom, kdyby ten chlapík řekl: „Přece nepojedu tam, kde to auto není?“ Rozumíte? Tak by se to nestalo.

363 Ale vy tomu musíte věřit. Vy tomu musíte věřit. A to je to... Pak to zapadne do té atmosféry víry a ona tuto věc uskuteční! Musí se to pak stát. Ó, to je...

364 Přemýšleli jste někdy o tom, když byl někdo vzkříšen z mrtvých, co se stalo? Přemýšleli jste někdy o tom, jak byl tehdy ve Finsku vzkříšen ten malý chlapec? Jeho duch ho již opustil. Nuže, Slovo muselo vyjít, procházet celým nekonečným vesmírem, chytit tu malou duši a přivést ji rovnou zpět. Vidíte? Jak to Ono dokáže udělat? To je to Slovo: „Uzdravujte nemocné, křiste mrtvé.“ Rozumíte? Jak On to bude dělat? Musí to přijít zavlaženým Slovem. On ukázal vidění, a tak se to musí stát. Tam ležel ten chlapec; a vše kolem dokola odpovídalo

přesně tomu, jak On to řekl před dvěma lety, než se to stalo, a tam on takto ležel. A proto říkám o tom medvědovi, který sestupoval po svahu kopce; ať už to bylo cokoli, musí se to stát. Musí se to stát, musí to tak být. Rozumíte? Co to způsobí? Slovo.

365 Řekl jsem: „Nebeský Otče, před dvěma lety jsi mi v mé domovině řekl, že tento malý chlapec bude vzkříšen z mrtvých; proto jednám na základě tvého Slova, Ty jsi to zaslíbil. Na prvním místě Tvé Slovo řeklo: ‚Ty, kdo uvěří, pak budou provázet tato znamení.‘ Ty jsi poslal své učedníky napřed a přikázal jsi jim: ‚Uzdravujte nemocné, křiste mrtvé a vymítejte ďábly!‘ Potom jsi mi ukázal v mé vlasti ve vidění, že tento malý chlapec bude přiveden zpět k životu.“

366 Proto: „Smrti, ty ho už déle nesmíš držet. Já mám Slovo Páně.“

367 Ne já, já nejsem Slovem, On je tím Slovem. Rozumíte? Pokud bych já byl Slovem... Existuje pouze jediná Osoba, která mohla být Slovem, a tou byl Ježíš. On byl Božím vyřčeným Slovem, narozeným z panny. Já jsem samá převrácenost. Rozumíte? Já jsem — jsem výsledkem spojení mezi mým otcem a matkou. To, co jsem já, musí zemřít. Rozumíte? To tělo musí zemřít.

368 Ale tak to nebylo s Ježíšem; On byl Slovem. On se narodil z panny. Bratře, tam nebyla žena, muž, nikdo, kdo by s Ním měl co do činění. Žena byla jen inkubátorem. To je pravda. A On byl kojen z jejího prsu, a tak dále. Všechno ohledně toho se mohlo zakládat na pravdě, ale dovolte, abych vám řekl toto: On byl Bohem, a to je to, čím On byl! Nebyl v tom vůbec žádný sex. On byl prost jakéhokoli sexu, aby mohl přinést Život skrze tuto Krev, jak ještě budeme hovořit v několika minutách. A podívejte se dále. On byl Slovem, a to Slovem Páně.

369 Proroci tím Slovem nebyli, ale to Slovo od Pána přišlo k prorokům. Ne... Oni sami nebyli tím Slovem, ale to Slovo přišlo k nim.

370 A to je ten způsob, jak se to děje i dnes. Když přišlo Slovo ohledně toho malého chlapce, čím to bylo? Viděním. Co předcházelo toho medvěda? Co předcházelo všechny další věci? Vidění. To je Slovo Páně, které k tomu přichází. Co ono pak učiní? On se tam uchytí.

371 Nuže, nejdříve to musí být vysloveno: „Smrti, vydej ho zpět! Ve jménu Ježíše Krista, vysílám to Slovo.“ Ono to uchopí, právě tak jako to uchopilo toho mladého muže, který se ubíral s tím ukradeným autem dolů k Bowling Greenu. Ono prochází tady nad námi, aby znovu něco uchopilo. A co to přinese? Uchytí toho malého ducha, vrátí se s ním

zpět a představí ho v tom těle, přesně tak jak Slovo řeklo, že se to stane. Zde to máte. Co to působí? Víra, nikoliv poznání.

³⁷² Říkáte: „Nuže, podívejme se. Ovzduší se skládá z toho a toho. Je v něm tolik kyselin, je v něm tolik plynů, je v něm tolik kosmického záření. Mohu to spočítat a možná, kdyby, mohu... a tak dále... Och, ty jsi — zbytečně ztrácíš čas.“

³⁷³ Žádná moudrost, ale víra! Nikoliv moudrost; moudrost ti zdůvodní, že se to nemůže stát. Ale víra prokáže, že se to stalo! Rozumíte? To je pravda. A to je důkazem toho, že On je tentýž včera, dnes i na věky. Přesně tak. Musíme si pospíšet.

³⁷⁴ Přináší ovoce podle svého druhu. Jan 14 říká: „Ten kdo činí mou... Kdož věří ve Mne, skutky, které dělám Já...“ Tedy, říkáte: „Jsou to ta znamení, která On činí?“

³⁷⁵ *Ježíš* jednou přišel do domu, kde byla malá dívka, jediná dcera jistého kazatele, která tam ležela mrtvá, studená a bledá, připravená k pohřbu. Ona už byla pravděpodobně mrtvá několik hodin předtím, než tam On přišel. Položili ji na malé lůžko a připravovali se, že ji budou balzamovat. *Ježíš* vstoupil rovnou takto do místnosti, kde byla. Oni u ní takto naříkali a plakali. On je všechny vyhnal ven, řekl: „Jděte všichni odtud, běžte ven.“ Dále řekl: „Pojďte sem, Petře, Jakube a Jane, já vím, že vy věříte.“ *Jejímu* otci řekl: „Ty věříš, jinak bys pro mne nezašel.“

A její matka řekla: „Pane, já věřím.“ Vidíte?

Řekl: „Postav se sem.“

³⁷⁶ *Ježíš* se podíval a postavil se nad tím malým děvčetem a řekl: „Talita,“ to znamená „děvečko“. Haleluja. On se nemusel modlit, On byl tím Slovem.

³⁷⁷ Pokud to vidím ve vidění, už se nemusím modlit, protože Slovo je již k tomu připraveno. Já se musím modlit, abych to Slovo dostal, dostal to, co Bůh říká. Potom mohu vyřknout to, co On už řekl.

³⁷⁸ Ale On byl tím Slovem. Amen! „Děvečko, říkám ti, vstaň!“ Pozvedl ji za ruku. Tak to je. Vidíte? Ó, aj!

³⁷⁹ To je projev. „Rodí podle svého druhu.“ *Ježíš* řekl: „Kdož věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat i on.“

³⁸⁰ Takže, vidíte, všechny tyto věci z denominací a ty jiné, oni to všechno mají jako jednu velkou směsici bláta a hříchu, právě tak, jak to

bylo s lůnem země při stvoření. To souhlasí. Ó, aj! Jak se to mohlo stát? Jak může pravdivé Slovo Boží růst na těch ostříhaných vlasech, na nosících šortky, kouřících cigarety, hrajících kuželky, a zároveň připojujících se k církvi? Jak to může fungovat, když takovýto zástup milující rozkoše jako je tento, který se poplakuje a miluje takovéto věci a věci světa, jak tam potom může láska Boží vejít? Jak může to semeno Boží růst v takovéto půdě? Nikdy nezakoření; nikdy nepřinese žádný život. Leží na těch starých, zaprášených denominačních skalách, kde shnije a nikdy nepřinese život. Ano, pánové. Ano, prosím.

381 Hledající rozkoše, „milující rozkoše, více než milující Boha,“ jak hrozné a přesto jsou velice chytrí. Oni jsou dvakrát šikovnější než ta druhá třída. Vidíte? Zajisté. Chytrí, vzdělání, hledající moudrost, zrovna takoví jako Eva. Dostali tutéž dávku jako ona. To je pravda.

382 Jak by mohla lilie žít, semeno lilie žít a růst, vždyť jí se daří ve vodě. Jakby se jí tedy mohlo dařit růst v těch zaprášených denominacích? Jak by mohlo, když se jí daří ve vodě. Voda je ten Duch. „Mající způsob pobožnosti, ale moci Ducha se zříkají.“ Vidíte? Přestože na ně padá Slovo, nemůže růst. Ono nemůže růst. Přesně tak jako bylo to Slovo na Evě, ale nemohlo vyrůst. Proč? Ona přijala moudrost — satanovu moudrost. Slovo k nim přichází, Slovo na ně padá. Jistěže ano. Ano, prosím. Roste... padlo na ně. Oni mohou slyšet Slovo, které se káže.

383 Všimli jste si někdy, jak lidé sedí v kostele? Oni se ani nepohnou. Každé ženám o stříhání vlasů; míjí rok za rokem a ony jsou stále ostříhané. Promluv k mužům ohledně kouření, ženám ohledně pití, a ony pijí stále beze změny. Zrovna tak jako kdybyste lili vodu na záda kachny, nemají žádné místo, na kterém by to rostlo. Rozumíte? Oni stále postaru milují rozkoše a popularitu... říkají: „Dobrá, ať to nejdříve dělají ty ostatní ženy a pak budu i já.“ Nic mi po tom není, co dělají ony. Je to vaše povinnost, abyste následovaly Slovo Boží. To souhlasí. Vidíte?

384 Přestože to Slovo na ně sice padá, ale nemůže růst. Je to satanova moudrost. Vidíte? Tudíž se z toho stává denominační prach. Oni nemohou věřit Židům 13:8. Všichni jsou nadutí moudrostí, nemají nic, v čem by to mohlo růst. Rozumíte? Jak mohou věřit Židům 13:8: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky?“ Nejsou toho schopni. Vidíte?

385 Ó, oni říkají, že tomu věří. Och, když jim to řeknete, řeknou: „Ovšemže tomu věříme.“ Tak mi potom ukažte ovoce toho. Ukažte mi

to. Ukažte mi, že se to stalo! Ukažte mi církev, ke které vy kázete, že dělá přesně to, co dělala ta první apoštolská církev, která tomu Slovu věřila.

³⁸⁶ Vy ale překrucujete vaše křty; překrucujete vaše důkazy; vytváříte věci tak, že to přizpůsobujete nějakému vyznání víry, místo toho, abyste vzali to Slovo a nechali ho nést jeho vlastní ovoce. Děláte nějaký druh věcí, které jste povinni dělat, aby vám to přineslo důkaz. A satan může objasnit důkaz, se kterým se chcete prokázat. Ovšemže může; samozřejmě, že ano. Ale nemůže zplodit to Slovo. To je jediná věc, na které pohoří; jediné to dělat nemůže. Ano, prosím. Ó, ano!

³⁸⁷ Nyní se podívejme na Kaina a Ábele. Oba byli upřímní. Kain použil svou moudrost, podle své matky — církve, Evy. To byla jeho matka. Kolik z vás ví, že Eva byla Kainovou matkou? Jistě! To je pravda. Tak jako jeho matka, dal se i on na uvažování. Vidíte? Na moudrost, na svou vlastní moudrost. Nádherná oběť; on měl květiny, měl ovoce z polní úrody. A řekl: „Nuže, teď jistě...“ Vidíte? Řekl: „Bůh...“ Přesně tak, jak satan řekl Evě: „Jistěže, jistěže. Jistěže Bůh přijme tu moji oběť. Postavil jsem krásný oltář. Mám to tady tak skvostné a pěkně nazdobené.“

³⁸⁸ Zrovna tak, jako budou tyto Velikonoce. Oni utratí milióny dolarů v celé naší zemi, aby vyzdobili oltáře velikonočními květy. Ten oltář nebyl udělán pro květiny, ale pro oběť. Rozumíte? To jen odhaluje toho stejného starého Kainova ducha. Vidíte? Stejného starého dábla z Edenu. Vidíte?

³⁸⁹ Co se vlastně stalo? Kain si pomyslel: „Jistěže, přece...“ Víte, že ten muž byl upřímný, protože to pro něj znamenalo život nebo smrt.

³⁹⁰ A nemyslete si, že tito lidé jsou pokrytci; oni jsou upřímní. Říkáte: „Tedy, mohou být upřímní a přitom na omylu?“ Jistěže! Člověk si může vzít upřímně arzenik a přitom si myslet, že si bere ricinový olej, nebo cokoli jiného. Vidíte? Upřímnost; ona na to nestačí. Jedná se o pravdu, nikoliv jen o upřímnost. To je pravda.

³⁹¹ Ženy v Africe obětují své malé děti jejich bohům, aligátorům. Jste také natolik upřímní? Ne. Kolik z těch Číňanů se postaví a zlomí si kosti jako oběť „bohům kuchyně“. A co Mohamedáni a ti další, ti, kteří chodí přes oheň a zapichují si do masa a úst háky — a zašívají si ústa.

³⁹² A někteří z nich položí hůl... Dostal jsem malou figurku, kterou vyjadřují způsob, jakým obětují svému bohu, a myslí si, že se dostanou do nebe. Nějaký kněz si vkládá do svých úst tyč, obtočí si kolem hlavy

řetěz, který visí dolů, a za zády mu svazují ruce i nohy. On nemůže pít, mluvit, jíst, nic, až do té doby, dokud nezemře.

393 Viděli jste křesťany, kteří by přinášeli takové oběti? Vy nedokážete dokonce ani upřímně věřit Pravdě, Slovu. Vidíte?

394 Nuže: „Krása,“ on řekl, „určitě to Bůh přijme. Pohled, jak úžasně vypadá můj oltář.“

395 Vidíte toho stejného ducha moudrosti dnes? „Dobrá, když vybudujeme tuto velkolepou denominaci, jistě že nás Bůh přijme.“ On nepřijme nic, kromě svého Slova. Nikoli. Vidíte?

396 „Dobrá,“ říkají, „pohled, bratře Branhame, jestliže my — pokud jsme my vyslali takovou spoustu služebníků každým rokem... Náš misijní program minulý rok přesáhl 100 000 dolarů.“ To může být sice dobré, bratře, ale vy jste mrtví, až do té doby než uznáte Slovo a sami do toho vejdete. Přesně tak.

397 „Jakže, bratře Branhame, naše církve... A vůbec, co si o sobě myslíš? Cím jsi? Pouze malým mozkiem velikosti burského oříšku.“

398 To je pravda, přesně tak. To je pravda. Ale ať už jsem cokoliv, nechte mne stát na Jeho Slově; neboť jednoho dne z Toho něco vyrostete. Rozumíte? Jen se stále držte toho Slova bez ohledu na okolnosti. My zde nemáme nic, jenom tuto malou modlitebnu; to je vše, co nám je v tomto přítomném čase zapotřebí. Jen abychom se měli kam posadit, protože vyhlížíme, že přijde Ježíš.

399 My ani nechceme být žádnou velkolepou denominací, která musí každým rokem utratit milióny za budovy a podobné věci, zatímco se lidé venku namáhají šířit Slovo, a musí tam strádat; kde není ani co dát do úst, a tak dále. Co se to vůbec dnes s lidmi děje? Och, vypadá to, že by se lidé měli probudit.

400 Ale každý, kdo slepě přijímal a uznával katolicismus, může být slepý natolik, že přijme cokoliv. Říkám vám pravdu: Každý, kdo si dá ohnout krk, může — může... „Moudří lidé“, není tedy divu, Bible říká: „Dokonce králové země se s ní oddávali smilstvu.“ Moudří muži — poznání. Vidíte? A oni to dělají, ti kněží, chytrí muži. Ó, člověče! Mluvíte o vzdělaných? Chlapče, oni na to potřebují léta a léta a léta a léta.

401 Oni říkají, že s těmi jeptiškami nemají poměr. Potom bych se vás rád zeptal: Proč se nedají rovnou vyklestit? Hm, hm — oni jsou ta nevěsta, oni jsou — ty jeptišky jsou tou nevěstou a on je ženich,

samozřejmě. To souhlasí. Matka představená zardousí narozená nemluvnátka a hází je do vápenné šachty. Jestli tomu nevěříte, tak si poslechněte svědectví jedné, která tam byla a dokázala o tom vydat svědectví; řekla: „Nuže, přijďte a ať mne podle zákona zavrou.“

⁴⁰² A dále řekla: „My děláme tutéž věc, kterou dělali v Rusku a tatáž věc je i v Mexiku. Zveřejníme to naplno, když se to dostane k vládě.“

⁴⁰³ Ale jak to chcete udělat, když hlava toho všeho se nachází rovnou ve vládě? Vidíte? Rozumíte? To znamená, že Slovo se musí vyplnit. Oni zorganizovali dohromady obraz šelmy, která tam sedí a důvěrně rozmlouvají, aby dali moc té šelmě, která promluvila. Ó, bratře, to Slovo se musí vyplnit. Komunismus svět neovládne, nikoliv, ale „romanismus“ ano. Hm.

⁴⁰⁴ A teď, podívejte se zde na toto. Kain řekl: „On určitě mou oběť přijme.“ Ale jakou... On řekl: „Připravil jsem oběť.“ Ale jaký druh oběti to byl? Rostlinný život, rostliny, květiny, zelenina — botanický život. Cože? V tom není žádné utrpení, žádný trest.

⁴⁰⁵ Lidé nechtějí trpět. A to je to, co se děje dnes. Oni přichází — oni zrovna přicházejí a uvěřili by tomu Slovu, kdyby nemuseli vyjít ze své církve, kdyby nemuseli být jiným k posměchu a k utrhaní. Ne, oni chtějí botanický život, jistý druh moudrosti: „Dobrá, tento život je zrovna tak dobrý jako tamten.“ To tedy není! Já vám za okamžik ukážu, odkud to pochází, bude-li vůle Páně. Ale: „Ábel vírou.“ Sláva!

⁴⁰⁶ Kain svou moudrostí řekl: „Jistěže Bůh tohle přijme. Tady je oltář, já mám církev.“ To je to, čím je církev — oltářem, místem uctívání. V pořádku. „Já mám oltář. Já chci uctívat zrovna tak upřímně jako můj bratr a mám zde pro tuto příležitost něco nádherného. Nepochybuji, že to Bůh přijme.“ A to je přesně tatáž věc, kterou ďábel řekl jeho matce — stejná lež moudrosti.

⁴⁰⁷ Nuže, Ábel... K Židům 11 říká: „Vírou Ábel přinesl Bohu lepší oběť nežli Kain. A skrze ni, ačkoliv zemřel, dosud mluví.“

⁴⁰⁸ Vidíte? Ábel, čím? Moudrostí? Teologií? Nikoliv, ale vírou přinesl Bohu lepší oběť. Vírou v co? Vírou v co? Vírou... Pomocí čeho? On měl svou víru.

⁴⁰⁹ Tam byl jenom jeho otec a matka, on a jeho nevlastní bratr. Jak pro všechno na světě by to tak mohlo být? Kde by mohl — kde by ji mohl obdržet? V čem by jeho víra spočívala? Víra ve vegetaci? Víra

v toto? Ne, pánové! On měl víru ve Slovo, protože chtěl vědět, proč je mimo tuto zahradu. „Proč jsme byli vyhnáni?“

410 Matka říkávala: „Protože jsem uvěřila a uposlechla ďáblovy lži, proto tady tento chlapec se narodil takovým a takovým způsobem. Proto nás Bůh vyhnal.“

411 „Dobrá,“ on odpověděl, „já nemohu touto bránou ani projít. Je tam cherubín s mečem a hlídá Strom života.“ Takže vírou!

412 Vidíte, moudrostí Kain obětoval, víte, bez znalosti Slova, ale pouze na základě uvažování — moudrostí, udělal takové krásné místočko a udělal to všechno krásně a mile.

413 Ale Ábel, aniž by mu někdo něco řekl, vždyť to byl jenom chlapec, vírou poznal, že to nebyl rostlinný život, že to byla pohlavní záležitost skrze krev. Zde to máš, bratře, on se byl jednou schopen povznést nad tuto věc.

414 Dodnes to jeho děti také vidí jen skrze víru. On se to nikdy nenaučil žádnou moudrostí. Nepřichází to nikdy moudrostí, ale přichází to vírou. Bible říká: „Vírou Ábel...“ Co on obětoval? Krev živého tvora, zvířecí život.

415 My jsme zvířata, teplokrevní živočichové. Je to přesně tak, ten nejvyšší druh zvířete; ale s duší uvnitř, tou je život.

416 Nuže, všimněte si. Vírou Ábel viděl to zjevení, vidění, a přinesl život, tekoucí krev, protože v té krvi byl život.

417 Život je ve stvolu květiny. A to je rostlinný život, který nemá citění. Doufám, že to vsákne! (Shromáždění říká: „Amen.“ — překl.)

418 „Ábel vírou,“ on se držel Slova. Vírou, nikoli moudrostí! Skrze víru uviděl, že to byl pohlavní akt — krev. Ta krevní buňka vychází z mužského pohlaví, muž má krevní buňku ve spermatu. Hemoglobin, který je obsažen v krvi, vychází z muže. A Adam věděl, že to nebyla jablka, broskve, brambory, nebo cokoliv jiného, co je dostalo ven z Edenské zahrady a co bylo příčinou hříchu. Byl to pohlavní akt — krev. A on tu krev znovu obětoval. On to učinil vírou, nikoliv moudrostí.

419 Jak by to mohl pochopit člověk moudrostí, když celá Bible a celá Církev Boží je postavena na Božském zjevení vírou? „Na této skále postavím svou Církev.“ Vidíte?

420 „Ach,“ řeknou, „jistě, my tomu věříme.“ A kdepak je v těch

jejich formách Kristův život? Kde je život Krista? Zadruhé... Chcete si ohledně toho poznamenat některá místa Písma? Rozumíte? Kde je Život? Jestliže oni říkají: „Dobrá, ale my věříme. My věříme. My věříme.“ Jestliže ano, pak...

421 Ježíš řekl: „Tato znamení budou;“ ne možná, ony budou, „provázet ty, kdo uvěří.“ Ježíš řekl: „Kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat i on. Kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat i on.“

422 On si s tím nezahrává, On to tak myslí. Jak se to může stát? Je to proto, že tentýž Život, který je v Kristu, je ve vás. Na tom nepovyroste žádná moudrost, v ní by to nevyrostlo. To musí popírat každou moudrost a chopit se toho vírou. Ne moudrosti ve Slově, vírou v Slovo!

423 Satan má v tom Slovu více moudrosti než kterýkoli, než všichni kazatelé dohromady včetně Knězů a všech ostatních.

424 On má dostatek moudrosti, ale nemůže mít víru. Víra způsobí, že to žije. Víra by ho přiměla k pokání, přinutila by jej opustit jeho organizaci. On má moudrost, a jednoduše v ní zůstává. Tak je to.

425 Ale Ábel skrze svou víru mohl vidět, že to byl pohlavní akt, a obětoval krev, život krve, a Bůh to přijal.

426 Tedy, ve 2. Timoteovi 2:3 se říká... Slovo k nim teď přichází. Ono ale padne na špatnou půdu. „Mají vnější způsob zbožnosti, ale zřeknou se její moci“ — moci Ducha. 2. Timoteovi 3:5, pokud si to chcete poznamenat. V pořádku. „Mají vnější způsob zbožnosti.“

427 Znamení Ducha svatého, věčného života, oni to popírají. Říkají: „Lidé nemohou mluvit jazyky. Ne! Neexistuje taková věc Božské uzdravování a křest Duchem svatým. To platilo jenom pro apoštoly.“ Mají pouze způsob!

428 Pavel řekl, prorokoval toto: „V posledních dnech, v posledních časech, se budou tyto věci dít.“ Ne v tamtěch dnech. „A Duch však výslovně říká: v posledních dnech, v těch konečných dnech, se někteří odvrátí od víry,“ a všechny tyto věci. Vidíte? Tady to máte: „Mají vnější způsob zbožnosti.“

429 Nuže, jak mohou znamení Ducha svatého, Věčného života, růst v takovém církevnickém prachu, kde vůbec není Duch vody? Rozumíte? Nemůže to růst na poli denominační švandy a moudrosti a skotačení. Jak mohou znamení a divy živého Boha růst v nějaké ženě,

kteřá nemá ani natolik obyčejné slušnosti, aby se chovala jako dáma? Rád bych se vás na to zeptal. Jak mohou růst v nějakém muži, který stojí za kazatelnou kvůli mizerné stravence na oběd nebo kvůli nějaké denominační výhodě, když obchází pravdu Boží? Jak potom mohou následovat duchovní znamení? To není možné.

⁴³⁰ Jak mohou, jak mohou růst v kazateli, který vezme svoji denominaci na pláž a tam na břehu se posvlékají? A zde zase jiného večera, v určitém místě, jimž jsem zrovna minulou noc projížděl, v jisté farnosti, kde uspořádali velkou podívanou přitahující diváky tancem, a vyváděli tam... Jak mohou ovoce Ducha svatého růst v takovém místě? Je to na církevní skále, to je pravda, a ne v údolí pronásledování, kde se mu vysmívají a dělají si z něho legraci.

⁴³¹ Lilie se lopotí. Pamatujete si mé nedávné kázání před několika lety na téma „Pan Lilie“? On se lopotí. Ježíš řekl: „Jak rostou, ani nepředou, ale říkám vám, že ani Šalomoun ve vši své slávě nebyl oblečen tak jako jedna z nich.“ Jak je ta lilie přitažlivá svou krásou. K čemu? Aby ze sebe vydala kolemjdoucím ten voňavý nektar. Včely létají přímo do nitra jejího květu a sbírají tam z něho nektar a ona jim ho dává zdarma. Kvůli tomu se musí namáhat.

⁴³² Haleluja. Toto je skutečný muž Boží, pastor Lilie, kazatel, pan Lilie, ano pánové, který se lopotí na tom Slově, leží tváří k zemi a lká k Bohu: „Bože, nevidím, jak bych to mohl docílit.“ Musí to přijít skrze Slovo. Když to nakonec uvidíš a Bůh ti to dá, tak potom svobodně vyjdi, ale ne, abys měl nějakou obří kampaň, ne... „Když mi zaručíte spoustu tisíc dolarů, pak přijdu.“ Ale zdarma: „Bez ohledu na to, jestli je to v Timbaktu¹, nebo kdekoliv jinde; Bože, tam kde mne chceš mít k rozsévání semene, já to ochotně zdarma udělám.“ Haleluja!

⁴³³ Ježíš řekl: „Šalomoun ve vši své slávě nebyl tak oblečen jako jedna z nich. Pomyslete na tu Lili,“ řekl.

⁴³⁴ Ten malý chudáček musí trpět jako všichni, aby dostal to, co obdržel; vysmíván, zesměšňován; a všichni ti velcí církevníci ho vykopli ven, nazvali jej nejrůznějšími špinavými jmény, ale on se přidržuje věrně Slova, lopotí se dnem a nocí, leží tam v údolí. Tedy, ale on je — je v místě, kde může čerpat z těch tekutých vod! Proč se lopotí? Aby mohl rozdávat: „Zadarmo jste dostali, zadarmo dejte.“ Ano, prosím. Ó, aj, jak to může vyrůstat na poli, na kterém je pouhý prach na skále?

¹ Přísloušné nejmenší městečko na světě, v Africe.

435 Kainovy děti byly vědecky založeny. Všimněte si teď Kainových dětí, jaké dělají pokroky. Dovolte, abychom je na okamžik sledovali. Čím byly Kainovy děti? Staviteli, vynálezci, významnými muži vědy. Oni byli moudří. Rozumíte? Oni, oni, oni dokonce stavěli budovy, obráběli železo, které dokázali zušlechťovat. Byli to vědci, chytrí, vzdělaní a náboženští.

436 Ale co tato jejich úroda moudrosti dál zrodila? Smrt celé lidské rase, potom, co na ně padl Boží soud. Je to pravda? Co udělala — co tato skupina docílila? Přinesla smrt. Ačkoliv měla veškerou moudrost a poznání, co s tím docílila? Oni zemřeli, jeden každý z nich zahynul v Božím soudu. Je to pravda? Bůh to řekl. Oni byli chytrí, vysoce vzdělaní, naleštění, náboženští, velice krásní, chytrí, vzdělaní, zakládající si na své moudrosti, a zahubili celou lidskou rasu.

437 Totéž dělají právě teď. Jejich atomové bomby a věci, které tito chytrí vědci vyrábějí, tyto věci zničí celou lidskou rasu! Právě teď mají radioaktivní odpad, to je — to je... to vám vypálí oči, způsobí rakovinu a všechno možné. Oni toho vypustili do oceánu tolik, že to už dokonce nemohou ani najít. Říkají: „Jakmile se to uvolní, tak to zničí celý svět.“ Lidé budou hořet ve svém vlastním těle.

438 Není divu, že Bible řekla: „A všichni ptáci nebeští se nakrmí masem vojevůdců,“ a tak dále — hniloba způsobená radioaktivním spadem, a tak dále.

439 Připravují to sami na sebe svou inteligencí a moudrostí. To je to, co způsobilo, že přišla smrt, kterou přinesli skrze inteligenci a moudrost. Budte jednoduší, věřte Slovu Božímu a žijte. Když použijete svou moudrost, zemřete. To je pravda. Ve žních v čase konce oni zahynou.

440 Dobrá, Ábelovy děti, jak víte, byly pokorné; farmáři, pastýři. Pasterci, farmáři, byli pokorní, netvrdili, že jsou chytrí, drželi se jednoduše Slova. A co nakonec ze sebe vydali? Proroka, jistě. Proroka; a proč? Ke znamení konečného času.

441 Když Noe stál v těch dveřích, když stavěli koráb, volal: „Přichází dešť.“ Tak jej nazvali fanatikem, ale on byl prorok. Amen. Co dělal? Přinesl záchranu těm, kteří tomu věřili a těm, kteří tomu chtěli uniknout. To bylo to, co zplodila ta pokorná, nevzdělaná rasa — ona měla víru. Ostatní, kteří důvěřovali poznání, zrodili celé rase smrt. Co učinili ti, kteří byli pokorní, skrze svou víru? Přinesli spasení, proroka Páně, který jim dal znamení, že se přiblížil čas konce.

442 Myslíte si, že ti vzdělanci by tomu věřili? Ohrnuli by své nosy a řekli: „Kde by se vzal nějaký déšť? Dokážeme vědecky, že tam nahoře není žádná voda.“ Tito vědci, tato cháska elegantů — chytráků, kteří se pokoušejí vědecky dokázat, že žádný Bůh není. Jen to zkuste.

443 Když ta fotografie byla vyvolána, tak je to zvedlo ze židlí, na kterých seděli. Nemohli to pochopit a říkali: „Tady je nějaký druh světla, který zasáhl objektiv.“ Tam jejich vlastní vědecký přístroj, fotoaparát, udělal fotku, na které to bylo. Jak George Lacy řekl: „Pánové, fotoaparát psychologii nezachytí. Světlo, které tam bylo, dopadlo na objektiv.“ Dále řekl: „Nuže, já nemohu říci, co to je, ale bylo to tam.“ Pokračoval: „Pod toto se podepíšeš vlastním jménem.“ On to udělal a dostalo se to k vám. Ano, pánové. A to bylo z FBI. Vidíte?

444 Náš Bůh v posledních dnech neponechá žádný kámen nepohnutý, ale to, co On ukazuje, tento svět nemůže snést. Moudrost a poznání mají tendenci růstu, pádí oblohou jako mouchy — ta proudová letadla, a jsou schopni bojovat i pod vodou. Všechny možné druhy zkaženosti, a žijí v hříchu; snaží se postavit něco, co je ochrání.

445 Je zde jenom jedna věc, spravedlnost Boží, stojící ve dveřích Korábu. Kdo je těmi dveřmi? Kristus řekl: „Já jsem těmi dveřmi do ovčince,“ jak čtu ve svém textu: „Mé ovce slyší Můj hlas. Cizího následovat nebudou.“ Nikdy se vám nepovede oklamat ani jednu z nich, v těch všech organizacích. Oni z toho vyjdou. Je to tak jisté, jakože svět světem stojí. „Já je vyvedu z té ohrady a povedu je. Půjdu před nimi.“ Amen. „Ony budou vědět, že jsem to Já. Nikdo nemůže chodit jako Já. Nikdo nemůže činit věci, které činím Já“ — to by řekl On. Amen.

446 „Rabbi, nyní víme, že jsi od Boha přišel, neboť nikdo nemůže dělat znamení, která děláš Ty, není-li Bůh s ním.“ Vidíte? To je pravda. Nikodémovo vyznání. Tak to je.

447 Proto ta pokorná, malá lidská rasa zrodila ze svého středu proroka, toho proroka v těch posledních dnech; z Ábelových dětí, které vydaly na svět proroka, který ukázal znamení posledního dne a dal varování.

448 Právě tak, jak se to děje nyní, tak si myslím. „Kdo má uši, slyš, co nám Duch praví.“

449 Tak jak vidíte, to semeno Slova života nemůže růst v takovém druhu atmosféry moudrosti. Prostě neporoste.

450 Mojžíš a Jozue měli víru v Slovo. Jiní chtěli tancovat a svlékat ženy — Chóre. Proč? Se svou egyptskou moudrostí. Mojžíš něco takového nechtěl.

451 Pohledte na ně, na ty Chóre dneška, oni jdou tou snadnou cestou; tance, celonoční večírky, ženy, ostríhané vlasy, v minisukních, a tak dále. Říkají: „Nu co, na tom přece nezáleží, to je v pořádku!“ To není v pořádku! Slovo říká, že to není v pořádku. To je pravda. Tatáž věc! Vidíte?

452 Ačkoli byl každý z nich pokřtěn — jeden každý; Chóre a všichni ostatní byli pokřtěni. To ukazuje na to, že ten stejný církevnický druh je tu znovu. Ptáte se: „Oni byli pokřtěni?“

453 1. Korintským 10:1, 2, přečteme si to. My... Vím, že se připozdívá, ale večere se nepřipalí. Tato večere se může trochu protáhnout, pokud nás Pán tím bude krmit. Rozumíte? 1. Korintským 10, nuže, podívejme se sem na to. 1. Korintským 10:1-2. Dostal jsem se... Ne, mám 2. Korintským. 1. Korintským 10:1-2:

Bratři, nechci, abyste nevěděli, že naši otcové byli všichni pod tím oblakem a všichni prošli mořem; a všichni byli oblakem a mořem pokřtěni v Mojžíše.

454 Chóre měl tentýž křest jako ti ostatní, ale co chtěl docílit? Dovolit ženám tančit; a pili trochu vína, měli pěknou chvíli, když je svlékali a cizoložili s nimi, oni to měli. Víte, že to Bible říká, že to dělali. Vzali ty ženy a svlékali je z šatů a nechali je takto tančit a provádět tohoto druhu věci; a Mojžíš se na ně rozhněval. Připomíná vám to nějakou dobu? Proč to? Byl s nimi doktor Chóre, který měl moudrost. Řekl: „Já vás zavedu zpět do Egypta.“ Oni by se tam vrátili.

455 Ale když dolů sestoupil bratr Mojžíš, pak to bylo něco jiného. On a Jozue se drželi Slova. Bůh jim dal zaslíbení, kterého se drželi. V pořádku.

456 Ostatní chtěli tancovat, svlékat si šaty, a to skrze moudrost Chóre. A přece byli všichni do jednoho pokřtěni.

457 Izrael a Moáb. Ó! Já jenom... už jsem tím jednou procházel, tak do toho nepůjdeme, musím si pospíšet. V pořádku. Izrael a Moáb. Vy víte, jak to tam bylo. Ten jeden byl na tom stejně tak dobře, moudrostí, měl obrovské denominace. Ten druhý byl malý, nenedominanční.

458 Pak jednoho dne; chtěl bych se teď do toho dostat, předtím než skončíme. Jednoho dne se tyto dva veliké zdroje nebo síly sešly k rozhodující zkoušce Slova Božího.

459 Teď se dostáváme ke kulminačnímu bodu. Mohli bychom se vrátit dozadu; a mohl bych jich vzít tucet. Mohl bych zde stát celý týden, aniž bych se vůbec toho dotkl, abych vám dokázal, že to je právě to, o čem mluvím. Ale doufám, že to pochopíte. Vidíte?

460 Jednoho dne došlo k tomu vyvrcholení, moudrost a víra přišly k rozhodujícímu vyvrcholení: utkali se Ježíš a satan. To je pravda. Ježíš a satan se utkali; tyto dvě veliké moci, moudrost a poznání, se dostaly k rozhodující zkoušce. Vidíte?

461 Tak tedy, oba používali Slovo. Je to pravda? Och, bratře, to mně dělá dobře! Nenechte si to teď ujít. Ó! Řekněte: „Bože, otevři mi mé srdce.“

462 Oba použili totéž Slovo Boží, tutéž Bibli. Ale to nebude fungovat v neobráceném kanálu. Jistěže ne. Zajisté že ne. Oba použili Slovo Boží. Ale satan použil rozumové poznání, poznání plynoucí z hlavy. Vidíte? Ale to nefungovalo.

463 Mám zde ohledně toho místo Písma; nebudete nic namítat, když to přečtu? Pojdme k Židům 4. kapitole, teď rychle, jen na okamžik. Pouze to chci přečíst; vypadá to moc dobře, právě v tomto místě. K Židům 4, a začneme od 1. do 2. verše. K Židům 4, a začneme od 1. do 2. verše:

Ulekněme se tedy, aby se snad neukázalo, že se někdo z vás opozdil, zatímco trvá zaslíbení o vstupu do jeho odpočinku.

I nám přece byla kázána radostná zvěst, tak jako i jim, ale slovo, jež slyšeli, jim neprospělo, [vědomost? moudrost?] neboť nebylo spojeno s vírou těch, [k víře těch, kterých?] kdo je slyšeli.

464 Můžete mít celé Slovo; můžete znát Slovo od A do Z, a přesto vám to nepřinese žádný užitek. Viděli jste už člověka, který se rozhodl vzít Slovo a chtěl ho uvést do akce? Říká: „Bratře, sláva Bohu.“ Právě tak to fungovat nebude. Nesmíš si s tím Slovem zahrávat. Ne, ne! Ne, ne! Bez ohledu na to, co vyznáváte, Slovo se dosvědčuje samo. Bez ohledu na to, co tvrdíte, Slovo vydává své svědectví. To je pravda.

465 Nuže, satan znal Slovo; on ho znal od začátku až do konce.

Dobrá, víte co? Dokážu si představit, že kdyby měl nějakou vědeckou hodnost, kdyby měl nějaké tituly, pak by na ně nestačilo pět stránek papíru: Doktor, velebný, starší, Ph., LL., Q.,D., celou abecedu, tam a zpátky. Jeho vědecké hodnosti by byly v této Bibli. On zná každé slovíčko z ní. Jistěže zná. Vidíte? Takže satan řekl: „Nuže, já to Slovo znám.“ Víím, že, když přistoupil k Evě, že to Slovo znal. Jistě, on to měl skrze poznání pocházející z jeho hlavy, ale to nefungovalo.

⁴⁶⁶ Ježíš to znal skrze víru zjevením Božího slova ve svém vlastním předurčeném životě. Sláva! Doufám, že to vsákne rovnou do vašeho srdce. Ježíš věděl, kým byl. Satan se nad tím pozastavoval. Ježíš věděl, že byl předurčenou bytostí Boží, a že samotný Bůh se skrze Něj projevoval. To nebyl On, který činil tyto skutky, ale Otec, který v Něm přebýval. Amen.

⁴⁶⁷ Ať si ďábel klidně s celou svou teologií odletí. Ježíše... Satan to znal; on znal Slovo. Nuže, chlapče, on mohl citovat Písmo zrovna tak jako chodící Bible; on ji mohl citovat. Rozumíte?

⁴⁶⁸ Ale Ježíš byl klidný, protože věděl, na čem stojí. On věděl, že byl předurčeným, byl tím Beránkem zabitým před ustanovením světa. Věděl, že On byl tou osobou. Ó, ó, bratře! „Kdo má uši k slyšení, slyš.“ On věděl, že k tomu byl předurčen a tímto způsobem znal Slovo. Rozumíte? A ono takto fungovalo. Jistě!

⁴⁶⁹ Satan to věděl na základě své moudrosti, ale to selhalo. On citoval totéž Slovo jako Ježíš, tutéž Bibli. On citoval ze Žalmů. „Přikázal... Je napsáno.“ Satan řekl: „Andělům svým přikáže o tobě a ponese tě na ruku, abys snad nenarazil nohou na kámen.“

On odpověděl: „Opět je napsáno.“ Rozumíte?

Satan to věděl svou znalostí.

⁴⁷⁰ Ježíš to věděl ze zkušenosti; On to věděl zjevením. On věděl, že byl Synem Božím, který měl přijít na svět. On znal své postavení; On věděl, že se narodil na tento svět kvůli tomu; a proto to Slovo Boží mohlo skrze Něj působit, protože On věděl, kým je. Sláva! Pochopili jste to? On věděl, kým byl.

⁴⁷¹ Satan byl na tom hůř, věděl, kým byl; a dobře věděl, že s celým svým poznáním Slova do toho nemá co strkat prsty, protože tím Slovem byl Bůh. Pochopili jste to?

⁴⁷² Nuže, jestliže Ježíš věděl, kým byl... On byl tou předurčenou bytostí pro ten čas. Věříte tomu tak? Ježíš, to tělo, věděl, že byl to

předurčené Slovo, ta Osoba Boha, která měla povstat v tomto dni, aby se stal obětí za hřích. A znal svého odpůrce, jak už jsem na to kázal před několika nedělemi; On znal svého odpůrce, On věděl, kým byl, proto se tyto dvě mocné síly setkaly: poznání a víra.

473 Ježíš věděl, kým je. Satan tu Bibli znal tak dobře jako Ježíš, ale pro satana to neplatilo. Vidíte?

474 Nezáleží na tom, kolik poznání máte, to nebude fungovat. Nuže, vezměme to zpět do některé z těchto velkých organizací. Zamyslete se na chvíli. Oni říkají: „Nuže, my máme to Slovo.“ Ukažte mi, jak to funguje. Vy katolíci říkáte, že jste ten původní originál. Dovolte mi to uvidět. Ukažte mi vaše skutky, bez vašich... nebo ukažte mi vaše skutky bez vaší víry, a já vám ukážu ty moje skrze moji víru. Rozumíte? Podívejte, co říká Slovo.

475 Můžete zaset semeno, aniž by se neprojeвило, jestliže ono roste? Můžete zaset zrnko kukuřice, aniž by z toho nevzešla kukuřice, jestliže roste? Můžete zasadit brambory, aniž byste nevypěstovali brambory? Můžete zasadit květinu, aniž by pak z toho tento druh květiny nevyrostl? Vidíte?

476 Potom pokud jste osetí a semeno Boží je ve vašem srdci, pak to musí zplodit To *semeno*. Ježíš řekl: „Kdo věří ve mne, bude dělat moje skutky.“ Jestliže pak ale říká, že věří, a tyto věci ho neprovázejí, tak je lhář. „Kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat i on, a bude dělat větší skutky než tyto, neboť já jdu ke svému Otci.“ Jakže? To je mocné! Pokud jen nepadne na nějaké kluzké místo nebo nesklouzne někde na nějakou skálu. Padá to jenom do údolí, aby to větry nemohly odváť a nebeští ptáci ho nemohou sezobat; pak ono bude růst.

477 Skryjte to hluboko ve vašem srdci. David řekl: „Tvůj zákon jsem ukryl v mém srdci,“ takže žádná denominace to není schopna vyzobat, tito ptáci to nemohou vyzobat; já to mám ukryté zde. Přemýšlím o tom dnem i nocí. Ony jsou napsány na mém loži a všude jinde. Já je mám, mám je přivázaná na svých prstech, ony jsou...

478 Ježíš řekl: „Vaše jména jsou vyrytá na dlaních mých rukou.“ Tak jak - jak by na ně mohlo být zapomenuto? To není možné. Nuže, v pořádku.

479 Tedy, jestliže Ježíš porazil satana na základě víry, protože věděl, kým On byl — byl tou předurčenou bytostí. Jste teď připraveni? Tak tedy, co teď má být s předurčenou nevěstou Ježíše Krista? Věříte tomu, že nevěsta je předurčená? Předurčená nevěsta Kristova, Církev,

semeno Slova, se vším, co Bůh zaslíbil vložit do Církve, do ní, právě nyní. Všechno podle pořádku; Duch svatý byl dán; semeno bylo zaseto; to Večerní světlo září; znamená Sodomy, které Ježíš zaslíbil, je tady, a Malachiáš 4. Předurčená Církev. Ó, dáble...!

⁴⁸⁰ Církvi živého Boha zde, a rovněž na pásce, víte, kde stojíte? Víte, že jste povoláni Bohem, a že Duch svatý vládne ve vašem srdci, a každé Slovo Boží je vám skutečností? Ó, bratře, jak může satan proti tomu vzdorovat? Jak může zamezit vzrůstu? Jak může zadržet znamení, která je následují? Jakže. Mohl bys je uvrhnout do vězení. Oni, i kdyby ses o to pokusil, lhostejno, co bys udělal. Koneckonců oni se už o to pokoušeli, oni zahrňovali ve vězeních; byli předhazováni ke krmení lvům; byli rozřezáváni pilou; byli trháni na kusy. Toto se nedá zabít! To souhlasí — s Církví, která je předurčená. „Které pak předzvěděl,“ tak jak to učinil Ježíš, „ty i povolal; a které povolal, ty i ospravedlnil; a které ospravedlnil, ty i oslavil, ty předurčené.“

⁴⁸¹ A nyní, v těchto posledních dnech, s každým zasetým semenem; všechno podle svého pořadí. Svět má svůj řád, čas se vyvíjí; Církev na svém místě, semeno, večerní světla, znamení, o kterých řekl: „Jak bylo za dnů Sodomy.“ A anděl Boží, sestupující Duch svatý, působící, konající znamení, která On tehdy dělal; Malachiáš 4 zaslíbil, že pošle v posledních dnech to, co zaslíbil; a my všechny tyto věci vidíme rovnou zde. Kde? Kde?

Amen, amen, amen, amen, amen!

Milujete Ho? Amen!

⁴⁸² Jistě, zrovna tady v těch posledních dnech, předurčená církev, vědomá si svého postavení, osetá tím semenem, Duch svatý je v Církvi. Satane, měj se na pozoru!

⁴⁸³ Co se stalo? Ještě okamžik. Co se stalo se vším, co bylo ohledně toho zaslíbeno, dokonce i se zaslíbením z Malachiáše 4?

⁴⁸⁴ Co udělal — co udělal satan, když se setkal s Ježíšem? On se do Něj pustil se vši církevní silou, jakou měl: „Já to Slovo znám také,“ vletěl na Něj s tím denominačním prachem, který měl! My ho házíme zpět na něj, on v sobě neměl žádné světlo. Přimělo ho to odlítnout? On odletěl daleko rychleji, než jak přiletěl. Proč? Protože narazil na kabel, který měl v sobě sto miliard voltů, a sežehnul mu jeho peří. To ho od Něho odhodilo. On od Něj odpálil, protože v tom vodiči byl proud.

485 Pamatujte si, že satan měl také kabel. Ale nezávisle na tom, jak hezký ten měděný kabel je, pokud to nemá uvnitř žádný život, je to mrtvé; on nebude fungovat. Stejný kabel.

486 Je jeden, který je napojen na zdroj energie z Dynama a ten druhý nemá vůbec žádné spojení. To souhlasí. A proto to bude fungovat v předurčené nádobě, a z toho důvodu to Slovo bude fungovat jen tam, kde je to spojení. Připojené k čemu? Na nějakou denominaci? Ne, pánové! To je mrtvá zásuvka: „Mají způsob zbožnosti, ale zřekli se její moci.“ Ale když je to propojené se Slovem, které nikdy nepomine, může produkovat tutéž moc, kterou v sobě obsahuje v každém čase! A tam to je. Sláva!

Amen, amen!

Milujete Ho? Budete Mu sloužit? Amen! Jistě.

487 Ne připojený k nějaké organizaci, ale zapojený zde k tomu Dynamu. Bratři, říkám vám, že je to účinné, protože to je zapojeno k tomu stejnému Slovu.

488 Moáb byl připojen rovněž, a Izrael také. Moáb neměl nic, pouze mrtvou hromadu věrouky a jednoho falešného proroka.

489 Ale Izrael měl udeřenou Skálu, měděného hada a Ohnivý sloup, haleluja, znamení živého Boha. Amen. To je pravda a fungovalo to. Proč? Bylo to založeno na víře. Ano prosím. Ne na poznání, na věrovyznání lidského původu nebo nějakého člověka, ale na víře v to Slovo, samotné Slovo. Život přichází ze Slova. „Mé Slovo je Život.“ Ten proud prochází Slovem.

490 Satan odtud zmizel velice rychle. Jeho teologický prach se tam nijak skvěle neblýskl. Satanův kabel v tom neměl žádný proud, byla to mrtvá věrovyznání. To nebude — proud tam nebude protékat.

491 Nuže, jak vidíte, je to stejný vodič: Ježíš použil Otcovo slovo, satan také použil Otcovo slovo. Satan byl satanem, Ježíš byl Bohem. V tom je ten rozdíl. To je pravda. Jeden je vyznáním víry, zatímco ten druhý je vyznáním Slova. Ten jeden je Pravda a ten druhý faleš. Jeden může zplodit, a ten druhý to zplodit nemůže. Pochopili jste to? Stejný druh vodiče, to je naprosto pravdivé, stejné vodiče. K Židům 2, právě jsme to měli, Židům 4:2, právě jsme... Rozumíte? Tak jako denominační — tak jak to denominace svou moudrostí říkají, rozumíte, denominace tou svou moudrostí říkají: „Dny tohoto proudu pominuly.“

*Milujete Ho? Amen!
 Budete mu sloužit? Amen!
 Věříte Mu? Amen, amen, amen!
 Já Mu věřím. Ano, pane. Amen znamená,
 „tak se staň“.*

⁴⁹² Pane, mou modlitbou tohoto rána je, abys každého věřícího zde přitáhl do tohoto proudu. Ó, vlož do něho život. Nech ho zvučet a zářit k Boží slávě. Ano, pánové. Zapněte proud.

⁴⁹³ Víte, čemu já věřím? Semeno bylo zaseto. Můžete tomu věřit? Pro tu velikou Církev, přesně tak, jako vodiče, jež byly položeny po celé budově. Každá zásuvka byla testována Slovem. Ó, aj! Každý vývod vyzkoušen Slovem. „Nepovažujte to za něco zvláštního, když na vás tyto ohnivé zkoušky přicházejí, aby vás vyzkoušely.“

⁴⁹⁴ A pokud je tam nějaký malý zkrat, tak to jde do země a vyhodí celý jistič. Bůh si to ve své Církvi nepřaje. Zde v těchto posledních dnech již nebude žádný jistič, který by vyhořel — žádná pojistka, která by vypadla. Ne, pánové!

⁴⁹⁵ On přijde zpět a zapojí ji tam správně. Ano, pánové. V pořádku. Každé osvětlovací těleso bude viset na svém místě. Bude pouze očekávat na svého Mistra, až se vrátí zpět, aby otočil tím vypínačem. Tak je to. Ano, prosím. V tom Slově. Jistě! Mohlo by se to stát právě teď, bratře. Potřebujete-li být uzdraveni, tak se jen dotkněte toho vypínače. To je vše, co musíte udělat. Jestli máte skutečný vodič, pokud jste uzemněni a pokud vaše vedení je uzemněné a veškeré spojení úplně ponořeno v Ježíši, tak vám řeknu, co musíte udělat. Amen! To souhlasí.

⁴⁹⁶ Nuže, jestli denominační moudrost říká: „ Dny zázraků pominuly,“ pak tam ve vedení není žádný proud.

⁴⁹⁷ Ale víra to zná lépe, ona to cítí, ona vidí, jak to účinkuje. Oni vědí, že se to rozsvítí. Oni vědí, co to udělá. Víra je proud, proud, Duch. Avšak moudrost, to jsou denominační formy.

⁴⁹⁸ Satan se snažil pokoušet Ježíše, aby Jej odvedl od víry v Otcovo slovo. Hle, co udělal: Snažil se Mu ukázat své velké, slavné, církevní organizace této země; ale nemohl Ho svést. „Spojme se dohromady a já budu dělat pastýře pro vás pro všechny.“

⁴⁹⁹ „Rovněž je psáno,“ řekl Ježíš. Ano, prosím! Dábel Jej nemohl

svést. Nikoliv! Neměl šanci. Ale Ježíš byl tím Slovem. Jeho víra v poznání sebe sama, že On byl tím Slovem.

⁵⁰⁰ Zrovna tak jako Mojžíš. Nuže, Mojžíš věděl, kým je. Mojžíš věděl, že byl Božím služebníkem a věděl, že byl Bohem povolán. Věděl, co bude dělat. A proto se nelekal toho, co satan řekl. Satan se ho snažil pokoušet, zastrašit ho před tím. Mojžíš věděl, kde stojí. To je pravda. Nyní si musím pospíšet. Přeskakuji tady stránku po stránce.

⁵⁰¹ Pavel. Jednu věc bych sem rád vložil, než skončím. Pavel to udělal jasně ohledně své části nevěsty, kterou bude představovat. Pavel představí část nevěsty. Věříte tomu? Pavel udělal jasně to, co se týče jeho části nevěsty, kterou představí Ježíši Kristu v těch posledních dnech, ohledně moudrosti a víry.

⁵⁰² Něco málo si o tom přečtěme. Chtěli bychom otevřít 1. Korintským 4. kapitolu. Ke Korintským 4. kapitola. Přečteme si to. A potom v několika minutách dojdeme k závěru, bude-li vůle Páně. Rád bych přečetl Korintským 4. kapitolu, chtěl bych přečíst od 18. do 20. verše. V pořádku, zde to máme:

Někteří se naduli, jako bych k vám už neměl přijít.

Přijdu k vám však brzy, bude-li Pán chtít, a poznám ne řeč těch nadutých, ale jejich moc.

⁵⁰³ Jak víte, to by chtělo... Nuže, to již začala nastupovat Římská církev, právě tady, to byl počátek nástupu. Rozumíte? On to věděl... Víte, že Bible říká: „Oni od nás odešli, protože nebyli z nás.“ Vidíte to? To souhlasí.

Neboť Boží království nespočívá v řeči, ale v moci.

⁵⁰⁴ Vidíte? Ne ve slovech, jen říkat: „Dobrá, já, já jsem vzdělaný, bratře. Já mám lepší vzdělání, než ty budeš kdykoliv mít. Já jsem — já jsem kněz — já jsem...“ To s tím nemá absolutně nic společného. Neznamená to víc, než tolik, že jsi prase nebo cokoli jiného. Vidíte? Rozumíte? To s tím nemá nic společného. Rozumíte? Dábel měl rovněž spoustu vědomostí. Vidíte? To souhlasí. Rozumíte?

Neboť Boží království nespočívá v řeči, ale v moci.
[Vidíte?]

Co chcete? Abych k vám přišel s holí, anebo s láskou... a duchem krotkosti?

⁵⁰⁵ Nyní, 2. kapitola. Chci to dokončit v minutce, než dojdeme

k závěru. 2. kapitola. Obrátte stránku. Nejprve začneme přímo tady u první. Nyní, hleďte, co Pavel, co právě říká nevěstě. On představí svou část nevěsty Kristu a on chce, aby to věděli... Nuže, hleďte, Pavel mohl mít nějaký druh chytrosti... On byl chytrý, ale musel na to všechno zapomenout, jak řekl. On měl různého druhu hodnosti a vzdělání, ale on to musel zapomenout. Nuže, podívejte, aby se naučil Krista.

Když jsem k vám tedy, bratři, přišel, nepřišel jsem vám zvěstovat Boží svědectví se vznešeností řeči nebo moudrosti... [Vidíte? Nepřišel jsem s moudrostí.]... zvěstovat vám Boží svědectví.

⁵⁰⁶ „Nuže, já jsem doktor Ten - a - ten a mám všechno... Já jsem toto... My jsme školení v seminářích, v takových - a - takových.“ Ne, ne! Pavel řekl: „Nepřišel jsem s moudrostí.“ A nyní, co je... jaký je můj text? MOUDROST PROTI VÍŘE. Vidíte?

⁵⁰⁷ Nepřišel jsem k vám v moudrosti, jak řekl Pavel: „Abych vám přinesl svědectví Boží skrze moudrost, a řekl: ‚Koukejte, říkám vám, naučili jsme se v seminářích, že dny zázraků jsou pryč. My jsme se tam učili, že tyto věci nejsou takto míněny, ne, nejsou takto míněny.‘“ Ne, on řekl: „Bratři, takto jsem nepřišel.“ Nuže, co ale řekl?

Rozhodl jsem se totiž neznat mezi vámi nic než Ježíše Krista... a to toho ukřižovaného.

A byl jsem u vás ve slabosti a v bázni a v mnohém rozechvění.

A má řeč a mé kázání nebylo v přesvědčivých řečech lidské moudrosti...

⁵⁰⁸ Och-jé, tak jak Booth Clibborn říká: „No nazdar.“ Kdo tedy udeřil? Já jsem k vám nepřišel s nějakou moudrostí ze semináře, ale v prokázání Ducha a moci. Aby vaše... (V - í - r - a) ... víra nespočívala v lidské moudrosti, ale v Boží moci.

⁵⁰⁹ (Bratr Branham hvízdá — překl.) Amen! Věříte tomu? Ať vaše víra nestojí v moudrosti nějaké organizace, ale v moci Boží.

⁵¹⁰ Víra založená v Boží moci! Vaše naděje nejsou...

⁵¹¹ Tyto dva zdroje moci bojovaly od doby Edenu: Boží víra proti satanově moudrosti. Bůh skrze všechny věky potvrdil, že se nedají smíchat. To musí být odděleno, aby to mohlo růst.

512 Nyní mi dovoďte rychle proběhnout jen jedním, dvěma slovy, a o každém z nich se zmínit a vzít pouze několik věcí, které jsem si zde poznamenal.

513 Ezau a Jákob byli dokonalým předobrazem. Oba byli nábožní, byli dvojčaty.

514 Ezau byl církevní typ. Byl to velice chytrý člověk. On měl... měl dobré mravní zásady, a tak dále, ale nenašel žádné uplatnění pro prvorozenství.

515 Jákob se vůbec nestaral o to, co musí dělat, ale šlo mu jen o prvorozenství. Ale dokud byli spolu, nemohli toho docílit. Souhlasí to? Jeden byl proti druhému.

516 Pochopili jste to? Amen. „Proto vyjděte z jejich středu, a oddělte se, praví Pán, a nečistého se nedotýkejte, a já vás přijmu.“ Vidíte?

517 Jákob se musel oddělit od svého denominačního bratra před tím, než mu mohl Bůh požehnat. Totéž řekl Bůh Abrahamovi.

Izrael a Moáb.

518 Těch čtyři sta proroků z Izraele stálo před Micheášem a Micheáš byl od nich oddělen a obdržel Slovo Páně, se kterým se vrátil.

519 Mojžíš a Chóre, tatáž věc; nešlo to smíchat a museli to oddělit. Je to pravda? Amen.

520 Abraham a Lot. Lot byl náboženský člověk, typ formální církve. Ale dokud Lot byl s Abrahamem, a on s ním po celá léta cestoval. Ale on — Bůh mu nemohl žehnat, až do doby, kdy zcela uposlechl Boha a oddělil se od Lota, té denominační církve. Ale potom, jakmile se Abraham oddělil a vyšel, aby chodil sám, Bůh řekl: „Teď se Abrahame zastav a rozhlédni. Podívej se na východ, na západ, na sever, na jih,“ řekl, „to vše ti patří.“ Ale On to nemohl udělat, dokud se úplně neoddělil. To přesně souhlasí.

521 Bůh nemohl žehnat Setovi, dokud ho neoddělil od Kaina. On označil Kaina a poslal ho do země Nód, a Kain se svou chytrostí a moudrostí se stal vědcem a vším možným, vytěžil z ní úrodu. Ale Set se svou spravedlností, láskou a vírou ve Slovo Boží, vypěstoval úrodu, ze které se narodil prorok, který varoval v posledních dnech, to je pravda, který zachránil všechny věřící. Avšak moudrost zahubila

každého z nich. Každý z nich zemřel. Každý, nezávisle na tom, kolik doktorátů psychologie měli a všeho ostatního, oni přesto zahynuli v Božím soudu.

⁵²² A všichni, kromě opravdového, Duchem Božím znovuzrozeného, který věří každému Slovu z Toho a stojí přímo na Tom — zahynou v soudech Božích. Když vidíte tyto kroutící se dívky, vyvádějící takto v ulicích, pamatujte — ony nejsou na světě nic jiného, než potrava pro děla, pro soud. Shnije to. Musí, je to nutnost. Ženy, měly byste se probudit!

⁵²³ Mám takové malé svědectví, ale nemám čas, abych o tom mluvil. Je to o jedné mladé paní; nedávno v Kalifornii. Řídil jsem auto cestou nahoru a přitom jsem čekal na zavolání do stanu. Tou cestou šla rovněž mladá — je to — je to ostuda, bezpochyby hezké děvče, a ona tam takto cupitala podél cesty, kroutila se, s malým kovbojským kloboukem, v kovbojských botách se šťrapci; kroutila se cestou nahoru, každý muž si na ni zahoukal a mávnul, a podobně.

⁵²⁴ Pomyslel jsem si: „Měl bych zřejmě zastavit, kdybych nebyl kazatelem.“ Ale Meda byla se mnou, řekl bych: „Podívej sestro, rád bych si s tebou ohledně něčeho promluvil. Můžeš být hezká, můžeš to dokázat. Rozumíš? Způsobuješ, že brzdy jen hvízdají. Při chůzi se kroutíš, hoši na tebe hvízdají jako vlci, a tak dále. Ale jednoho dne, toto malé tělo napadnou červi a budou ho žrát. Může to být od této chvíle za šest týdnů, kdy bude toto tělo ležet a zahnívat v hrobě, ale ta duše, která krmila tento chtíč, bude žít v ďáblově pekle po dobu nadcházejících věků!“

⁵²⁵ Mojžíš; a Chóre; Lot; Abraham. Jan Křtitel; a celníci. Ježíš; a denominační církve v Jeho dnech. Vidíte? Víra; moudrost.

Dobrá, ti kněží se mohli postavit a říci: „My...“

On řekl: „Ano.“

„Ó, náš otec. Dělalí jsme to i ono.“

⁵²⁶ Řekl: „Ano! S vašimi tradicemi jste zbabavili Boží přikázání moci, učíce lidská přikázání.“

⁵²⁷ Oni odpověděli: „Nuže, kdo ty vůbec jsi, abys nás poučoval? Z jaké školy přicházíš?“

⁵²⁸ Řekl: „Skutky, které dělám, svědčí o mně. Pokud nedělám skutky Mesiáše, nevěřte mi. Jestliže však dělám skutky Mesiáše, pak

víte, že věříte těm skutkům.“ Řekl: „Ona vydávají svědectví o mně. Jestliže nedělám tyto skutky, nevěřte tomu.“

⁵²⁹ On tam měl také ty denominační s jejich moudrostí. Ježíš měl víru. Víru v co? V to, čím byl — Synem Božím. Vidíte? To souhlasí.

⁵³⁰ Svatý Martin s Římskou církví ve dnech reformace, chtěl jsem říci, předtím než vešli do pohanství Říma, než se z toho stala Římská církev. Tam se postavil Martin a protestoval proti dogmatům Katolické církve; dělal znamení, divy a zázraky. V jeho shromážděních všichni mluvili jazyky a prorokovali a děly se mocné věci a moc Boží byla s ním. On křísil mrtvé a uzdravoval nemocné a všechno možné. Ale byla tam Katolická církev, která se mu protivila a pokoušela se ho upálit a dělala všechno proti němu. Co to bylo? Moudrost a víra.

⁵³¹ Stejně je to teď. Zaposlouchejme se teď do vyvrcholení toho všeho. Zachariáš 4:6 je místo, na kterém právě skončím. Bible říká: „Ne silou, ani mocí, ale Duchem mým, praví Hospodin zástupů.“ Ne moudrostí, ne vědomostí, ne denominacemi, ale Duchem mým zmocním své Slovo. Do těch učedníků to bylo zaseto, pak přišel Duch a začal zmocňovat Slovo. Rozumíte? Ne silou, ani mocí, ani moudrostí, ani porozuměním, ani tímto, ani tamtím, ale mým Duchem zmocním své Slovo. Duchem mým, praví Pán. Je to voda Slova víry, která zmocní Slovo Boží a způsobí, že bude působit.

⁵³² Kdo z těch dvou vyhraje? Jistě, na pohled to teď vypadá tak, že moudrost bude fungovat; ale nebude; nebude.

⁵³³ Teď to zrovna vypadá tak, že ta malá Církev, která věří celému Slovu Božímu je v naprosté menšině. Ale nebojte se, neboť Bible říká: „Neboj se, malé stádko, neboť se zalíbilo Otci vašemu dát vám Království.“ To je pravda. Rozumíte? Nebojte se, jen zůstaňte ve víře, jen zůstaňte ve Slově. Neopustte Slovo, zůstaňte ve Slově.

Milujete Ho? Amen!

Budete Mu sloužit? Amen!

Budete Mu věřit? Amen, amen, amen.

Zazpívejme si to.

Milujete Ho? Amen!

Budete mu sloužit? Amen!

Budete Mu věřit? Amen, amen, amen!

Milujete Ho? Amen!

Budete mu sloužit? Amen!

Budete Mu věřit? Amen, amen, amen!

534 Ach, já Ho miluji, vy také? Co je to? Vírou, ne moudrostí, vírou jsme spaseni. Je to tak správně? Ne moudrostí, ani vědomostí, ale Duchem mým, praví Pán.

535 Nuže, nechte to vsáknout hluboko do této církve. Měděný drát, to je vodič. Ale hliníkový drát není dobrý vodič. Rozumíte? Ne, není. Ne! Gumová hadice není vůbec vodič; je to izolátor. Dřevo je izolátor. My nechceme žádné izolátory, těch věcí máme už tak akorát — a ony izolují. Ale my — my chceme vodiče, znovuzrozené muže a ženy, kteří věří Slovu Božímu.

536 Nuže, co řeklo Dynamo? „Zač byste prosili Otce ve jménu mém, dá vám.“ Tak tedy, co je zapotřebí? Zastrčit to do zásuvky. Amen. Je to pravda? Jenom to zastrčit do zásuvky. To je vše, co je zapotřebí udělat, a ten proud začne protékat vedením.

537 Co se tím děje? To Slovo začne růst. A on musí být jako strom štípený při tekutých vodách. Jeho listí neuvadne; a cokoliv činit bude, šťastně se mu povede.

539 Ne tak je s bezbožnými, ne tak bude s bezbožnými. Nuže, není zde míněn hříšník, ale bezbožný. Rozumíte? Bezbožný, vidíte, to je ten, který to o sobě tvrdí, a kvůli tomu je bezbožný. Rozumíte? To je pravda. Ne tak s bezbožným. Oni neobstojí na soudu se spravedlivými. Ne, pánové, jistěže nemohou.

540 Tedy, ten čas přišel. To semeno je nicméně zaseto. Ti, co jsou předurčení — předurčení je jediná cesta, jak tam přijít... Mohl bych jít hned do Zjevení 12 a 13 a ukázat vám, že jenom ti... Bible tam říká, že antikrist, který má přijít na tuto zem, svede všechny — všechny, kteří bydlí na zemi, spolu s těmito denominacemi a vyznáními víry. On svede všechny na tváři této země, jednoho každého, kromě těch, co byli předurčení před založením světa. Takže, bratře, s tím nemůžeš nic udělat, jenom na to hlasitě zvolej „amen“! Ó, aj. Já to miluji. Ano, prosím.

Milujete Jej? Amen!

Budete Mu sloužit? Amen!

Věřte Mu? Amen, amen, amen!

541 Chci, abyste si to všichni tady kolem trochu procvičili. Mám rád tuto píseň, a co vy? To byla naše tradiční píseň v Phoenixu. Ó, já ji miluji, já ji miluji. Zazpívejme si ji znovu.

Milujete Ho? Amen!
Budete mu sloužit? Amen!
Věříte Mu? Amen, amen, amen!

542 Dobře, můžete v tom klidně pokračovat. Víte. Budete Ho uctívat? Ať v tom všichni pokračují znovu a znovu. Aj, my jsme s tím začali tam v Phoenixu a byli bychom rádi, aby to tady také propuklo. Ano, pánové. Amen, amen, amen!

Jste dnes ráno v zásuvce? Amen!
Zapněte vypínač! Amen!
Máte ten proud? Amen, amen, amen!
Ted' to poroste. Amen!
Ponese to ovoce. Amen!
Vy to budete demonstrovat. Amen, Amen, Amen!

543 Ó, není to nádherné? Amen. Promiňte, že jsem vás zde zdržoval tak dlouho, ale já mám své jubileum a nádhernou chvíli! V pořádku. Nuže, příští neděli všichni, kteří jsou kolem dokola.

544 Nuže, já se chystám odjet k bratru Littlefieldovi, abych šířil prosté Slovo, pravděpodobně si vezmu něco tady z tohoto Slova a rozseji ho tam mezi Církve Boží. A pravděpodobně budu mluvit o tom, o čem jsem mluvil zde. Samozřejmě, že jste zváni, ale oni mají malou modlitebnu, která má 1500 míst k sedění. Zsvětíl jsem ji asi před několika lety. Bude tam pořádná tlačenice, ale slíbil jsem to bratru Littlefieldovi. Je to vzácný bratr. A člověk by měl svůj slib dodržet, pokud je to možné. Bude-li vůle Páně, tak tam pojedu. Tady v modlitebně se bude konat shromáždění. Všichni lidé z okolí, přijďte do modlitebny, jen přijďte.

546 A pak, následující neděli, pamatujte, že zde bude bratr Arganbright, tentokrát s bratrem Rollem. Jistě si bratra Rolle vychutnáte. V pořádku.

547 Ted' předáme bohoslužbu bratru Nevillemu a uvidíme, co nám ještě řekne. Pán vám všem požehnej.

